

# Lehija grāmata

## *Nozaudētais 116 lappušu manuskripts*

Tālāk ir sniegts oficiālais *Mormona Grāmatas* ievads, kā to sniegusi mūsdienu PDS (Pēdējo dienu svēto) baznīca. Tā saturs ir pietiekami noderīgs, lai iepazīstinātu lasītāju ar nozaudētā 116 lappušu manuskripta nozīmīgumu.

*Mormona Grāmata ir Svēto Rakstu grāmata, pielīdzināma Bībelei. Tas ir pieraksts par Dieva darbiem ar Amerikas senajiem iedzīvotājiem un ietver mūžīgā evaņģēlija pilnību.*

*Grāmatu sarakstīja daudzi senie pravieši ar pravietojuma un atklāsmes garu. Viņu vārdus, rakstītus uz zelta plāksnēm, citēja un saīsināja pravietis–vēsturnieks vārdā Mormons. Pieraksts sniedz aprakstu par divām lielām civilizācijām. Viena cēlās no Jeruzālemes 600. gadā pirms Kristus un vēlāk sadalījās divās tautās, kas pazīstamas kā nefijieši un lamanieši. Otra cēlās daudz agrāk, kad Tas Kungs sajauca valodas pie Bābeles torņa. Šī grupa ir pazīstama kā Jaredieši. Pēc tūkstošiem gadu visi tika iznīcināti, izņemot lamaniešus, un viņi ir Amerikas indiāņu senči.*

*Galvenais notikums, kas ir pierakstīts Mormona Grāmatā, ir paša Tā Kunga Jēzus Kristus kalpošana starp nefijiešiem drīz pēc Viņa augšāmcelšanās. Tā izskaidro evaņģēlija mācības, galvenajos vilcienos apraksta pestīšanas ieceri un pasaka cilvēkiem, kas tiem ir jādara, lai iegūtu mieru šinī dzīvē un mūžīgu pestīšanu nākamajā dzīvē.*

*Kad Mormons bija pabeidzis savu rakstīšanu, viņš nodeva aprakstu savam dēlam Moronijam, kurš pielika dažus vārdus no sevis un noslēpa plāksnes Kumoras pakalnā. 1823. gada 21. septembrī tas pats Moronijs, tad jau apskaidrota un augšāmcelta būtne, parādījās pravietim Džozefam Smitam un pamācīja to attiecībā uz senajiem pierakstiem un to iecerēto tulkošanu angļu valodā.*

*Noteiktā laikā plāksnes tika nodotas Džozefam Smitam, kurš pārtulkoja tās ar Dieva dāvanu un spēku. Tagad šis pieraksts ir publicēts daudzās valodās kā jauna un papildus liecība par to, ka Jēzus Kristus ir dzīvā Dieva Dēls un ka visi, kas nāks pie Viņa un pakļausies Viņa evaņģēlija likumiem un priekšrakstiem, var tikt izglābti.*

*Attiecībā uz šo pierakstu pravietis Džozefs Smits sacīja: „Es pateicu brāļiem, ka Mormona Grāmata ir vispareizākā no visām grāmatām uz zemes un mūsu reliģijas noslēgākmens, un cilvēks, dzīvojot pēc tās norādījumiem, nokļūs tuvāk Dievam, nekā pēc jebkuras citas grāmatas.”*

Kad Džozefs Smits sāka tulkot zelta plāksnes, viņam palīdzēja daži pierakstītāji, kas pierakstīja vārdus, ko viņš pārtulkoja. Šie vārdi tika pierakstīti uz britu rakstāmpapīra, kas tolaik bija izplatīts papīra formāts, kas bija aptuveni 13 x 16 collu (17,2 x 21,6 cm) liels. Šis papīrs tika salocīts uz

pusēm, un lappuses lielums bija 13 x 8 collas. Parasti vienā lappusē bija aptuveni 225 vārdi, kurus tulkoja pravietis un pierakstīja katrs no pierakstītājiem — atkarībā no katra pierakstītāja rakstības stila.

Pirmās 116 lappuses no *Mormona Grāmatas* oriģinālā manuskripta, ko Džozefs Smits pārtulkoja no Mormona plāksnēm, parasti tiek dēvētas kā „nozaudētās 116 lappuses” vai „nozaudētais manuskripts”. Harmonijā, Pensilvānijas štatā, tās ar roku pierakstīja Martins Heriss, kurš bija galvenais, taču ne vienīgais pierakstītājs, kas pravietim pierakstīja šajos manuskriptos.

Martins Heriss satika Džozefu Smitu 1816. gadā, kad Smitu ģimene bija pārcēlusies uz Palmīru, Ņujorkas štatu. Vispirms viņš satika Džozefa Smita tēvu Džozefu Smitu, vecāko, kurš pastāstīja viņam par eņģeļa Moronija parādīšanos un par zelta plāksnēm. 1820. gadā Smitu ģimene pārcēlās uz Mančestru, kur 1827. gadā Džozefs ieguva plāksnes. Vajāšanu dēļ viņš bija spiests doties uz Harmoniju, Pensilvānijas štatā, lai sāktu plāksņu tulkošanu. Kaut kad 1827. gada rudenī Martins piekrita palīdzēt ar tulkošanu — gan finansiāli, gan kalpojot par pierakstītāju.

No aptuveni 1828. gada 12. aprīļa līdz 14. jūnijam Martins Heriss kalpoja kā Džozefa Smita galvenais pierakstītājs, tajā laikā radot 116 manuskripta lappuses. Tā kā viņš izmantoja daudz savas naudas, lai palīdzētu ar tulkošanu, Herisa ģimenei drīz vien radās aizdomas par to, kas tieši notika starp viņu un Džozefu. Lai iegūtu savas ģimenes atbalstu, Martins Heriss pārliecināja Džozefu, lai viņš atļauj viņam paņemt 116 lappuses, ko viņi bija pabeiguši Palmīrā, lai tās parādītu savai ģimenei. Trīs nedēļu laikā, kamēr Heriss apciemoja savus radniekus, veica citus darbus un kalpoja zvērināto tiesā, 116 lappuses ar nolūku tika nozagtas. Martina sieva Lūsija Herisa apgalvoja, ka viņa tās ir sadedzinājusi, paziņojot, ka tās būtu finansiāli sagrāvušas viņas ģimenei.

Kad Heriss neatgriezās Harmonijā, kā bija solījis, Džozefs kļuva ārkārtīgi satraukts un sāka ļoti raizēties, un bija spiests doties grūtā ceļojumā uz Mančestru, lai noskaidrotu, kas ir noticis. Heriss negribīgi ziņoja, ka kāds bija nozadzis manuskriptu no viņa mājām pēc tam, kad viņš bija lauzis savu solījumu un patvaļīgi parādījis manuskriptu citiem cilvēkiem, kas nebija no viņa ģimenes. Būdam satriekts (es saprotu, kā tieši viņš jutās), Džozefs Smits tuvojās Tam Kungam lūgšanā un uzņēmās atbildību par manuskripta nozaudēšanu.

Savas nepaklausības un manuskripta nozaudēšanas dēļ Džozefs uz kādu laiku zaudēja aizbildnību pār plāksnēm, kā arī Urīmu un Tumīmu. Pēc daudzām neiedomājamu bēdu un sāpju dienām Džozefs Smits atkal saņēma plāksnes, kā arī Urīmu un Tumīmu, un tika atjaunotas visas viņa dāvanas.

Tomēr Tas Kungs aizliedza Džozefam Smitam no jauna tulkot to plāksņu daļu, ko viņš iepriekš jau bija pārtulkojis. Tas tika aizliegts tādēļ, ka tiem, kas bija nozaguši manuskriptu, bija slepeni plāni to publicēt izmainītā veidā, lai apšaubītu viņa spēju precīzi tulkot. Iepriekš paredzot šo traģisko notikumu, pilnībā apzinoties, ka Viņa pravieši un atklājēji reizēm ir krituši cilvēki, Tas Kungs bija norādījis Mormonam pievienot noteiktas plāksnes tām plāksnēm, ko viņš bija izgatavojis, lai apkopotu savu ļaužu vēsturi. Šīs plāksnes ir zināmas kā Nefija Mazās plāksnes, un tās aptver aptuveni to pašu laika periodu kā nozaudētais manuskripts.

Kā Džozefs Smits paskaidroja *Mormona Grāmatas*, pirmā izdevuma (1830. g.) priekšvārdā, 116 lappuses ietvēra materiālu no „*Lehija grāmatas, kas bija pieraksts, kas ar Mormona roku tika saīsināts no Lehija plāksnēm.*” Lehija pieraksts ir minēts 1. Nefija 1:17, un Nefijs uz to reizēm atsauca savos rakstos. Mormons paskaidroja savu lēmumu par Nefija Mazo plāksņu iekļaušanu:

*Un es daru to ar gudru nodomu, jo tā man to čukst Tā Kunga Gars, kas ir manī. Un tagad es nezīnu visas lietas, bet Tas Kungs zina visas lietas, kurām jānāk, tāpēc Viņš vada mani, lai es darītu pēc Viņa gribas. (Mormona vārdi 1:7.)*

Tā Kunga patiesais nolūks tam, kādēļ tika nozaudēts manuskripts, ir lai stingri brīdinātu PDS

baznīcu par tās ārkārtīgajām ļaundarībām mūsdienās, un lai sagatavotu ceļu tam, lai es varētu pierādīt pasaulei, ka man patiešām tika uzticētas zelta plāksnes, kā arī Urīms un Tumīms.

Ja man tik tiešām bija Mormona zelta plāksnes — tās pašas, kas bija uzticētas Džozefam, — tad loģiski izrietētu, ka esmu redzējis tās pašas plāksnes. Ja es savu tulkošanu sāktu no pašas pirmās plāksnes, tad tas tiktu tulkots tādā pašā veidā, kā to darīja Džozefs, kad viņš sāka savu tulkošanu, ņemot vērā faktu, ka mēs abi izmantojām to pašu Urīmu un Tumīmu. Tādējādi es spētu no jauna pārtulkot to daļu, kas tika nozaudēta līdz ar 116 lappušu oriģinālo manuskriptu.

Patiesības un taisnīguma ienaidnieki to zina. Viņi arī zina to, ka, ja kāds jebkad paziņotu, ka tā īpašumā ir zelta plāksnes, tad šis paziņotājs varētu pārtulkot plāksņu pirmo daļu un uzrakstīt tos pašus vārdus, kas atrodas šo ļauno, sazvērējušos ļaužu īpašumā kā oriģinālie, ar roku rakstītie manuskripti, kas, kā izrādās, ir sarakstīti Martina Herisa rokrakstā, ko var pierādīt.

Oriģinālais 116 lappušu manuskripts joprojām pastāv. To no paaudzes paaudzē ir nodevuši šie maldinātie cilvēki, kuriem prātā nav citas domas, kā vien apturēt Dieva darbu. Tas ir paslēpts no pasaules, lai tiktu nests gaismā ar cerību sagraut tā cilvēka ticamību, kurš izraudzīts, lai pārtulkotu plāksņu aizzīmogoto daļu.

Es esmu saticis šos cilvēkus, izliekoties par ateistu un sakot, ka neticu, ka Džozefam Smitam patiesībā bija kādas zelta plāksnes, un ka viņš visu ir izdomājis. Es esmu redzējis dažas pirmās manuskripta lappuses un esmu pārliecinājies, ka tās patiešām lielākoties ir rakstītas Martina Herisa rokrakstā. Es zinu, ka, izmantojot tehnoloģijas, zinātne varētu viegli pierādīt, ka tas ir oriģināls un kopš izveidošanas tas nav pielabots vai mainīts. Šī ļaunprātīgo cilvēku grupa gaida, lai varētu notvert savās lamatās pravieti un atklājēju, kas ticis aicināts nest klajā *Aizzīmogoto daļu*. Tagad viņi zina, kas ir šis atklājējs.

Viņi salīdzinās to, ko es esmu pārtulkojis, ar to, kas ir viņu īpašumā, un viņi atklās, ka uzrakstītie vārdi ir gandrīz tādi paši, ar nelielām redakcionālām izmaiņām manas un Džozefa Smīta atšķirīgo personību dēļ (jo mūsu gari ir unikāli un atšķirīgi); Urīms un Tumīms katru reizi vienādi sniedz tulkojumu, un nozīme nekad nemainās.

Šī augsti atzītā cilvēku grupa, kuru nenosaukšu, lai pasargātu sevi, pieņems, ka es esmu atcerējies manuskripta vārdus, ko viņi man pirms vairākiem gadiem ir parādījuši, un mēģinās celt man neslavu un paziņot, ka es esmu tikai pierakstījis to, ko es esmu atcerējies. Tomēr viņi spilgti atcerēsies, ka es pat nepaņēmu manuskriptu savās rokās un ka es redzēju varbūt tikai dažas pirmās lappuses, kas tika atvērtas uz galda manā acu priekšā. Manuskripts bija saglabāts īpašā ietvarā, kas bija tādā veidā aiztaisīts, lai to pēc iespējas labāk saglabātu no bojāšanās un laika ietekmes. Viņi ātri vien sapratīs, ka man nebija iespējams atcerēties kādus vārdus, ko es redzēju, neskaitot nemaz tos tūkstošus vārdu, kas bija uzrakstīti uz lappusēm, kuras es nespēju redzēt zem tām, kas bija redzamas ietvarā.

Viņi lasīs atkārtoti veikto tulkojumu, ko es tagad pirmo reizi atklāju pasaulei, un viņi šausmās elsos, jo vārdi precīzi saskan ar manuskripta vārdiem. Pēkšņi viņu lamatas izjuks. Paša manuskripta esamība būs būtisks pierādījums tam, ka man patiešām bija senās plāksnes un ka *Mormona Grāmata*, kas ir dota pasaulei, patiešām ir tiešs tulkojums no zelta plāksnēm, kuras saņēma Džozefs Smīts un vēlāk tika iedotas man. Viņi nezinās, ko darīt. Kā gan viņi var pieļaut, lai manuskripts nonāktu zinātnes pasaules gaismā? Tehnoloģijas noteikti pierādītu tā īstenumu un izcelsmi. Un, ja tiktu pierādīts, ka manuskripts ir īsts, tad mans atkārtotais tulkojums arī ir īsts, un viņi sāktu saskatīt savu grēku smagumu. Viņi zina, ka ir pastāvīgi cīnījušies pret mormoņu ticību kopš tās sākumiem un ir stājušies slepenās savienībās cits ar citu, un ir solījuši saviem priekštečiem un saviem velnišķīgajiem draugiem, ka tie galu galā iznīcinās mormonismu un parādīs, kas tas ir patiesībā — meli un krāpšana. Viņiem nav ne jausmas, ka es biju iefiltrējies viņu grupā (ļoti līdzīgi tam, kā Džozefs iefiltrējās slepenajā masonu savienībā) un atklājis viņu slepenos darbus, un ka es kādu dienu iznīcināšu viņu slepeno savienību.

Es stingri brīdinu šo slepeno grupu: Jūs neapturēsiet Dieva darbu. Viņš ir daudz gudrāks par

jums. Es izaicinu jūs nest manuskriptu gaismā, lai pasaule to varētu redzēt un apliecināt, ka tas ir paties. Šis ir Dieva darbs, un, ja jūs neesat iesaistīti Dieva darbā, tad jūs strādājat velna labā, kurš ir nocietinājis jūsu sirdis un padarījis aklu jūsu prātus tādā mērā, ka jūsu dvēseles atrodas mūžīga nosodījuma briesmās. Necīnieties pret Tā Kunga darbu. Nožēlojiet grēkus un nesiet manuskriptu klajā, jo tas var kļūt par šī darba liecību pasaulei, un jūs saņemsiet slavu, ko esat pelnījuši. Turklāt jūs būsiat Tā Kunga pusē un necietīsiet kā tādā gadījumā, ja turpināsiet cīnīties pret Viņu.

Diemžēl šos vārdus es rakstu veltīgi. Tikai nedaudzi cilvēki nāks un atzīsies tajā, ko ir nodarījuši. Es esmu pārliecināts, ka viņi iznīcinās manuskriptu, lai tas nenāktu gaismā, lai tas nebūtu liecība pasaulei par mana aicinājuma patiesumu un par Džozefa Smita aicinājuma, ko viņš saņēma no Tā Kunga, patiesumu. Daudzi no viņiem parādīsies un paudīs lojalitāti savai grupai, un veiks veltīgus centienus celt man neslavu, apgalvojot, ka ir lasījuši 116 lappušu manuskriptu un ka tas ļoti atšķiras no tā, ko es esmu no jauna pārtulkojis. Viņi to darīs, lai nomelnotu manu aicinājumu un turpinātu iznīdēt patiesības, kas pasaulei atklātas caur mormonismu. Tomēr pasaule redzēs, kas viņi patiesībā ir, un viņi kļūs par niecību — kad viņu tumsību apgaismos Jēzus Kristus patiesā evaņģēlija gaisma.

Taču no šīs cilvēku grupas es nebaidos tik ļoti, kā es baidos no mūsdienu Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas. Šī baznīca kopumā ir daudz spēcīgāka par šo izolēto cilvēku grupu, kas patiesībā ir bijusi Baznīcas ienaidnieks, kopš Brigams Jangs pārveda svētos uz rietumiem un nodibināja Jūtas štatu. Ironiskā kārtā, ir iespējams, ka šīs abas cilvēku grupas tagad sadarbosies, mēģinot neļaut pasaulei saņemt Mormona zelta plāksņu aizzīmogoto daļu.

Es saku, ka ir iespējams, ka Baznīca kļūs par manu ienaidnieku, taču tam noteikti tā nav jānotiek, jo Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcai tiks dota iespēja nožēlot grēkus un sākt rīkoties taisnīgi Tā Kunga priekšā. Baznīcai tiks dota iespēja saņemt *Aizzīmogoto daļu* savā pārvaldībā un stādīt to priekšā pasaulei tā, kā tās vadītāji uzskata, ka tas būtu Baznīcas labākajās interesēs, lai svētie varētu tikt pamācīti un apskaidroti, nevis nosodīti tās atklāsmju dēļ.

Baznīcas augstākajam prezidijam un augstākajiem pilnvarotajiem tiks dota iespēja saņemt plāksņu tulkojumu, kā es tiem došu to atbilstoši Tā Kunga noteiktam laikam un pavēlēm. Tiem tiks doti padomi par to, kā to vislabāk stādīt priekšā pasaulei, un vislabākais veids, kā sākt Baznīcas pārveidošanu — no ārkārtīgi pasaulīgas un materiālistiskas pēc savas būtības un pozīcijas pasaulē uz patiesu Kristus baznīcu, kādai tai vajadzētu būt, — tādējādi sagatavojot pasauli Tā Kunga, Jēzus Kristus, atnākšanai Viņa godībā.

Ja PDS vadītāji pieņems šo darbu, parastie Baznīcas locekļi un pasaule lielākoties nezinās manu vārdu un nepazīs mani. Es turpināšu maskēties kā pazemīgs Baznīcas loceklis un neuzskatīšu sevi augstāku par kādu citu cilvēku. Es nebūšu baznīcas pravietis un neieņemšu tajā nekādu vadošu amatu. Es palikšu nošķirts no Baznīcas darbībām un varētu būt tikai kā padomdevējs. Tomēr tikai man būs spēks un spēja izmantot Urīmu un Tumīmu, lai ko jautātu Tam Kungam, — un es to izmantotu gudri un tikai tajās reizēs, kad Tas Kungs to atļaus. Es regulāri apspriedīšos ar Baznīcas vadītājiem un nepārkāpšu viņu amatu robežas Baznīcā. *Aizzīmogotā daļa* tiks atklāta pasaulei tikai un vienīgi Baznīcas augstākā prezidija vadībā — kārtībā un mierā. Prezidents to stādīs priekšā pasaulei, it kā to būtu saņēmis no Tā Kunga, kas patiesībā tā arī ir. Viņš to saņēma no Tā Kunga caur mani — cilvēku, kurš tika aicināts nest to klajā. Tomēr mans vārds nekad neparādīsies, dodot visu godu Tēvam un Viņa taisnīgumam.

Galu galā zelta plāksnes tiks iedotas Baznīcas vadībai, lai tās varētu stāvēt kā liecība par to, ko tie savās sirdīs jau zina, ka ir patiesība. Tomēr zelta plāksnes netiks rādītas pasaulei, līdz Tas Kungs nāks Savā godībā. Tad Viņš liks, lai Mormona zelta plāksnes tiktu atnestas un noliktas visas pasaules priekšā kā liecība par tām. Un tad tiks piepildīta rakstvieta, kurā teikts: „*Jo no grāmatām, kas būs rakstītas, Es tiesāšu pasauli, katru cilvēku pēc viņa darbiem, saskaņā ar to, kas ir rakstīts.*” (2. Nefija 29:11.)

Iespējams, ka tikai daži cilvēki jebkad lasīs šos vārdus. Ja Baznīca pieņems to, kas tai tiks piedāvāts, šī grāmata netiks dota pasaulei vai publicēta, vai jebkādā veidā darīta zināma, apejot PDS

Baznīcas augstāko vadību. Taču, ja PDS Baznīcas vadība atteiksies no piedāvājuma, ko tā saņems no Tā Kunga caur mani, tad tie redzēs savas lepņības un savas slavas norieta sākumu. Tie redzēs, ka šis darbs nāks klajā pasaulē un tas iezīmēs pašreizējās Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas beigu sākumu un tās vadītāju un locekļu ļaundarības un liekulību.

Tādējādi sāksies avju nošķiršana no āžiem. Avis dzirdēs labo ganu, kurš sauks tās vārdā un aicinās nākt tās laukā no steliņgiem, kas tik daudzus gadus turējuši tās vainas apziņas un posta gūstā. Tās varēs pirkt Kristus augļus, kas ietver glābšanu bez maksas (desmitās tiesas). Tās vairs nebūs apmātas paštaiskas un pasaulīgas baznīcas dēļ, kas ir sagrozījusi Dieva vārdu un māca cilvēku mācības un baušļus. Tās zinās patiesību, un patiesība darīs tās brīvas.

Es neesmu cilvēks, kurš vēlas mirt kā mocekļi kādas lietas dēļ. Mana cerība un lūgšana ir, lai tiktu atvieglota mana aicinājuma nasta ar spēcīgās PDS Baznīcas starpniecību, kurai ir līdzekļi un kura spēja sniegt *Aizzīmogatās daļas* vēstījumu pasaulei daudz organizētākā un ātrākā veidā, nekā es to spētu organizēt. Šī cerība tiek pausta tā fakta gaismā, ka es neesmu aicināts organizēt baznīcu vai kādu organizāciju (izņemot Vispasaules apvienoto fondu —The Worldwide United Foundation), lai mācītu *Aizzīmogatās daļas* saturu. Man tika pavēlēts pārtulkot to un publicēt pasaulē, izskaidrojot dievišķības noslēpumus, kā man tika pavēlēts. Es esmu daudzas reizes vaicājis Tā Kunga kalpiem, kas man ir jādara, kad pieraksts ir pārtulkots un pabeigts, un ko man vajadzētu darīt saistībā ar tā stādīšanu pasaules priekšā, un kāda vēlāk būtu mana loma. Man tika teikts palikt mierā un būt pacietīgam, jo Tā Kunga griba pati to nokārtos, nepaļaujoties uz savu paša miesu vai kāda cita cilvēka roku.

Es nedomāju, ka man tas būtu jāzina. Jo, ja es droši zinātu, ka tie to nepieņems, tad kādēļ gan man būtu jāpakļauj sevi ievērojamām vajāšanām un, iespējams, mocekļa cilpai Baznīcas rokās? Un, ja es zinātu, ka viņi to pieņemt, tad, ņemot vērā manu dumpīgo un atšķirīgo dabu, es, iespējams, izjauktu Tā Kunga ieceri savu cilvēcisko vājību — nepacietības un dedzīguma — dēļ, tādējādi neievērojot Tā Kunga noteikto laiku un uzspiežot šo darbu PDS Baznīcai.

Pavēles veidā es uzrakstīju šādu vēstuli Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas augstākajam prezidijam, un to nosūtīju 2004. gada marta beigās kopā ar *Lehija grāmatas* eksemplāru, ko apstiprināja un reģistrēja ASV pasta dienests:

---

*The First Presidency of the  
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints  
47 East South Temple  
Salt Lake City, UT 84150*

*Tiem brāļiem, uz kuriem tas varētu attiekties:*

*Šai vēstulei ir pievienota kodolīga un patiesa manas dzīves biogrāfija un mana saņemtā aicinājuma apraksts — nest pasaulē Mormona zelta plāksņu aizzīmogoto daļu.*

*Pieliekot patiesas pūles no savas puses, Jūs varat izpētīt šeit sniegtos faktus un apgalvojumus. Visu cilvēku uzvārdi ir noņemti, taču esmu pārliecināts, ka ar nelielām pūlēm Jūsu pētnieki var noteikt, kas ir šie cilvēki. Un, pieliekot pastāvīgas un patiesas pūles, Jūs arī noteiksiet, ka katrs šajā biogrāfijā minētais fakts ir patiesi pierādāms. Es paļaujos, ka, sūtot tos, kas pārbaudīs faktus un ziņos par saviem atradumiem Jūsu birojam, Jūs būsiet maksimāli piesardzīgi un ievērosiet mūsu valsts likumus.*

*Būtu abpusēji noderīgi, ja Jūs vēltītu laiku un izlasītu grāmatu, pirms Jūs pieņemat spriedumu par to, kā Jūs tālāk rīkosities. Pēc tās satura izlasīšanas un pārrunāšanas savā starpā es sagaidu, ka Jūs pieņemsiet atbilstošu viedokli un lēmumu. Līdz šī lēmuma pieņemšanai es nerīkošos nekādā veidā, lai*

publicētu tajā ietvertu, kā arī es neatklāšu nevienam citam cilvēkam vai grupai šīs vēstules saturu vai savas dzīves biogrāfiju, līdz es dzirdēšu vai nedzirdēšu tieši no Jūsu biroja. Klusums par šo lietu no Jūsu puses norādīs uz Jūsu lēmumu ignorēt šo vēstuli un pievienotās grāmatas satura nozīmību.

Jūs varat atbildēt uz šo vēstuli ar elektronisko e-pastu uz šādu adresi: [sealedportion@yahoo.com](mailto:sealedportion@yahoo.com).

Ja es saņemšu ziņojumu, kas norādīs, ka Jūs vēlaties pārrunāt šo lietu, es atbildēšu uz Jūsu e-pastu un sniegšu sīkākus norādījumus par to, kā sazināties ar mani.

Lasot pievienoto materiālu, Jūs ātri vien pārliecināsit, ka es netiecos pēc naudas, prestiža, goda, slavas vai jebkāda cita veida personīgas atzinības. Būtībā Jums būs skaidri acīmredzams, ka es vēlos, lai man ar to nebūtu nekādas saistības. Taču man ar to ir saistība.

Lūdzu, rūpīgi izlasiet šo grāmatu, īpašu uzmanību pievēršot I un II pielikumam. Jūs sāksit saskatīt attīstību, kas notiks nākotnē. Es varu vienīgi cerēt, ka Jūsu starpā ir cildeni un taisnīgi vadītāji, kas spēj saskatīt to, kas notiks. Un, ja tas visiem nāktu par labu, es ceru, ka mēs varam kļūt par draugiem, nevis par ienaidniekiem. Es vēlos neko vairāk kā vien to, lai Baznīca būtu manā pusē, nevis lai tā cīnītos pret mani. Tomēr es baidos no Baznīcas un tās spēka. Es esmu gatavs un vēlos redzēt tā aicinājuma piepildījumu, ko es esmu saņēmis, — ar vai bez Jūsu palīdzības.

Es zinu, ka tuvojas Baznīcas vispārējā konference un ka Jūsu laiks ir ierobežots. (Un, lūdzu, lūdzu, Brāļi, NEIZMANTOJIET Jēzus Kristus evaņģēliju aizspriedumu, naida un fanātisma cīņā viendzimuma laulības dēļ. Jebkādi komentāri, ko šīs baznīcas vadītāji paudīs tās locekļiem Konferences laikā, palielinās maldus viņu sirdīs, kas jau tā ir pilnas ar naidu, aizspriedumiem un neiecietību pret katru, kas nav Baznīcas loceklis. Tā Kunga evaņģēlijs ir mīlestības un pieņemšanas vēsts. Jūs būtu gudri, ja mīlestībā sniegtos pretī tiem, kas, jūsuprāt, dzīvo grēkā un maldos. Nekur Savās mācībās jūdiem vai nefijiešiem mūsu Glābējs nemācīja pret homoseksualitāti, taču Viņš nelokāmi pavēlēja, lai mēs mīlētu savus tuvākos un savus ienaidniekus, un atturētos no savstarpējas tiesāšanas. Atcerieties šo padomu, mani brāļi, tas var izglābt miljoniem dvēseļu un sekmēt mieru pasaulē, kurā tā pietrūkst.)

Ņemot vērā drīzo konferenci un laiku, ko tā no Jums prasa, kā arī to laiku, kas Jums vajadzīgs, lai izpētītu šīs lietas, es negaidu atbildi vai atbildes neesamību no Jūsu biroja vismaz 60 dienas. Ja līdz jūnija 1. datumam es nebūšu saņēmis nekādas ziņas no Jums, es pieņemšu, ka Jūs esat izlēmuši, ka Baznīcas interesēs, ņemot vērā tās pašreizējo stāvokli, nav paredzēta nekāda turpmāka saziņa ar mani. Ja tas tā būs, tad es apspriedīšos ar Tā Kunga kalpiem, kuri vada un aizsargā mani, lai izlemtu vislabāko veidu, kā nest pasaulē vienu no izcilākajiem Rakstu avotiem, kas jebkad ir zināms, un, mums par abpusēju nožēlu, Jūs uzskatīsiet mani par ienaidnieku. Tomēr pretēji tiem piemēriem, kuriem es personīgi esmu bijis liecinieks Baznīcā, es palikšu nelokāms un nesatricināms, turot Tā Kunga baušļus, un mīlēšu Jūs un darīšu labu Jums, un lūgšu par Jums, zinot, ka beigās mēs redzēsīm cits citu kā brāļus un māsas, viena Visvarenā Dieva bērnus.

*Es esmu Jūsu pazemīgais kalps,*

*Kristofers*

---

Lasītājam vajadzētu būt skaidrs, ka, ja viņš vai viņa lasa šos vārdus, tad Baznīca ir atteikusies no piedāvājuma pārņemt savā pārvaldībā *Aizzimogoto daļu* un pieņemt manu empīriski nemanāmo vadību un padomus. Lasītājam vajadzētu ievērot, ka es būtu darījis visu, lai kļūtu par Baznīcas draugu un palīdzētu tās vadītājiem novērst samaitāto garīgo stāvokli, kādā neapzināti atrodas Baznīcas locekļi.

Es sagaidu, ka PDS Baznīcas vadītāji neatsacīsies no savas lepnības, savas augstprātības un savas acīm redzamās liekulības attiecībā uz Jēzus Kristus patieso evaņģēliju un mācībām. Tomēr, šo rakstot, Gars mani nevedina nevienā no šiem virzieniem. Es vienīgi varu cerēt un lūgt par miljoniem PDS locekļiem un palikt gatavam un vēlēties darīt to, ko man tika pavēlēts darīt.

Martins Heriss galu galā atkāpās no sekošanas Džozefam Smitam un kļuva par kritiķi, kurš nepiekrita tam veidam, kā Džozefs Smits ļāva PDS ticībai augt un plaukt. Kas bija tas, ko zināja Martins un ko nezināja neviens cits cilvēks? Martins zināja to, kas bija ietverts 116 lappušu manuskriptā. Viņš zināja, ka PDS Baznīca visādos veidos ir senās jūdu Baznīcas kopija, kas bija sagrozījusi Kristus evaņģēliju un noskaņojusi cilvēkus pret *patiesajiem* Dieva praviešiem. Martins zināja par pravietojumiem, kas ietverti *Nozaudētajā manuskriptā*, kas skaidri atmaskoja organizēto reliģiju, sevišķi — vēlāko dienu Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcu, kas kādu dienu saņems Mormona pierakstu. Kad Martins pauda savu viedokli Džozefam, viņam tika klusi pavēlēts paturēt pie sevis to, ko viņš zināja par 116 lappušu manuskriptu.

Tagad visai pasaulei būs iespēja lasīt to, ko lasīja Martins Heriss. Lasītājs sapratīs dilemmu, ar ko saskārās Martins, un patieso iemeslu tam, kādēļ viņš pameta Džozefu un PDS Baznīcu. Būs pavisam maz šaubu par to, ko senatnes pravieši zināja par pēdējām dienām, kurās pasaules iedzīvotāji cits citu maldinās. Viņi pravietoja, ka pēdējo dienu vadītāji kā patiesību piedāvās cilvēku pavēles un norādījumus un sagrozīs Jēzus Kristus evaņģēliju. Martins Heriss vēlējās, lai Džozefs Smits apturētu šo sagrozīšanu un neļautu tai turpināties. Viņš vēlējās, lai Džozefs pasaka cilvēkiem to, ko viņi abi zināja, kas bija ietverts manuskriptā, ko viņš bija nozaudējis. Džozefs zināja labāk, kā rīkoties. Džozefs Smits ļāva cilvēkiem piepildīt savu siržu vēlmes.

Pateicoties šim *brīnumainajam darbam un brīnumam*, kas ir *vienīgais* pēdējo dienu darbs, ko vada Tas Kungs, visi, kas iepazīsies ar to un kas pašlaik ir Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļi, un visi citi cilvēki, kas to varētu saņemt šajā pasaulē, vairs nekad nebūs tādi paši kā iepriekš.

Tad nu, nesakot ardievas, šeit ir pirmā pieraksta daļa, kas zināma kā *Mormona Grāmata*, kas tika pārtulkota ar Urīmu un Tumīmu no pirmās plāksnes, ko bija izgatavojis Mormons, *pēc* tiem vārdiem, kas doti un zināmi kā *Mormona Grāmatas* titullapa, ko jau ir publicējusi mormoņu ticība:

# Lehija grāmata

## Saīsinājums, ņemts no Nefija plāksnēm

*Lehija, Ješrona dēla, kurš dzīvoja un sludināja Jeruzālemē, dzīve un kalpošana. Apraksts par viņa brīnumaino pievēršanos un viņa daudzajām vajāšanām un ciešanām no jūdu rokām to lietu dēļ, ko viņš redzēja un dzirdēja no Tā Kunga. Apraksts arī par viņa klejojumiem tuksnesī ar viņa sievu Sāriju un viņa bērniem, kas sastāvēja no viņa dēliem Lamana, Lemuēla, Sama, Nefija, Jēkaba un Jāzeps un arī viņa meitām — Lenras un Siras. Apraksts arī par daudzajām Lehija vīzijām un par viņa svētībām un pamācībām saviem bērniem. Apraksts arī par viņa ceļojumu tuksnesī un par viņa ierašanos pie plašajiem ūdeņiem, kurus viņš šķērso kopā ar savu ģimeni un atklāj apsolīto zemi. Apraksts arī par Lamana un Lemuēla sacelšanos un viņu nošķiršanos no Nefija, tādējādi izveidojot divas tautas, kas sauktas par nefijiešiem un lamaniešiem.*

### 1. NODAĻA

*Pēc Dieva pavēles Mormons izgatavo zelta plāksnes un sāk veikt Nefija Lielo plāksņu saīsinājumu. Tiek izskaidroti Lehija raduraksti un viņa stāvoklis jūdu priesterībā. Tiek stādīti priekšā pravieši Zēnoss un Zēnoks. Sniegta Zēnoka sludināšana.*

ES, MORMONS, saskaņā ar Tā Kunga pavēli, esmu izgatavojis šīs plāksnes no rūdas atbilstoši tām zināšanām un izpratnei, ko Tas Kungs man ir devis. Un es rakstu to, ko man tika norādīts rakstīt, būdams saņēmis šo norādījumu no Svētā Gara.

2 Jo lūk, Nefija plāksņu ir daudz, un tās satur visu Lehija un viņa dzīves un misijas vēsturi. Tās satur arī Nefija un citu Dieva praviešu pierakstus, kuriem Tas Kungs bija devis stingru pavēli, lai viņi pierakstītu savu vēsturi un savu bērnu vēsturi. Un to Viņš tiem ir pavēlējis darīt, lai Tas Kungs varētu parādīt nākamajām paaudzēm daudzas lielas un brīnumainas lietas, ko Viņš ir izdarījis Lehija bērniem atbilstoši viņu ticībai un paklausībai pret Viņu.

3 Un, tā kā Nefija plāksņu ir daudz, es, Mormons, esmu saņēmis norādījumu no Tā Kunga iekļaut vienīgi tās lietas, kas būs noderīgas nākamajām paaudzēm; jā, patiesi tiem, kas saņems šīs plāksnes. Un ikvienam, kas saņems šīs plāksnes, tiks dotas Dieva pavēles attiecībā uz tām.

4 Jo lūk, tā ir Tā Kunga gudrība, ka pasaulei nebūs šo plāksņu, lai varētu tiku pārbaudīta un

izmēģināta visu cilvēku ticība, lai redzētu, vai tie vēlas darīt ticībā visu, ko Tas Kungs tiem pavēlēs. Un, ja tie turēs Dieva pavēles, kā tās tiks dotas tiem, patiesi saskaņā ar pavēlēm, kas rakstītas uz šīm plāksnēm, tad tiem tiks darītas zināmas lielākas lietas attiecībā uz Dieva valstību, līdz tie pilnībā zinās Dieva noslēpumus.

5 Un Tas Kungs man ir parādījis daudzus no šiem Dieva noslēpumiem un ir man stingri pavēlējis nerādīt tos nevienam cilvēkam. Un šīs pavēles dēļ es nerakstu visas lietas, kas man tika parādītas un kas man tika atklātas ar Svētā Gara spēku. Taču lietas, ko Gars man čukst, tās lietas es rakstīšu.

6 Un tās ir Lehija paaudzes. Un es ņemu šīs lietas no pieraksta, ko Nefijs ir rakstījis uz plāksnēm no rūdas un kas ir atrodams starp pierakstiem, ko es saņēmu no Amorona.

7 Un Lehija bija dēls Ješronam, augstajam priesterim jūdu starpā, kurš dzīvoja Jeruzālemē. Un arī Lehija bija augstais priesteris, tāpat kā viņa tēvs. Un viņi bija augstie priesteri pēc Ārona kārtas, kurš saņēma norādījumus no Tā Kunga ar Mozus muti tajā laikā, kad israēlieši klejoja pa tuksnesi.

8 Un Ješrons bija Emriša dēls. Un Emrišs bija Nataniēla dēls. Un Nataniēls bija Kemiša dēls. Un Kemišs bija Alabaša dēls. Un Alabašs bija Minoreha, augstā priesteris, kuru ļaudis ļoti mīlēja israēliešu zemē.

9 Un Minorehs bija Libnaha dēls. Un Libnahs bija Jozuas dēls. Un Jozua bija Gileāda dēls. Un Gileāds bija Sihema dēls, kurš arī bija liels augstais priesteris un Israēla zemēs bija zināms kā taisnīgs Dieva vīrs.



**10** Un Sihems bija Šilo dēls. Un Šilo bija Abinadija dēls. Un Abinadijs bija Benjamīna dēls. Un Benjamīns bija Ēbala dēls. Un Ēbals bija Jozuas dēls. Un Jozua bija Koleša dēls. Un Kolešs bija Teršiša dēls. Un Teršišs bija Garicima dēls. Un Garicims bija Maleahija dēls. Un Maleahijs bija Sareša dēls.

**11** Un Sarešs bija Jūdas dēls, kurš bija Efraima dēls, kurš bija Jāzeps dēls.

**12** Un tas bija tas pats Jāzeps, ko viņa brāļi, Israēla dēli, pārdeva uz Ēģipti. Un Jāzeps raduraksti līdz Ādamam, Dieva dēlam, ir atrodami uz misiņa plāksnēm, kas tiks saglabātas jūdu starpā. Tādēļ es, Mormons, neieklāju pārējos Lehija ciltsrakstus uz šīm plāksnēm.

**13** Un Lehijš visas savas dienas dzīvoja Jeruzālemē. Un viņš bija Ješrona, augstā priestera dēls. Un Lehijš sekoja sava tēva pēdās un tika aicināts un iesvaids saskaņā ar Ārona priesterību, kas tika mācīta un pieņemta jūdu starpā, kas piederēja Dieva baznīcai Jeruzālemē.

**14** Un notika, ka tajā laikā, kad Lehijš bija augstais priesteris, Tas Kungs sūtīja daudzus praviešus pie Jeruzālemes ļaudīm, lai pārliecinātu tos nožēlot savus grēkus un paklausīt Dieva baušļiem.

**15** Un daudzi no šiem praviešiem tika jūdu sagūstīti un vesti augsto priesteru priekšā, lai redzētu, ko ar tiem darīt. Jo Jeruzālemes ļaudis apsmēja praviešus un izsmēja viņu pilnvaras sludināt Dieva vārdu. Jo lūk, jūdi nepazina šos praviešus, jo tie netika atzīti pēc Ārona priesterības atbilstošajām pilnvarām, kas, kā ļaudis ticēja, bija vienīgi tiem augstajiem priesteriem, kas tika aicināti kalpot baznīcā Jeruzālemē pēc priesterības izcelsmes, un arī ar to roku uzlikšanu, kam bija pilnvaras.

**16** Jo šiem ļaudīm tika mācīts, ka, izņemot to, kas ir izraudzīts un iecelts ar svētu svaidsījumu, nebija neviena cita, kas varētu sniegt Dieva vārdu ļaudīm. Un pravieši, kurus Tas Kungs sūtīja uz Jeruzālemi, nebija šīs priesterības locekļi, ko bija pieņēmuši baznīcas ļaudis Jeruzālemē, tāpat arī tie netika atzīti par tādiem, kam būtu pilnvaras sludināt ļaudīm Dieva vārdu.

**17** Un notika, ka Lehijam un citiem augstajiem priesteriem nācās pārbaudīt un izmēģināt tos, kas uzdevās par Dieva praviešiem. Un to viņi darīja, lai varētu notvert melos tos, kas uzdevās par praviešiem, un pierādīt ļaudīm, ka tie nebija vīri, ko sūtījis Dievs, bet ka tie bija Sātana kalpi, kas tos bija sūtījis, lai pieviltu Dieva ļaudis un sagrozītu priesterības un Ārona pilnvaru taisnos

ceļus.

**18** Un tur bija daudzi pravieši, kurus Tas Kungs sūtīja pie Jeruzālemes ļaudīm, lai tie nožēlotu grēkus. Un, kad šie pravieši tika saistīti un atvesti cilvēku galveno priesteru priekšā, tie tika norāti un tiem tika pavēlēts atteikties no saviem pravietojumiem un savām liecībām, un savām sludināšanām ļaužu starpā.

**19** Jo lūk, pravieši patiesi liecināja par baznīcas nekrietnībām Jeruzālemē. Jo baznīcas ļaudis bija samaitāti savu vadītāju piemēru dēļ, kuriem bija Dieva priesterība, taču nebija tās spēka, un šo spēku var pielietot tikai caur Svēto Garu; un šo Garu var pārvaldīt tikai uz taisnīguma principiem, kas ir cilvēkam, kas iesvaids šajā priesterībā. Jo vadītāji bija bagāti un slaveni cilvēki ļaužu vidū un bija paaugstinājuši sevi pār ļaudīm, pat tā, ka ļaudis apskauda tos par viņu amatiem. Un vadītāji izvēlējās citus vadītājus, kas arī bija bagāti un slaveni cilvēki to vidū. Un šādā veidā jūdu tautas vadītāji nodrošināja, ka visi cilvēki, kas tika izvēlēti priesterībai, būtu līdzīgi viņiem pašiem.

**20** Un ļaudis attaisnoja savu ļauno stāvokli savu vadītāju piemēru dēļ. Tomēr vadītāji domāja par sevi, ka ir nevis ļauni, bet gan tādi vīri, kurus Dievs ir svētījis ar bagātībām un gudrību. Un, tā kā ļaudis ticēja, ka viņu vadītāji patiešām ir Dieva vīri, tie tika pievilti, ticot, ka bagātības un vara, un pasaulīga slava ir Dieva svētības. Un šādā veidā Sātans pievīla vadītājus; un vadītāji pievīla ļaudis.

**21** Un, tā kā vadītāji neuzskatīja, ka viņi ir ļauni, viņi mācīja ļaudīm, ka Dievs nerunās ar ļaudīm citādi, kā vien Viņš to dara caur Ārona priesterības kanāliem, kas tika izveidoti šim nolūkam. Un vadītāji mācīja ļaudīm, ka nevienam augstajam priesterim, kas pieder pie Ārona kārtas, Dievs neļaus pievilt ļaudis. Un šādā veidā augstie priesteri nodrošinājās, lai ļaudis netiktu ietekmēti ar kādu mācību, kas būtu ārpus baznīcas Jeruzālemē, nedz arī ar sludināšanu, ko tie nav apstiprinājuši.

**22** Un tautas vadītāji mācīja tiem baznīcas vakarēdienus un ziedojumus, un priekšrakstus, kas tika nodibināti ļaužu vidū saskaņā ar Mozus likumiem un saskaņā ar jūdu tradīcijām.

**23** Un notika, ka tur bija divi pravieši, kas tika sasaistīti un atvesti augsto priesteru priekšā, lai tiktu tiesāti par saviem noziegumiem. Un viņu vārdi bija Zēnoss un Zēnoks.

**24** Un viņi drosmīgi stāvēja savās ķēdēs augsto priesteru padomes priekšā, kas bija pulcējušies, lai tos tiesātu. Un Lehijš bija to priesteru starpā,

kam baznīca bija uzdevusi tiesāt ikvienu, kas uzdodas par Dieva pravieti.

**25** Un notika, ka Zēnoks stāvēja priesteru priekšā un sāka runāt uz tiem, būdams piepildīts ar Dieva Garu. Un viņš drosmīgi uzrunāja tos, sacīdams:

**26** Ak, jūs, ļaunā un samaitātā paaudze. Kādēļ jūs esat aptraipījuši un samaitājuši Dieva svēto baznīcu? Kādēļ jūs esat vadījuši ļaudis tādā veidā, ka Dieva dusmas drīz tos piemeklēs — pat līdz to iznīcināšanai? Lūk, es saku jums, ka no jūsu rokām tiks atprasītas viņu asinis jūsu piemēra dēļ un tā, ko jūs esat tiem mācījuši, dēļ. Tomēr viņu grēki būs viņu pašu un arī viņi cietīs to dēļ. Taču arī jūs cietīsiet kopā ar tiem, jo jūs esat uzdevušies par Dieva gribas paudējiem un esat melojuši tiem, sakot tiem, ka Tas Kungs nepieļaus, ka jūs tos maldinātu.

**27** Lūk, jūs nezināt Dieva vārdus, bet runājat aplamības un muļķības uz šiem ļaudīm. Jūs esat mācījuši šos ļaudis, ka tiem jāpielūdz baznīca un tās priekšraksti, un tās tradīcijas, un tomēr jūs noliedzat Dieva Garu, kas mājās vienīgi ar cilvēku bērniem taisnīgumā.

**28** Vai jūs neatceraties pravieša Jesajas vārdus? Jums tie ir jūsu priekšā, taču jūs tos nesaprotat. Jūs tos dzirdat, taču jūs nesaklausāt to patieso nozīmi. Jūs tos lasāt, taču jūs nesaprotat to, ko jūs lasāt, bet jūs esat izmainījuši Dieva mācību, lai to pielāgotu jūsu savtīgajām interesēm un vēlmēm.

**29** Lūk, vai Jesaja neteica uz šo baznīcu: Tā saka Tas Kungs: Kam Man vajadzīgi jūsu daudzie kaujamie upuri? Tas Kungs saka: Man ir apnikuši jūsu aunu un baroto teļu dedzināmie upuri, Man netiek jēru un āžu asinis.

**30** Kad jūs nākat rādīties Manā priekšā, kas tad no jums prasa, lai jūs samīdāt Manus pagalmus?

**31** Nenesiet Man vairs veltīgo un liekulīgo ēdamo upuri, to kvēpināmā smarža ir negantība un iedveš Man riebumu. Es neieredzu un nevaru ciest jūsu jaunajos mēnešos un sabbatos noturamās svētku sapulces, jo tās ir gan krāšņas un svinīgas, bet tai pašā laikā bezdievības pilnas.

**32** Es ienīstu jūsu jaunus mēnešus un jūsu gadskārtējos svētkus, tie Man ir par nastu, tie Man kļuvuši neciešami!

**33** Un, kad jūs paceļat savas rokas, Es apslēpju Savas acis no jums, un, lai cik daudz jūs arī lūgtu, Es jūs tomēr neuzklausu, jo jūsu rokas ir aptraipītas asinīm.

**34** Mazgājieties, šķīstaities, pārtrauciet savus ļaunos darbus Manu acu priekšā! Mītieties ļaunu darīt!

**35** Mācaities labu darīt, meklējiet taisnību, palīdziet apspiestajiem, stājieties pretī varmācībai, piešķiriet pienācīgo tiesu bāriņiem, aizstāviet atraitni!

**36** Tad nāciet, turēsim tiesu, saka Tas Kungs. Kaut jūsu grēki arī būtu sarkani kā asinis, tomēr tie paliks balti kā sniegs; kaut tie arī būtu kā purpurs, tomēr tie kļūs kā vilna.

**37** Ja jūs būsit Man padevīgi un paklausīgi, tad jūs baudīsiet zemes svētību.

**38** Bet, ja jūs pretosities un nepaklausīsiet, būsit cietgalvīgi, tad zobens jūs aprīs, jo Tā Kunga mute to runājusi!

**39** Un notika, ka tad, kad Lehijs bija dzirdējis Zēnoka vārdus, viņu piepildīja lielas mokas, jo viņš zināja, ka Zēnoks runāja uz tiem patiesību. Jo Lehijs jau iepriekš bija zinājis, ka tās lietas, ko viņš bija darījis kā ļaužu vadītājs, nebija Dieva lietas. Tomēr viņš darīja to, ko no viņa sagaidīja ļaudis, un arī to, ko baznīca norādīja, lai viņš darītu.

**40** Un Lehijs bija bagāts vīrs un bija ieguvis daudz bagātību, darbojoties starp jūdiem Jeruzālemē. Un viņš bija uzkrājis daudz savu bagātību un nedevis to tiem, kas bija nabadzīgi un trūcīgi. Tāpat viņš nedalījās visā savā mantā ar atraitnēm un bāreņiem, un tiem, kas tika apspiesti. Jo viņam bija mācīts, ka viņa bagātības ir svētība no Dieva viņa paša taisnīguma dēļ.

**41** Un starp jūdiem bija tradīcija jeb drīzāk baznīcas pavēle, ka ikvienam baznīcas loceklim ir jāmaksā baznīcai desmitā daļa no visiem saviem ienākumiem. Un šī desmitā tiesa bija liela, un tā tika izmantota vienīgi baznīcas nolūkiem. Un vēl tika prasīts, lai baznīcas locekļi regulāri dotu nabadzīgo un trūcīgo labā. Tomēr šis ziedojums, ko ļaudis deva nabadzīgajiem, bija tikai neliela daļa no viņu ienākumiem; ienākumu lielāko daļu ļaudis paturēja sev un savām ģimenēm, kā tiem mācīja viņu vadītāji vārdi un piemērs.

**42** Un nebija svarīgi, ja viena cilvēka ienākumi bija daudz lielāki nekā kādam citam, jo no tiem visiem tika prasīti tādi paši ziedojumi. Tādējādi bagātajiem tika ļauts paturēt savas bagātības un pacelties pār tiem, kam bija mazāk nekā viņiem.

**43** Un arī no nabadzīgajiem un trūcīgajiem tika prasīts dot desmito tiesu un ziedojumu citiem, kas bija nabadzīgāki par tiem. Tas, kā tiem tika mācīts, bija Dieva pavēle attiecībā uz Viņa baznīcas ļaudīm.

**44** Un šādā veidā Dieva baznīca attaisnoja iedalījumu bagātajos un nabagajos — nevienlīdzību starp tiem, kas bija daudz, un tiem,

kam bija maz.

**45** Un Lehijs pats zināja, kā baznīcas locekļi bija pakļāvušies baznīcas mācībām un tās doktrīnām, un priekšrakstiem, un nolieguši patieso Dieva mācību, par ko runāja Zēnoks.

**46** Jo Zēnoks teica priesteriem: Vai jūs nezināt, ka šīs baznīcas priekšraksti un simboli, un ziedojumi un iestādījumi, un tradīcijas nav Tā Kunga evaņģēlijs, bet to nolūks bija vērst cilvēku uz evaņģēliju? Un to, ka šis evaņģēlijs tika mums dots skaidrā veidā ar pravieša Mozus muti? Tomēr Israēla bērni nespēja dzīvot pēc šī skaidrā evaņģēlija, bet pieprasīja zīmes un simbolus, un priekšrakstus un dāvinājumus, lai tos mācītu un pieminētu.

**47** Un Tas Kungs Savā neapmierinātībā ar Israēla bērniem deva Israēla bērniem to, ko tie vēlējās, un pavēlēja Mozum izveidot baznīcas priekšrakstus un dāvinājumus, lai Israēla bērni atcerētos Viņu un turētu Viņa baušļus.

**48** Tomēr šīs baznīcas priekšraksti un tradīcijas nav tas, ko Tas Kungs prasa no Saviem ļaudīm. Taču Viņš prasa no tiem taisnīgumu un pazemību Viņa priekšā.

**49** Lūk, Tam Kungam nav svarīgi, vai kāds cilvēks pieder vai nepieder šai baznīcai, jeb vai tam ir Ārona priesterība, kā jūs apgalvojat, ka jums tā ir; jo Tas Kungs tiesā cilvēku pēc viņa darbiem — pēc viņa sirds vēlmēm. Un, ja viņa darbi ir labi, tad Tas Kungs pieņems šo cilvēku. Bet, ja viņa darbi ir ļauni, tad viņam nebūs nevienas daļiņas no Dieva Gara.

**50** Un jūsu darbi ir ļauni Tā Kunga priekšā. Jo lūk, jūs mācāt šos ļaudis godāt un pielūgt baznīcu un baznīcas prasības, un nemācāt tiem skaidro evaņģēliju un Dieva baušļus; un baznīca tika izveidota, lai mācītu šīs lietas simboliski caur tās priekšrakstiem un kalpošanu. Tādējādi jūs pieviļat šos ļaudis un esat atvēruši durvis to iznīcināšanai.

**51** Lūk, es neesmu jūsu baznīcas loceklis, kā arī man nav priesterības, kas, kā jūs apgalvojat, sniedz jums spēku un pilnvaras rīkoties Dieva vārdā, lai cilvēks varētu mācīt ļaudīm Viņa vārdus. Tomēr Tas Kungs ir aicinājis mani caur Savu svēto eņģeļu kalpošanu un arī ar Dieva Garu, kas mājo manī. Un pēc tā jūs zināsiet mani, un pēc maniem darbiem jūs tiesāsiet.

**52** Lūk, pateicoties Tā Kunga žēlastībai un labestībai, es tiku izrauts no tā rūgtuma, kas mani sagaidīja, ja es būtu turpinājis dzīvot tā, kā es dzīvoju, pirms es tiku aicināts nākt pie jums un liecināt par jūsu ļaundarbībām.

**53** Jo lūk, es biju bagāts un slavens, līdzīgs jums, to vidū, kas dzīvoja tai pilsētā, kurā es dzīvoju. Un es biju vīrs, ko daudzi uzlūkoja un slavēja par tām lielajām lietām, ko es biju paveicis to vidū. Taču visa šī slava un gods bija cilvēku slava un gods. Un tās lietas, par kurām es tiku slavēts, bija šīs pasaules lietas.

**54** Un Dievs sūtīja pie manis Savu kalpu Zēnosu, un viņš satika mani manās mājās un runāja ar mani par Dieva lietām. Un, kamēr viņš runāja ar mani, es tiku piepildīts ar Dieva Garu, pat tā, ka es rūgti raudāju savu daudzo nekrietnību un grēku dēļ.

**55** Un pēc tam, kad biju pieredzējis tādu dvēseles rūgtumu, kādu nekad iepriekš nebiju izjutis, es piesaucu Dievu savu grēku piedošanai, patiesi Dieva Dēlu, kurš nāks pasaulē, lai izglābtu taisnīgos no tās samaitātības.

**56** Un, kamēr es piesaucu To Kungu savā agonijā, mani piemeklēja maigs un mierīgs gars, kas paņēma projām manas sāpes un manas ciešanas un piepildīja manu dvēseli ar neizsakāmu prieku, ko es nevaru aprakstīt saviem paša vārdiem. Un tas ir prieks, kas pārvērta manus grēkus no purpura vilnā, kā bija rakstījis pravietis Jesaja.

**57** Un, pateicoties Dieva Dēlam, man tika dota šī žēlastība. Jo es redzēju vīziju, esot Garā, kas man parādīja Dieva labvēlību jeb, citiem vārdiem, Viņa Dēla nākšanu šajā pasaulē.

**58** Un es vīzijā esmu redzējis Dieva Dēla atnākšanu un bijis liecinieks Tā Kunga misijai. Un Viņš nāks pie šiem ļaudīm un parādīs tiem to, kas tiem ir jādara, lai tiktu izglābti Dieva valstībā. Un Viņš dzīvos to vidū un sludinās Dieva vārdu jūdiem, kas ir šeit, Jeruzālemē.

**59** Un Viņš arī liecinās pret šo baznīcu un tās vadītājiem. Un baznīcas vadītāji celsies pret Viņu un novērsīs ļaudis no Viņa, izgudrojot visāda veida melus un nepatiesības, lai atturētu ļaudis no evaņģēlija pieņemšanas, ko Viņš tiem mācīs.

**60** Un baznīca Jeruzālemē teiks, ka pat Dieva Dēlam nav pilnvaru sludināt Dieva vārdu, jo Viņam nav baznīcas atļaujas vai tās pilnvaru, lai to darītu. Viņam netiks dotas šīs pilnvaras ar šīs baznīcas augstā priesteru roku uzlikšanu. Un šī iemesla dēļ Viņš tiks jūdu noraidīts.

**61** Un Tas Kungs dosies ļaužu vidū un nodibinās Sava paša patiesību. Un Viņa baznīca tiks nodibināta saskaņā ar Dieva Garu un nevis saskaņā ar cilvēku pavēlēm un tradīcijām.

**62** Un Viņš aicinās citus kalpošanai jeb sludināt evaņģēliju, ko Viņš tiem dos gan ar Savu paša

muti, gan ar Savu Garu, ko Viņš tiem atstās.

**63** Un evaņģēlijs, ko viņi sludinās, būs tie vārdi, ko viņi dzirdēs Dieva Dēlu runājam, kamēr Viņš mājās viņu vidū. Un viņi neko nepieliks klāt, nedz arī ko atņems no šī evaņģēlija. Jo tas ir mūžīgais evaņģēlijs, jā, evaņģēlijs, kas tika sludināts, pirms šī pasaule tika radīta.

**64** Un to lietu dēļ, ko viņi mācīs, viņus vajās un noraidīs jūdi Jeruzālemē. Un viņi tiks padzīti un nonāvēti. Lūk, pat Dieva Dēls tiks šo ļaužu vadītāju sagūstīts un krustā sists viņu priekšā.

**65** Un šīs baznīcas vadītāji izsmies To Kungu un spļaus uz Viņu ļaužu klātbūtnē. Un arī ļaudis noliegs savu Kungu savu vadītāju piemēru dēļ.

**66** Un notika, ka Zēnoks drosmīgi stāvēja baznīcas augsto priesteru priekšā. Un Lehijš bija pārsteigts par to, ko Zēnoks bija liecinājis par Dieva Dēlu un arī par baznīcas ļaundarbām.

## 2. NODAĻA

*Zēnosa sludināšana. Lābans noraida Zēnosa un Zēnoka sludināšanu un pieprasa viņu nāvi. Lehijš iziet priekšā un lūdzas Lābanam, galvenajam augstajam priesterim, un liecina pret Dieva baznīcu.*

UN notika, ka pēc tam, kad Zēnoks bija beidzis savu pārliecināšanu un sludināšanu jūdu vadītājiem, Zēnoss piecēlās un sāka turpināt skaidrot to, ko Zēnoks bija teicis par Dieva Dēla nākšanu pasaulē un jūdu iznīcināšanu.

**2** Un es, Mormons, nevaru rakstīt visus vārdus, ko pravieši Zēnoks un Zēnoss sludināja jūdiem Jeruzālemē, jo viņi patiesi runāja daudzas lietas uz jūdiem; un daudzas lietas viņi runāja arī uz jūdu vadītājiem. Un Nefijs savā pierakstā ir pierakstījis visus vārdus, ko Zēnoks un Zēnoss runāja, atbilstoši viņa tēva, Lehija, atmiņai, kurš bija klāt, kad viņi stāvēja augsto priesteru priekšā Jeruzālemē.

**3** Un šo abu praviešu vārdi ir diženi un brīnišķīgi, un tika saglabāti Lehija dēlu un meitu un viņu pēcteču paaudzēm, un arī visiem tiem, kas šo pierakstu saņems pēdējās dienās. Taču Tas Kungs pavēlēja, lai es iekļauju daļu no viņu vārdiem savā Nefija plāksņu saīsinājumā, un šīs plāksnes ir manā priekšā.

**4** Un no visiem vārdiem un pravietojumiem, kas ir pierakstīti uz šīm Nefija plāksnēm, nekas nav tik dižens kā tas, ko teica Zēnoks un Zēnoss.

**5** Un notika, ka arī Zēnoss drosmīgi stāvēja un runāja uz augstajiem priesteriem, kas bija

pulcējušies viņa priekšā. Un Zēnoss izskaidroja viņiem līdzību par eļļaskoku un salīdzināja Israēla namu ar šo eļļaskoku.

**6** Un to viņš darīja, lai viņš varētu parādīt jūdiem, kas ar tiem notiks, ja tie turpinās savos ļaunajos ceļos un turpinās noliegt Dieva Dēla evaņģēliju.

**7** Un notika, ka Zēnoss salīdzināja Israēla bērņus ar dārza eļļaskoku, ko Tas Kungs kopa Savā vīna dārzā jeb, citiem vārdiem, apsolītajā zemē. Un to viņš darīja, lai varētu saprast, ka Tas Kungs bija svētījis Israēla namu un devis tiem zemi, kurā viņi dzīvoja, un bija izdzinis viņu ienaidniekus un sūtījis Savu Garu, lai Tas mājotu viņu vidū.

**8** Un koks kļuva samaitāts un sāka panīkt. Un Tas Kungs pavēlēja Saviem kalpiem, kas bija Dieva pravieši, doties vīna dārzā un censties kopt eļļaskoku, lai tas atkal nestu labus augļus.

**9** Un Viņš pavēlēja Saviem kalpiem apgriezt to un aprakt tam apkārt, un kopt to kādu laiku, lai redzētu, vai tas atkal radīs dārza augļus.

**10** Un Zēnoss pravietoja līdzībā par jūdu iznīcināšanu; un Tas Kungs paņems taisnīgos no to vidus un sūtīs uz citām pasaules daļām, kur tie nevarētu tikt iznīcināti. To Viņš darīs, lai saglabātu Sev koka saknes jeb, citiem vārdiem, Dieva Dēla patieso evaņģēliju.

**11** Un šīm lietām bija saistība ar Lehija bērņiem un citiem cilvēkiem, kurus Tas Kungs izvedīs no Israēla zemes, pirms tā ienaidnieki to iznīcinātu.

**12** Un līdzībā tika runāts par evaņģēlija atjaunošanu jūdu vidū tajā laikā, kad Tas Kungs nāks pasaulē. Tomēr, tā kā vīna dārza koki ir tik samaitāti, Tas Kungs pavēl Saviem kalpiem uzpotēt savvaļas eļļaskoku zarus, cerībā, ka Viņš varētu saglabāt Sev koka labos augļus. Un savvaļas eļļaskoka zari ir cirticībnieki, kam evaņģēliju sludinās Dieva kalpi.

**13** Un notiks, ka pēc tam, kad evaņģēlijs būs sludināts cirticībniekiem, to vidū kādu laiku būs miers. Un pēc kāda laika vīna dārza koki atkal nesīs samaitātus augļus.

**14** Un Zēnoss runāja par šo zemi, kas ir apsolīta zeme nefijiešiem un arī lamaniešiem, un citiem, kurus Tas Kungs atvedīs uz šo zemi. Un evaņģēlijs tiks dots šī kontinenta ļaudīm, tāpat kā tas tika dots jūdiem Jeruzālemē.

**15** Un tur būs visādi koki Tā Kunga vīna dārzā, citiem vārdiem, tur būs daudz cilvēku visos pasaules kontinentos, kas dzirdēs Dieva Dēla evaņģēliju un nožēlos savus grēkus. Un tur būs

daudz baznīcu, kas uzdosies par tīro eļļaskoku, ko Tas Kungs izaudzēja Savā vīna dārzā.

**16** Un pēdējās dienās, pirms Dievs vēlreiz sūtīs Savu Dēlu cilvēku vidū, jā, pat visā Viņa godībā, līdzīgi tai godībai, ko Viņš parādīja nefījiešiem un lamaniešiem Pārpilnības zemē, Dievs vēlreiz sniegs Sava evaņģēlija zināšanas citicībniekiem un pēc tam jūdiem, lai pēdēji varētu būt pirmie un pirmie varētu būt pēdējie.

**17** Un notiks, ka evaņģēlijs tiks nodibināts visās pasaules daļās; citiem vārdiem, Tas Kungs uzpotēs savvaļas zarus dabīgajiem eļļaskokiem un dabīgos zarus savvaļas kokiem, lai Viņš atkal varētu iegūt augļus, kas ir tīkami Viņam.

**18** Un pēc tam, kad šis evaņģēlijs būs sludināts visās pasaules daļās, jā, pat pēc tam, kad Jēzus Kristus balss būs dzirdama visu cilvēku vidū; tad vīna dārza Kungs joprojām raudās un teiks Saviem kalpiem: Ko vēl vairāk es varēju darīt savam vīna dārzam?

**19** Jo lūk, visi vīna dārza koki būs samaitāti. Un Tas Kungs vaicās Saviem kalpiem, kas bija vīna dārza samaitātības iemesls.

**20** Tad Tā Kunga kalps teiks savam saimniekam: Vai tā nav tava vīna dārza augstprātība — vai zari nav pieveikuši saknes, kas ir labas? Un tādēļ, ka zari ir pieveikuši tā saknes, redzi, tie ir auguši ātrāk nekā sakņu spēks, paņemot spēku sev.

**21** Un notika, ka Zēnoss izskaidroja līdzības nozīmi augstajiem priesteriem, sakot: Lūk, pēdējās dienās Dieva baznīca būs līdzīga baznīcai Jeruzālemē. Jo Tas Kungs sniegs tiem Sava mūžīgā evaņģēlija skaidrību un nodrošinās tiem veidu, kā tie varētu tapt izglābti Dieva valstībā pēdējā dienā.

**22** Tomēr zaru dēļ jeb, citiem vārdiem, Dieva baznīcas un tās iedomātās varenības dēļ, koka saknes, kas ir skaidrais Dieva evaņģēlijs, tiks nomāktas. Un Dieva baznīcas vadītāji un locekļi kļūs augstprātīgi un lepni, un viņu vēlmes būs vērstas uz baznīcu un nebūs balstītas evaņģēlijā, kas ir koka saknes, tādējādi zari nomāks saknes, kas ir labas.

**23** Un viņi būs līdzīgi jums un arī līdzīgi tiem, kas būs Jeruzālemē, kad Dievs sūtīs Savu Dēlu to vidū. Jo lūk, viņi neizpratīs evaņģēliju, ko Dieva Dēls tiem sludinās. Un Dieva baznīcas vadītāju piemēru dēļ cilvēki nocietinās savas sirdis pret evaņģēliju un pievērsīs savas sirdis baznīcai, kur gūt savu glābšanu, tādējādi noliedzot Svētā Gara spēku un tā taisnīgumu.

**24** Un viņu sirdis un prāti būs pievērsti šīs

pasaules lietām un cilvēku godam un slavai. Tad vēlreiz to vidū piepildīsies Jesajas vārdi, ko viņš runāja uz Israēla namu, sakot:

**25** Bēdas bezdievim, jo viņam labi nebūs: viņam atmaksās pēc viņa roku darba.

**26** Un mana tauta, bērni ir viņu apspiedēji, un sievas valda pār viņiem. Ak mana tauta, tie, kas tevi vada, maldina tevi un izposta to ceļu, pa kuru tev jāstaigā.

**27** Tas Kungs ceļas, lai aizstāvētu, un ceļas, lai tiesātu tautas.

**28** Tas Kungs spriedīs tiesu pār Savas tautas vecajiem un tās valdniekiem; jo jūs esat nopostījuši vīna dārzu un nabagiem nolaupītā manta ir jūsu namos.

**29** Ko jūs domājat, ka jūs sacērtat manus ļaudis gabalos un samaļat nabago sejas? — saka Dievs, Pulk Kungs.

**30** Vēl Tas Kungs saka: Tāpēc, ka Ciānas meitas ir augstprātīgas un staigā ar paceltām galvām un nekautrīgiem skatieniem, tipinot sīkiem solīšiem, skandinādamas savu kurpju važiņas;

**31** Tāpēc Tas Kungs padarīs Ciānas meitām galvu pliku, un Tas Kungs atsegs viņu kaunumu.

**32** Tanī dienā Tas Kungs atņems viņām viņu šķindošo rotu greznību un pieres saites, un pusmēnešus;

**33** ķēdītes un roku sprādzes, un plīvurus;

**34** galvassegas, kāju rotas un galvas saites, un smaržu trauciņus, un auskarus;

**35** gredzenus un deguna rotas;

**36** maināmās svētku drānas un apmetņus, un lakatus, un matu ruļļus;

**37** spoguļus un smalkos audumus, un pārsegus, un šķidrautus.

**38** Un notiks, ka smalko smaržu vietā būs smirdoņa; un jostas vietā virves gals; un matu sprogu vietā plika galva; un svētku rotas vietā maisa apvalks, verdzības zīme skaistuma vietā.

**39** Tavi vīri kritīs no zobena un tavi varoņi kaujā.

**40** Un viņas vārti čīkstēs un skums, un tā būs neapdzīvota un izpostīta sēdēs pie zemes.

**41** Un notika, ka Zēnoss turpināja pravietot augsto priesteru priekšā. Un viņš pravietoja par Dieva Dēla otro atnākšanu, patiesi kad Viņš parādīsies Savā spēkā un godībā, lai apgrieztu Savu vīna dārzu pēdējo reizi.

**42** Un Tas Kungs izstieps Savu roku no jauna pēdējo reizi, lai apgrieztu Savu vīna dārzu un mēģinātu iegūt labus augļus no tā kokiem.

**43** Un Viņš aicinās Savus kalpus, lai tie

strādātu Viņa labā. Un Viņš ļaus labajiem un sliktajiem turpināt augt kopā. Tomēr Viņš aizvāks sliktos, augot labajiem, lai nodrošinātu, ka zari vairs nekad nepārmāktu sakņu spēku.

**44** Un notiks, ka Viņa vīna dārza koki atkal nesīs labus augļus daudzu gadu garumā. Un, kad vīna dārzā atkal radīsies nelabi augļi, tad Tas Kungs liks savākt visus koku augļus. Un labos Viņš saglabās Sev, un nelabos Viņš izsviedīs tiem atbilstošā vietā. Un tad nāks pasaules gals; un Tas Kungs liks, lai Viņa vīna dārzs tiktu sadedzināts ar uguni, — un tas viss ir saskaņā ar Zēnosa līdžību un pravietojumu.

**45** Un notika, ka pēc tam, kad Zēnoss bija liecinājis par pasaules galu un par ļauno iznīcināšanu, Lābans, augstais priesteris, piecēlās un pavēlēja, lai Zēnoss tiktu nogāzts par savu zaimošanu pret Dieva baznīcu. Jo lūk, Lābans noliedza, ka Dieva baznīca bija samaitāta un ka tās vadītāji maldināja ļaudis. Un Lābans piecēlās un liecināja par baznīcas un tās vadītāju taisnīgumu.

**46** Un pēc viņa pavēles viens no sargiem, kad veda Zēnoku un Zēnosu augsto priesteru telpā, izvilka savu zobenu, lai aplūsinātu Zēnosu.

**47** Un Lehijš pielēca no sava krēsla, kas bija novietots augstu virs ļaužu sapulces un bija starp citiem augstajiem priesteriem. Un Lehijš nostājās starp sarga zobenu un Zēnosu.

**48** Un Lehijš lūdzās citiem augstajiem priesteriem, lai nekāds ļaunums netiktu nodarīts šiem diviem Dieva praviešiem. Un viņš lūdzās tos, sacīdams: Kāds jums ir iemesls pret šiem diviem vīriem? Vai viņi nerunāja patiesību par mums? Vai viņi nerunāja uz mums par mūsu nekrietnībām un samaitātību? Vai mēs nezinām, ka viņus ir sūtījis Dievs sludināt mums grēku nožēlošanu, lai mums nevajadzētu pieredzēt sāpes un ciešanas Dieva dusmās mūsu grēku dēļ?

**49** Lūk, mana dvēsele ir izjutusi lielu nastu šīs baznīcas ceļū un to lietu dēļ, ko mēs mācām ļaudīm. Un vai mēs neesam paaugstinājuši sevi pār ļaudīm, pat tiktāl, ka tad, kad mēs ejam tiem garām uz ielas vai sinagogā, ka tie pielūdz mūs un zemojas mūsu priekšā? Kā gan mēs nespējam redzēt, ka šīs lietas ir negantība Dieva priekšā un ka mēs maldinām šos ļaudis vairāk uzticēties baznīcai un tās vadītājiem, nevis evaņģēlijam, ko mums pienākas mācīt tiem?

**50** Un vai mēs neesam ņēmuši naudu, kas tika dota baznīcai Tā Kunga pavēles dēļ attiecībā uz Viņa ļaužu desmito tiesu, un vai mēs neesam lietojuši šo naudu, lai celtu lielas sinagogas un

lielus tempļus, tomēr mēs pieļaujam, ka mūsu starpā ir nabagie un trūkumcietēji? Vai tas neliecina par to, ka mēs mīlam naudu un savu mantu, un savas smalkās drānas, un savu baznīcu izgreznojumus vairāk, nekā mēs mīlam nabagos un trūkumcietējus, slimos un nomocītos?

**51** Un mūsu svētajās sapulcēs, vai mēs neattaisnojam savu rīcību un darbus pasaules goda dēļ? Vai mēs neesam piekāpušies attiecībā uz Dieva vārdu, jo mēs domājam, ka mēs tiksīm apsmieti un izsmieti pasaules lepnības un neziņas dēļ? Īsāk sakot, vai mēs neizmainām Dieva norādījumus un mācības, un pat skaidros priekšrakstus, kurus mums deva pravietis Mozus; vai mēs tos neizmainām, lai tie atbilstu mūsu iegribām un apmierinātu pasaules vēlmes, lai mēs tiktu tās pieņemti?

**52** Lūk, mana dvēsele tiek spīdzināta ciešanās, jo es zinu, ka šīs lietas ir patiesas, un es arī zinu, ka šie abi vīri ir Dieva pravieši, kuri tika sūtīti uz šo baznīcu, lai vestu mūs pie grēku nožēlošanas, lai mēs netiktu iznīcināti.

**53** Un notika, ka Lehijš guva panākumus ar dažiem citiem augstiem priesteriem, kas bija telpās, un arī ar daudziem ļaudīm, kas piedalījās Zēnosa un Zēnoka izmeklēšanā.

**54** Tomēr Lābans, kurš bija galvenais augstais priesteris, piecēlās, lai apmulsinātu Lehiju; un viņš pavēlēja, lai arī Lehijš tiktu sasaistīts un tiesāts par savu liecību pret Dieva baznīcu un tās vadītājiem.

**55** Taču Lehijš bija ļaužu mīlēts, un tur nebija neviena, kas vēlējās redzēt, lai viņš tiktu izdzīts no to vidus.

**56** Un tur bija vēl kāds augstais priesteris, kurš zināja, ka tas, ko Lehijš bija teicis, ir patiesība. Un viņa vārds bija Ismaēls, un viņš bija ilgu laiku pazinis Lehiju un viņa ģimeni. Un viņi bija draugi, kuri daudz reižu bija kopā bijuši ar savām ģimenēm. Taču Ismaēls neuzdrīkstējās neko teikt Lehija aizstāvībai; jo Ismaēls baidījās no Lābana.

**57** Un Lābans bija ieguvis arī lojalitāti un uzticību no sardzes virsnieka un karavīriem, kas bija norīkoti izpildīt likumu šajā Israēla zemes daļā.

**58** Un notika, ka Lehijš varēja saskatīt Lābana cietsirdību, un viņš varēja arī saskatīt, ka ļaudis sāka tikt ietekmēti no Lābana vārdiem.

**59** Un Lehijš izgāja no telpas un devās ielā, un nometās ceļos un lūdza To Kungu savu ļaužu labā. Un viņš lūdza ar visu savas dvēseles spēku, jā, patiesi no visas savas sirds; jo lielas bija viņa ciešanas ļaužu grēku dēļ.

### 3. NODAĻA

*Lehija pievēršanās un aicināšana — viņš sludina jūdiem un tiek to noraidīts. Lehijam tiek pavēlēts atstāt Jeruzālemi kopā ar savu ģimeni un bēgt tuksnesī.*

UN notika, ka, Lehijam lūdzot To Kungu, viņš tika Dieva Gara piemeklēts un viņam tika parādīta brīnumaina vīzija, kurā viņa priekšā parādījās uguns stabs. Un šo uguns stabu redzēja tie, kas bija ap to vietu, kur Lehijš bija nometies uz zemes.

2 Un notika, ka kāda balss uzrunāja Lehiju no uguns staba. Tomēr tie, kas bija ap Lehiju, pat tie, kas redzēja uguns stabu, nedzirdēja nekādu balsi no tā.

3 Un man, Mormonam, Tas Kungs pavēlēja nerakstīt to, ko Lehijš dzirdēja no balss, kas nāca no uguns staba. Jo tas, ko viņš dzirdēja, ir daudzas lietas, ko Tas Kungs ir pavēlējis aizzīmogot un paslēpt no pasaules acīm līdz laikam, kad šīs lietas nāks pie cilvēku bērniem Tā Kunga noteiktajā laikā.

4 Taču to lietu dēļ, ko Lehijš redzēja un dzirdēja, viņš ārkārtīgi baidījās savu ļaužu un visas pasaules dēļ.

5 Un notika, ka Lehijš, būdams pieveikts no Gara to lietu dēļ, ko viņš redzēja un dzirdēja vīzijā, atgriezās savās mājās un atgūlās savā gultā.

6 Un Lehijš piesauca To Kungu, lai viņam tiktu piedoti viņa daudzie grēki un lai viņš varētu vairāk saprast, ko Tas Kungs prasa no viņa.

7 Un notika, ka viņš vēlreiz tika aiznests vīzijā, kurā viņš redzēja daudz no tā, par ko bija liecinājuši Zēnoks un Zēnoss.

8 Jo Viņš patiešām redzēja Dieva Dēla nākšanu uz zemes. Un viņš redzēja, ka Tas Kungs dodas ļaužu vidū Jeruzālemē un sāk tiem sludināt Savu evaņģēliju. Un viņš redzēja citus, ko Tas Kungs aicināja, lai palīdzētu Viņam mācīt ļaudīm Viņa evaņģēliju.

9 Un viens no Tā Kunga kalpiem nāca un nostājās Lehija priekšā un iedeva viņam grāmatu, un lika, lai viņš lasītu šo grāmatu. Un, kad Lehijš lasīja grāmatu, viņš tika papildīts ar Tā Kunga Garu un ārkārtīgi priecājās.

10 Un Lehijš tika Dieva aicināts doties pie Jeruzālemes ļaudīm un mācīt tiem to, ko viņš bija lasījis grāmatā.

11 Un notika, ka Lehijš atkal devās pie Jeruzālemes ļaudīm un sāka skaidrot to, par ko

bija liecinājuši Zēnoss un Zēnoks, un arī to, ko viņš bija lasījis grāmatā, kas viņam tika iedota viņa vīzijā.

12 Un Lehijš sludināja daudzas lietas Jeruzālemes ļaudīm un saviem draugiem, un saviem radniekiem, un savai ģimenei, kas sastāvēja no viņa sievas Sārijas un viņa dēliem, un viņa meitām.

13 Un notika, ka Jeruzālemes ļaudis noraidīja Lehija vārdus un izdzina viņu no to vidus, un izsmēja viņu. Jo lūk, ļaudis Jeruzālemē bija nocietinājušies savas lepnības dēļ un arī tās lepnības dēļ, kas tiem bija Dieva baznīcā, kurai tie piederēja.

14 Un tie izsmēja Lehiju, sakot: Kā tu vari, būdams viens pats vīrs, apgalvot, ka Dieva baznīca ir samaitāta? Vai tu netici, ka Tas Kungs ir atbalstījis šo baznīcu un to svētījis tās taisnīguma dēļ? Vai mēs regulāri nepildām priekšrakstus un tradīcijas, ko Mozus mums nodeva? Un mēs zinām, ka Mozus bija Dieva pravielis un ka viņš parādīja mums to, kas mums ir jādara, lai tiktu izglābti Dieva valstībā pēdējā dienā. Un vai mēs nedarām visu to, ko viņš mums pavēlēja?

15 Un Lehijš norāja tos, sacīdams: Vai tad jūs nezināt, ka Tas Kungs pieļāva, lai Mozus dod jums zemāku likumu jūsu ļaundarības dēļ? Un šis zemākais likums ir likums, ko šī baznīca māca ļaudīm.

16 Jo lūk, tās vakarēdieni un priekšraksti, un visi rituāli ir Tā Kunga skaidrā evaņģēlija simboli un attēlojumi. Un baušļi, kas jums ir doti, ir jums doti tādēļ, ka jūs nespējat dzīvot pēc augstāka likuma, kas ir šis evaņģēlijs, par ko ir runājuši senatnes pravieši.

17 Un, ja neviens likums netiktu dots Israēla bērniem tolaik, kad viņi sacēlās pret To Kungu tuksnesī, viņi tiktu atstāti vieni un viņiem nekad nebūtu iespējas iemantot apsolīto zemi.

18 Un tas bija šis likums, kas nesa mieru to starpā un ļāva tiem dzīvot citam ar citu bez vardarbības un visāda veida ļaundarbībām, kas noteikti novestu pie viņu iznīcības.

19 Bet lūk, šis likums, kas tika dots Israēla bērniem, bija priekšrakstu un upurēšanas likums, lai viņi neaizmirstu To Kungu, savu Dievu, kurš tos atveda uz apsolīto zemi.

20 Un šie likumi un priekšraksti bija atveidi un zīmes tam, kas notiks mūžībā. Un tas ir šis mūžīgais likums, ko jūs nespējat saprast. Jā, es saku jums, ka šis mūžīgais likums ir Tā Kunga, Jēzus Kristus, evaņģēlijs, patiesi Viņa, kurš nāks

pasaulē, un vienīgais veids, kā cilvēks var tikt izglābts mūžīgajā Dieva valstībā. Un jūs nesaprotat šo evaņģēliju, jo jūs esat nocietinājuši savas sirdis pret Tā Kunga Garu, kas māca skaidro evaņģēliju.

**21** Un šī baznīca un visas citas baznīcas, ko Tas Kungs ir pieļāvis celt uz šīs zemes, lai pievērstu cilvēku bērnu sirdis Viņam, nav šis evaņģēlijs, nedz arī tās attēlo šo evaņģēliju. Taču tās ir izveidotas cilvēku vidū, lai vērstu tos uz mūžīgo evaņģēliju, kas ir vienīgais mūžīgās glābšanas evaņģēlijs.

**22** Un notiks, ka pats Tas Kungs nāks lejā starp Saviem ļaudīm miesā un mācīs tiem šo mūžīgo evaņģēliju. Un tie noraidīs Viņu un nogalinās Viņu, jo tie nesaprot Viņa evaņģēliju, un to viņi dara, jo ar tiem nav Svētā Gara.

**23** Un Tas Kungs ir sūtījis daudzus praviešus pie mums, lai sludinātu grēku nožēlošanu un sagatavotu mūs satikt To Kungu un dzirdēt Viņa evaņģēliju — vai nu šajā miesā, vai kā gariem, kad mēs nomirsim.

**24** Un mēs esam padzinuši šos svētos Dieva vīrus, jo mēs nespējam saprast to, ko viņi mums sludināja. Un šo vīru asinis būs uz mūsu rokām. Un mēs cietīsim Dieva dusmas viņu dēļ.

**25** Un notika, ka ļaudis bija dusmīgi uz Lehiju un kopš tā brīža centās viņu sasaistīt un aizvest uz augsto priesteru telpu, lai arī viņš tiktu tiesāts par ķecerību un zaimošanu baznīcas priekšā.

**26** Un viņi centās atņemt viņam dzīvību, kā tie darīja ar Zēnosu un Zēnoka dzīvībām. Jo lūk, Lābans bija nodevis Zēnosu un Zēnoku, lai tie tiktu nogalināti no ļaužu rokām. Un ļaudis ņēma Zēnosu un Zēnoku, un pēc tam, ka tie bija nomētājuši viņus ar akmeņiem, tie pakāra viņus aiz kakliem, līdz viņi nomira.

**27** Un tu nebija daudz ļaužu, kas mīlēja Lehiju un viņa ģimeni un nevēlējās, lai viņš tiktu iznīcināts vai padzīts no to vidus. Bet lielākā ļaužu daļa vēlējās, lai Lehijš tiktu padzīts no to vidus vai sasiets un aizvests citu augsto priesteru priekšā, kas noteikti piespriedu viņam nāves spriedumu.

**28** Un notika, ka Lehijš bēga no ļaudīm un devās pie savas ģimenes, un pastāstīja tiem to, kas viņam bija gadījies.

**29** Un notika, ka Lehijš sapulcināja savu ģimeni un paņēma nedaudz uztura, un bēga kopā ar tiem tuksnesī, pirms ļaunākā ļaužu daļa varētu brīdināt augstos priesterus par viņa plāniem bēgt no Jeruzālemes.

**30** Jo lūk, Tas Kungs bija brīdinājis Lehiju

sapnī, ka viņam ir jāņem sava ģimene un jābēg tuksnesī. Un Lehijam tika apsolīts, ka, ja viņš turēs Dieva pavēles visās lietās, viņš tiks svētīts; un arī viņa sieva un viņa bērni tiktu izglābti.

**31** Un notika, ka Lehijš atstāja savu zeltu un savu sudrabu, un visas savas materiālās lietas un bēga ar savu ģimeni tuksnesī.

**32** Un viņš ceļoja daudzas dienas tuksnesī, līdz viņš nonāca pie Sarkanās jūras krasta.

**33** Un notika, ka Lamans un Lemuēls, Lehija vecākie dēli, sāka izsmiet savu tēvu un kurnēt pret viņu. Jo viņi nevēlās pamest savu mantojuma zemi un savu zeltu, un savu sudrabu, un visas savas dārglietas. Un viņi kurnēja un žēlojās, ka viņu tēvs ir vīrs, kurš redz vīzijas, kuram ir sapņi un vīzijas, ko tie nesaprata.

**34** Un Lamans un Lemuēls runāja uz savu tēvu, sakot: Kādēļ tu esi tiesājis baznīcas ļaudis Jeruzālemē? Arī tu bijis varens vīrs to vidū un arī priesteris pēc Ārona kārtas. Un vai Tas Kungs neapsolīja Saviem ļaudīm, ka Viņš nekad nepieļaus, lai tos novestu no ceļa tie, kas vada šo baznīcu? Un mēs zinām, ka ļaužu vadītāji ir taisnīgi vīri, jo viņi ir Dieva aicināti ar roku uzlikšanu un arī ar Dieva Garu.

**35** Un tu esi tiesājis viņus un piedraudējis ļaunumu pār viņu galvām to muļķīgo sapņu un vīziju dēļ, kas tev ir bijuši, kas mūsaprāt, ir tavas sirds iedomas.

**36** Jo lūk, kā gan tas varētu būt iespējams, ka viņi ir ļauni cilvēki, ja Tas Kungs ir izrādījis, ka Viņš pieņem tos, dāvājot viņiem labklājību un laimi? Un viņi māca ļaudīm vārdus, kas ir rakstīti, kas ir Tā Kunga vārdi, kas tika uzrakstīti ar Mozus roku visa Israēla glābšanai.

**37** Un tā Lamans un Lemuēls kurnēja pret Lehiju un vēlējās atkal atgriezties Jeruzālemes zemē. Jo lūk, Lehija ģimene patiešām daudz cieta tuksnesī; un šo ciešanu dēļ Lamans un Lemuēls sacēlās un kurnēja pret savu tēvu.

**38** Un notika, ka Lehijš piecēlās savu dēļu priekšā un norāja viņus, būdams piepildīts ar Dieva spēku un Garu. Un viņš nokaunināja viņus, pat tiktāl, ka viņi drebēja un trīcēja sava tēva priekšā, pat ka viņi neuzdrīkstējās vairs runāt vai kurnēt pret viņu.

**39** Un notika, ka divi jaunākie Lehija dēli, jā, patiesi Sams un Nefijs, uzklāusīja sava tēva padomu un ticēja tam, ko viņš teica uz viņiem.

**40** Jo lūk, Tas Kungs bija izraudzījis Nefiju, jaunāko, vadīt savus vecākos brāļus. Un tādēļ Tas Kungs sūtīja Savu Garu Nefijam un svētīja viņu ar gudrību un izpratni, kas krietni pārspēja to, kas



bija viņa vecākajiem brāļiem.

**41** Un Tas Kungs apsolīja Nefijam, ka viņš un viņa pēcnācēji būs par lielu svētību viņa tēvam, Lehijam, un visiem Lehija bērniem, pat līdz Lamana un Lemuēla paaudzēm, ja būs tā, ka viņš turēs Tā Kunga pavēles.

**42** Un notika, ka Lehijš pavēlēja saviem dēliem atgriezties Jeruzālemē un iegūt misiņa plāksnes, kas satur viņa tēvutēvu ciltsrakstus un arī jūdu pierakstu. Un viņš pavēlēja saviem dēliem doties pie Lābana un lūgt viņam misiņa plāksnes.

**43** Un notika, ka Lamans un Lemuēls atkal kurnēja pret savu tēvu un nosauca viņu par mulķi, ka sūta viņus uz Lābana namu, lai iegūtu jūdu pierakstu. Jo misiņa plāksnes bija ļoti vērtīgas jūdiem, un viņi neticēja, ka Lābans dotu viņiem šīs plāksnes.

**44** Tomēr viņi atcerējās to, ko viņu tēvs bija teicis viņiem. Un viņi arī atcerējās Gara spēku, ko viņi sajuta, kas lika viņu ķermeņiem trīcēt viņa priekšā. Un Lamans un Lemuēls paturēja savu kurnēšanu pie sevis un paņēma uzturu un savus jaunākos brāļus Samu un Nefiju, un devās atpakaļ tuksnesī Jeruzālemes virzienā.

**45** Un notika, ka kauliņi krita Lamanam, vecākajam, doties Lābana namā un lūgt viņam misiņa plāksnes, kas saturēja jūdu pierakstu un Lehija ciltsrakstus.

**46** Un notika, ka Lābans izsmēja Lamanu un centās atņemt viņa dzīvību. Jo Lābans bija nocietinājis savu sirdi pret Lehiju, jo viņš bija paņēmis savu ģimeni un aizbēdzis tuksnesī. Tomēr Lābans baidījās no tās ļaužu daļas, kas mīlēja Lehiju, un tiem, kas klausījās tajā, ko Lehijš bija teicis par baznīcas un tās vadītāju ļaundarbām.

**47** Un Lābans pasauca savus kalpus, lai tie varētu aizvest Lamanu un ieslodzīt viņu saskaņā ar zemes likumiem. Jo Lābans bija melojis saviem kalpiem, pārliecinot tos, ka Lamans bija mēģinājis nozagt plāksnes no viņa. Un Lābans pārliecināja savus kalpus, ka Lamans būtu nozadzis misiņa plāksnes, kas bija ļoti vērtīgas Jeruzālemes ļaudīm, sakot saviem kalpiem, ka Lamans lūdza pierakstus bez samaksas.

**48** Un Lamans bēga no Lābana un devās pie saviem brāļiem, kuri bija paslēpušies tuksnesī, ārpus Jeruzālemes pilsētas, un pastāstīja viņiem visu, kas bija noticis Lābana namā.

**49** Un notika, ka Lehija dēli atkal atgriezās savā mantojuma zemē un savāca kopā visu savu zeltu un savu sudrabu, un visu, kas viņiem piederēja, pirms viņi aizbēga tuksnesī. Un tur bija daudz

mantu to bagātību dēļ, ko Lehijš bija ieguvis, kamēr viņš kalpoja par priesteri baznīcā Jeruzālemē.

**50** Un viņi atgriezās Lābana namā un vēlējās no viņa, lai viņi varētu nopirkt misiņa plāksnes, samaksājot ar visu, kas tiem piederēja.

**51** Un notika, ka Lābans redzēja bagātības, ko Lehija dēli nolika viņa priekšā. Un viņš vēlējās iegūt šīs bagātības, taču nevēlējās dot viņiem misiņa plāksnes, kā viņi bija prasījuši.

**52** Un Lābans sūtīja savus kalpus nogalināt Lehija dēlus. Bet lūk, Lehija dēli atkal bēga uz tuksnesi, atstājot Lābana īpašumā visu savu zeltu un visu savu sudrabu, un visas savas dārglietas.

**53** Un notika, ka Lehija dēli kļuva ārkārtīgi noskumuši un vēlējās atgriezties sava tēva teltī.

**54** Un notika, ka Nefijs, jaunākais no Lehija dēliem, piecēlās un lūdžās saviem brāļiem, lai viņi neatgrieztos sava tēva teltī bez misiņa plāksnēm, kuras Tas Kungs bija pavēlējis iegūt no Lābana.

**55** Un Lamans un Lemuēls kļuva ārkārtīgi dusmīgi pret Nefiju un sāka sist viņu ar rīkstī, un nodarīja viņam lielas sāpes. Un Sams nostājās pret saviem vecākajiem brāļiem un lūdžās, lai viņi pārtrauktu sist savu jaunāko brāli.

**56** Un notika, ka Lamans un Lemuēls neklausīja Sama vārdiem un turpināja sist savu brāli, un viņi sita arī Samu ar rīkstī.

**57** Un notika, ka Tas Kungs sūtīja eņģeli pie Lehija dēliem un norāja Lamanu un Lemuēlu. Lūk, eņģelis runāja uz tiem daudzas lietas par viņu jaunāko brāli Nefiju, kurš kādudien valdīs pār tiem. Un Tā Kunga eņģelis tiem teica arī, ka Tas Kungs nodos Lābanu un misiņa plāksnes viņu rokās. Un pēc tam Tā Kunga eņģelis aizgāja.

## 4. NODAĻA

*Nefijs atgriežas Jeruzālemē un nogalina Lābanu, lai iegūtu misiņa plāksnes. Tas Kungs sagatavo Zoramū būt par grēkāzi Lehija dēliem — tādēļ tie spēj atgriezties Jeruzālemē un paņemt Ismaēlu un viņa ģimeni sev līdzī tuksnesī.*

UN notika, ka tad, kad Lehija dēli atkal atgriezās ārpus sienām, kas ieskāva Jeruzālemi, viņi bija ļoti nobijušies. Un Lamans un Lemuēls atkal apšaubīja Tā Kunga eņģeļa solījumu, kad tika solīts, ka Lābans un misiņa plāksnes tiks nodotas viņiem.

**2** Taču Nefijs nešaubījās par eņģeļa vārdiem un norāja savus brāļus, sacīdams: Kā gan jūs varat

noliegt Tā Kunga spēku, kad tas ticis jums atkal un atkal izradīts? Jā, jūs redzējāt eņģeli, un eņģelis norāja jūs un lika jūsu ķermeņiem tricēt viņa priekšā. Kā gan jūs varat pastāvīgi noliegt Dieva spēku, kad tas ticis darīts jums zināms šādos varenos un brīnumainos veidos? Kādēļ jums jāpieļauj, lai es, jūsu jaunākais brālis, valdu pār jums jūsu ticības trūkuma un jūsu nekrietnību dēļ?

**3** Vai jūs nezināt, ka Tas Kungs var pavēlēt Saviem eņģeļiem un tie nāks mums palīgā, ja būs tā, ka mēs izradīsim savu ticību un savu cienīgumu baušļu turēšanā? Jūs zināt, ka tā ir patiesība; un jūs tāpat zināt, ka eņģelis ir runājis uz jums; tādēļ — kā jūs varat šaubīties?

**4** Un Nefijs teica daudzus iedrošinājuma vārdus saviem vecākajiem brāļiem. Tomēr viņi joprojām baidījās un nevēlējās vēlreiz doties uz Jeruzālemi.

**5** Un Nefijs kļuva dusmīgs uz saviem brāļiem; jā, patiesi viņu pārņēma taisnīgs sašutums, un viņš nostājās un sāka norāt savus brāļus, būdams Svētā Gara ietekmēts.

**6** Un notika, ka naktī Nefijs devās uz Jeruzālemi; un viņa brālis Sams arī vēlējās doties kopā ar Nefiju uz Jeruzālemi. Jo lūk, Sams patiesi mīlēja savu brāli un vēlējās pasargāt viņu no jebkāda ļaunuma, kas varētu notikt ar viņu.

**7** Bet Nefijs nevēlējās, lai Sams viņu tonakt pavadītu uz pilsētu. Un Nefijs teica Samam, lai viņš paliek kopā ar saviem vecākajiem brāļiem, Lamanu un Lemuēlu, un nodrošina, lai viņi nedotos uz pilsētu un nepievērstu jūdu uzmanību, ka viņš atkal dodas uz Lābana namu. Un Nefijs to darīja, jo viņa vecākie brāļi bija draudējuši atzīties jūdiem, ka viņu tēvs bija mulķīgs, un arī viņu vēlmes dēļ atkal būt daļai no Jeruzālemes ļaudīm.

**8** Un Sams paklausīja Nefija vārdiem un palika ārpus Jeruzālemes mūra kopā ar saviem vecākajiem brāļiem Lamanu un Lemuēlu.

**9** Un notika, ka Nefijs devās uz Lābana namu, un viņš atrada Lābanu piedzērušos no vīna viņa nama ārpusē.

**10** Un Gars pavēlēja Nefijam nogalināt Lābanu un uzvilkt viņa drēbes, lai viņš varētu iekļūt Lābana namā, Lābana sargiem nezinot, ka tas nav viņu saimnieks.

**11** Un Nefijs pretojās Gara pamudinājumiem, jo viņš nekad savā dzīvē nebija tik lielā mērā nodarījis pāri kādam cilvēkam vai kādai dzīvai radībai bez taisnīga iemesla. Un Nefijs šaubījās par Gara pamudinājumiem, ko Tas Kungs deva viņam.

**12** Taču pēc nemitīgiem Gara pamudinājumiem un pēc viņa paša pārdomām par to, kā Lābans bija izturējies pret viņu un viņa brāļiem, kā arī atceroties Lābana draudus pret viņa tēvu, Nefijs aptvēra, ka Tas Kungs bija nodevis Lābanu viņa rokās un būtu labāk, ka Lābans ietu bojā, nekā Tā Kunga pavēle paliktu neizpildīta.

**13** Un Nefijs arī zināja, ka jūdi pamostos nākamās dienas rītā un atrastu Lābanu nogalinātu. Un jūdi zinātu, ka Lehija dēli ir nogalinājuši Lābanu, jo iepriekšējā dienā viņi bija apmeklējuši Lābanu un prasījuši viņam misiņa plāksnes.

**14** Un jūdi zinātu, ka tie bija Lehija dēli, kas to nodarījuši Lābanam, jo misiņa plāksnes būtu pazudušas un Lābans tiktu atrasts miris. Un šī iemesla dēļ Nefijs atkal sāka apšaubīt Garu un viņš sāka atkāpties no pavēles, kas viņam tika dota.

**15** Un notika, ka Tā Kunga Gars vēlreiz nāca pār Nefiju un lika viņam nogalināt Lābanu un turēt Dieva pavēles, vai arī viņa ģimenei neveiktos un tie tiktu iznīcināti tuksnesī. Un Gars teica Nefijam, ka Tas Kungs ir sagatavojis veidu, kā Lehija dēli netiktu jūdu vainoti par Lābana nāvi vai par misiņa plāksņu nozagšanu.

**16** Un Nefijs ticēja Gara vārdiem, viņam esot ar tik daudzām izpausmēm savā jaunībā un ar daudzām pašlaik, tādēļ viņš varēja sajust Gara iesvētīšanu tam, ko viņš grasījās darīt.

**17** Un Nefijs paņēma Lābana zobenu un nocirta viņa galvu ar viņa paša zobenu.

**18** Un notika, ka Nefijs uzvilka Lābana drēbes un iegāja Lābana namā. Un arī Lābana sargi bija piedzērušies no vīna un nezināja, ka Nefijs nebija viņu saimnieks, kas atgriežas mājās, jo Nefijs bija ģērbies Lābana drēbēs un apmetnī.

**19** Un notika, ka Nefijs iegāja Lābana nama iekštelpās un pavēlēja Lābana kalpam paņemt plāksnes un iznest tās ārpus pilsētas mūriem viņa brāļiem.

**20** Un Nefijs runāja Lābana balsī. Un Lābana kalps domāja, ka Nefijs runāja par baznīcas brāļiem, starp kuriem tovarar bija Lābans.

**21** Un notika, ka Lābana kalps sekoja Nefijam ārpus Jeruzālemes pilsētas, un Nefijs veda kalpu uz vietu, kur slēpās viņa vecākie brāļi.

**22** Un, kad Lamans un Lemuēls, un Sams ieraudzīja Nefiju, kurš bija ģērbies Lābana drēbēs, nākam kopā ar Lābana kalpu, viņi izbijās un bēga no viņiem.

**23** Bet Nefijs noņēma Lābana pieres saiti un sauca savus brāļus.

**24** Un, kad Lābana kalps ieraudzīja, ka Nefijs

nebija viņa saimnieks, arī viņš mēģināja bēgt. Bet Nefijs sagrāba Lābana kalpu un cieši turēja viņu, un neļāva viņam aizbēgt no viņa. Un Lābana kalps sāka skaļi saukt pēc palīdzības, lai citi pilsētas mūru iekšpusē sadzirdētu viņa saucienus.

**25** Un Nefijs izvilka Lābana zobenu un pateica Lābana kalpam, ka viņš to nogalinās, ja viņš nedos viņiem plāksnes un neatgriezīsies kopā ar viņiem viņu tēva teltī tuksnesī.

**26** Un Nefijs lūdzās Lābana kalpam, ka viņi tam nenodarīs ļaunu un ka viņš vairs nebūs kalps nevienam cilvēkam, ja viņš paliks kopā ar tiem tuksnesī.

**27** Un Tā Kunga Gars nāca pār Lābana kalpu. Un viņa vārds bija Zorams. Un Zorams nokrita pie Nefija kājām un noslēdza derību ar viņu, ka kopš tā brīža viņš būs viņa kalps, ja viņš saudzēs viņa dzīvību.

**28** Un Nefijs piecēla Zoramam un apskāva viņu, un teica viņam: Manu brāli, vai tu nezini, ka tu esi mans brālis un ka mēs visi esam viena un tā paša Dieva bērni? Vai tu nezini, ka tas pats radītājs, kurš deva man spēku nogalināt tavu saimnieku un iegūt šīs plāksnes, ir saudzējis tavu dzīvību un kopš šīs dienas darījis tevi brīvu? Tu būsi mans brālis un mans draugs.

**29** Un Zorams noticeja Nefijam, un viņu tik ārkārtīgi ietekmēja Dieva Gars, ka viņš raudāja uz Nefija pleca un kopš tā brīža apsoltīja paklausīt visām Dieva pavēlēm.

**30** Un šādā veidā Tas Kungs sagatavoja līdzekļus, lai Lehija dēli netiktu vainoti Lābana slepkavībā vai misiņa plākšņu nozagšanā, kā būtu domājuši Jeruzālemes ļaudis.

**31** Jo lūk, nākamajā rītā jūdi atrada Lābana ķermeni; un tie atklāja arī, ka nebija misiņa plākšņu un ka tās bija paņemtas no viņa nama. Tomēr viņi zināja arī, ka viņu vidū nebija Zorama. Un notika, ka jūdi domāja, ka Zorams bija nozadis misiņa plāksnes no Lābana pēc tam, kad bija nogalinājis savu saimnieku. Un jūdi neattiecināja nekādu vainu uz Lehiju vai uz viņa dēliem.

**32** Un notika, ka Lehija dēli atgriezās sava tēva teltī tuksnesī.

**33** Un, kad viņi bija atgriezušies pie sava tēva tuksnesī, viņu māte Sārija ārkārtīgi priecājās. Un to viņa darīja ciešanu dēļ, ko viņai radīja Tā Kunga pavēle — sūtīt viņas dēlus atpakaļ uz Jeruzālemes pilsētu, lai iegūtu misiņa plāksnes no Lābana.

**34** Jo Sārija bija ievērojami žēlojusies savam vīram Lehijam, sakot: Es zinu, ka tu esi Dieva

vīrs un ka tu esi kalpojis Tam Kungam visas savas dzīves dienas. Un es zinu, ka tu tici, ka mēs esam izvesti no mūsu mantojuma zemes tavu sapņu un tavu vīziju dēļ. Jā, es zinu, ka tas, ko tu saki par baznīcu Jeruzālemē, ir patiesība, jo es esmu sajutusi to daudz reižu savā pašas dzīvē.

**35** Es arī zinu, ka Jeruzālemes ļaudis tiecās atņemt tavu dzīvību un ka tava dzīvība būtu viņu rokās, ja mēs nebūtu aizbēguši tuksnesī.

**36** Tomēr kā tu vari teikt, ka Tas Kungs pavēlēja tev sūtīt mūsu dēlus viņu nāvē? Un manas meitas cieš dienu un nakti savu brāļu zaudējuma dēļ un arī viņu izsalkuma un slāpju dēļ, ko mēs ciešam šīs daudzās dienas tuksnesī.

**37** Vai tad tu nezini, ka pat tagad es esmu grūta ar bērnu un ka es dzemdēšu šo bērnu tuksnesī? Un manas meitas; ko viņas darīs, kad viņas pieaugs un nebūs neviena vīrieša, ko izvēlēties, lai būtu par vīru? Vai viņas būs vienas un neauglīgas visas sava mūža dienas un ies bojā tuksnesī?

**38** Un Sira, viena no Lehija meitām, norāja savu māti un apskāva savu tēvu Lehiju, kurš arī bija nomākts garā to lietu dēļ, ko Tas Kungs bija prasījis no viņa dēliem.

**39** Un Sira runāja mierinošus vārdus uz savu tēvu un norāja savu māti par to, ko viņa bija teikusi. Jo lūk, Sira bija ļoti svētīta ar Tā Kunga Garu un saprata daudzas lietas, ko viņa turēja slepenībā un pie sevis, jo viņa cienīja savu tēvu un viņa pilnvaras priesterībā. Jo Sira patiesi izprata daudzus noslēpumus un Dieva lietas.

**40** Un Sira sagādāja lielu prieku un atspirdzinājumu savam tēvam, un viņš apskāva to un norāja savu sievu Sāriju par viņas ticības trūkumu un šaubām.

**41** Un notika, ka tad, kad Lehija dēli atgriezās sava tēva teltī tuksnesī, viņu māte un māsas ārkārtīgi priecājās. Un Sārija pazemojās Tā Kunga priekšā un arī sava vīra priekšā; un viņa lūdzās piedošanu par savām šaubām un pateicās un nesa upuri Tam Kungam par viņas dēlu drošu atgriešanos.

**42** Un tagad es, Mormons, esot Gara ietekmēts, iekļāju savā saīsinājumā paskaidrojumu par misiņa plākšņu nozīmīgumu, ko Nefijs un viņa brāļi bija ieguvuši no Lābana.

**43** Lūk, Tā Kunga nolūks vai mērķis nav iznīcināt kādu cilvēku, lai īstenotu Savus mērķus. Un pēc tam, kad Nefijs bija atņēmis Lābanam dzīvību, Tā Kunga Gars viņam apsoltīja, ka Lābana asinis netiks pieprasītas no viņa rokās. Arī to, ka kopš tā brīža neviens cilvēks neizlies

cita cilvēka asinis, izņemot, ja tas būs savas dzīvības vai savas ģimenes dzīvības aizstāvībai.

**44** Lūk, Gars ir parādījies man Jeruzālemes izpostīšanu un ļaunā aizvešanu uz svešām zemēm. Un, ja misiņa plāksnes būtu palikušas Lābana īpašumā, tās tiktu iznīcinātas.

**45** Un arī — misiņa plāksnes ir jūdu pieraksts, kā arī Mozus likumu pieraksts, kas tika ieviesti starp jūdiem taisnīguma labad un lai vadītu baznīcu, kas tika izveidota starp Israēla bērniem. Un tās satur arī daudzus pravietojumus un diženu praviešu vārdus, kas sludināja jūdiem. Un šīs lietas bija nepieciešamas, lai Lehijš varētu mācīt saviem bērniem to, kas tika mācīts Israēla bērniem, lai tie varētu pareizāk tikt mācīti Tā Kunga ceļos.

**46** Un Jeruzāleme tika izpostīta, tādējādi piepildot Tā Kunga vārdu, kā tika pravietots ar Viņa svēto praviešu muti.

**47** Un, kad Jeruzāleme tika nopostīta, tika iznīcināti arī daudzi no jūdu skaidrajiem pierakstiem un Rakstiem. Tomēr, pateicoties tam, ka misiņa plāksnes tika saglabātas ar Tā Kunga roku caur Lehija dēliem, pilnīgāks pieraksts par praviešu vārdiem un arī par Dieva pavēlēm tika saglabāts nākamajām paaudzēm.

**48** Un tā Tas Kungs saglabā vārdus, ko Viņš dod cilvēku bērniem visos atklāšanas laikmetos. Un kādu dienu visas grāmatas, kas tikušas sarakstītas pēc Tā Kunga pavēles, tiks atvērtas, un visi cilvēku bērni redzēs, ka Tas Kungs ir bijis taisnīgs un žēlīgs pret Saviem bērniem, dodot tās viņiem, katrā paaudzē, Viņa vārdus un Viņa baušļus caur Rakstiem un arī caur Viņa svēto praviešu muti.

**49** Un šādā veidā Viņš tiesās visus cilvēkus — atbilstoši tiem pašiem likumiem un tiem pašiem baušļiem, ko tie saņēma no Viņa savā pašu atklāšanas laikmetā. Un, ja šie baušļi netiktu saglabāti no viena paaudzes nākamajā, tad nākamo paaudžu bērniem būtu strīda iemesls, kad tie stāvēs Tā Kunga priekšā, lai tiktu tiesāti par saviem darbiem miesā. Jo šiem bērniem būtu tiesības uz nevainību attiecībā uz stingrajiem Dieva baušļiem, kas tika doti viņu tēviem, bet netika doti viņiem. Un šādā veidā Tas Kungs pievērš tēvu sirdis bērniem un bērniem sirdis viņu tēviem, lai visi varētu tikt tiesāti pēc tiem pašiem likumiem un pēc tiem pašiem baušļiem.

**50** Jo lūk, Tas Kungs tiesā visus Savus bērnus saskaņā ar tiem pašiem likumiem, kas ir mūžīgi likumi, noteikti pirms pasaules radīšanas kā vienīgie glābšanas likumi, ar ko cilvēku bērni var

tapt izglābti Dieva valstībā.

**51** Un tāds ir misiņa plāksņu svarīgums un nozīmīgums, ko Nefijs ieguva no Lābana.

**52** Un tā bija Tā Kunga gudrība, noliekot Zoramu par Lābana kalpu, un arī veidā, kā Zorams mēdza iegūt misiņa plāksnes, Jeruzālemes jūdiem nevainojot Lehija dēlus.

**53** Jo lūk, Tas Kungs pavēlēja Lehijam vēlreiz sūtīt savus dēlus uz Jeruzālemi, lai pārliecinātu Ismaēlu un viņa ģimeni pievienoties viņiem tuksnesī. Un, ja Lehija dēli atgrieztos Jeruzālemes zemē, tie tiktu sasieti un vesti zemes soģa priekšā, lai tiktu tiesāti par Lābana slepkavību. Bet jūdi bija pārliecināti par Zorama vainu, jo viņam bija atslēgas no Lābana glabātuvēm un viņš bija vienīgais, kurš varēja iegūt plāksnes. Un šādā veidā Tas Kungs sagatavoja ceļu, lai Lehija dēli varētu atkal atgriezties Jeruzālemē.

**54** Un notika, ka Lehija dēli atkal atgriezās Jeruzālemē Ismaēla namā. Bet Zorams neatgriezās kopā ar viņiem atkal Jeruzālemē un palika noslēpies Lehija teltī tuksnesī.

**55** Un notika, ka Lehija dēli pārliecināja Ismaēlu pamest Jeruzālemes zemi un pievienoties tiem tuksnesī. Un arī Ismaēlu bija ietekmējuši vārdi, ko teica Zēnoss un Zēnoks. Un arī viņš zināja par baznīcas vadītāju ļaundarību un liekulību. Un šo lietu dēļ Ismaēls bija pametis priesterību un tika izraidīts no baznīcas, un arī viņa ģimene tika izraidīta kopā ar viņu.

**56** Un notika, ka Ismaēls un viņa ģimene ceļoja kopā ar Lehija dēliem tuksnesī. Un Ismaēla ģimene sastāvēja no Ismaēla, viņa sievas, un viņa diviem dēliem, un viņa piecām meitām. Un šī atkal bija Tā Kunga gudrība un gādība, sagatavojot ceļu, kā Lehija ģimenei varēja būt dzīvesbiedri un ģimenes Apsolītajā zemē. Jo lūk, Lehijam bija četri dēli, un kopā ar Zoramu tur bija pieci vīri, kuriem nebija sievas. Un Lehijam bija divas meitas, un tur bija divi Ismaēla dēli, kuriem nebija sievas. Un šādā veidā Tas Kungs nodrošināja Lehija un Ismaēla pēcnācējus apsolītajā zemē.

**57** Un notika, ka Ismaēla dēli un meitas sāka žēloties pret savu tēvu par viņa muļķību, atstājot Jeruzālemi un viņu māju ērtības un viņu bagātības. Jo lūk, arī Ismaēls bija ļoti bagāts vīrs, jā, viņa bagātības bija vēl lielākas par tām, kas bija Lehijam.

**58** Un šie Ismaēla bērni sāka kūdīt Nefija vecākos brāļus, patiesi Lamanu un Lemuēlu, nocietināt savas sirdis un vēlēties atkal atgriezties

savā mantojuma zemē. Un divas Ismaēla meitas, kuras Lamans un Lemuēls izvēlējās par savām sievām, kūdīja Nefija brāļus, pat tiktāl, ka viņi sacēlās pret Dieva pavēlēm un nevēlējās atgriezties tuksnesī uz sava tēva telti.

**59** Un Nefijs ārkārtīgi bēdējās par viņa brāļu pastāvīgo sacelšanos un piecēlās, un norāja viņus par to sacelšanos. Un Ismaēla dēli, kas nebija klāt, kad Tā Kunga eņģelis norāja Lamanu un Lemuēlu, nostājās Nefija priekšā un izsmēja viņu par to, ka viņš vēlējās būt viņu vadītājs. Un šie Ismaēla dēli iedvesmoja Lamanu un Lemuēlu nostāties pret savu brāli, sakot:

**60** Kā gan tas nākas, ka Dievs izvēlētos jūsu jaunāko brāli, lai valdītu pār jums? Kā jūs varat būt pārliecināti, ka jūsu jaunākais brālis ir Dieva svētīts un aicināts būt par jūsu vadītāju un arī par mūsu vadītāju? Jūs esat vecākie brāļi, un jums ir tiesības vadīt, saskaņā ar mūsu tēvu paražām un tradīcijām, kas, kā mēs zinām, ir taisnas un patiesas.

**61** Un šādā veidā Ismaēla dēli un arī viņa abas meitas ietekmēja Lamana un Lemuēla sirdi līdz tam, ka viņi paņēma Nefiju un sasēja viņu ar virvēm, un grasījās atstāt viņu, lai to aprītu tuksneša zvēri.

**62** Un notika, ka Tā Kunga Gara spēks bija ar Nefiju un sarāva saites, kas turēja viņu ieslodzītu viņa brāļu priekšā. Un Nefijs piecēlās un atkal sāka norāt savus brāļus par viņu šaubām un par viņu sacelšanos.

**63** Un Lamans un Lemuēls vēl vairāk nocietinājās pret Nefiju un gribēja noslepkavot viņu tuksnesī. Un, kad viņi pastiepa savas rokas, lai paņemtu Nefiju un nonāvētu viņu, Rahele, viena no Ismaēla meitām, un arī viņas māte Habaša lūdzās Lamanu un Lemuēlu, lai viņi saudzētu Nefija dzīvību. Bet Lamans un Lemuēls bija nejutīgi un pastiepa savas rokas pret Nefiju.

**64** Un notika, ka viens no Ismaēla dēliem, būdams ļoti spēcīgs, pat ar lielāku spēku, nekā piemīt daudziem vīriem, sāka apžēloties par Nefiju un arī apžēloties par viņa māti, kuru viņš mīlēja no visas savas sirds. Un arī Ismaēls, būdams saliecies lielā vecuma dēļ, lūdzās savam dēlam palīdzēt Nefijam. Un šis Ismaēla dēls, un viņa vārds bija Barhanass, satvēra Nefija brāļus un ar savu ārkārtīgi lielo spēku savaldīja Lamanu un Lemuēlu no viņu brāļa noslepkavošanas.

**65** Un Barhanass kļuva bēdīgs sava paša ļaundarbības un sāpju dēļ, ko viņš bija nodarījis savai mātei un arī savam tēvam. Un Tā Kunga Gars bija ar Barhanasu, un viņš sāka norāt

Lamanu un Lemuēlu un arī savus pārējos brāļus. Un viņš nometās ceļos Nefija priekšā un lūdzās viņam piedošanu un arī Tam Kungam piedošanu. Un, redzot šo milzīgo vīru nometušos ceļos viņu brāļa priekšā, Lamans un Lemuēls nometās ceļos Nefija priekšā un arī lūdzta viņam piedošanu. Un tā mēs redzam ietekmi, kas citiem cilvēkiem bija uz Lamanu un Lemuēlu, kuriem pašiem nepiemita nekāda spēka taisnīgumā.

**66** Un notika, ka Lehija dēli turpināja savu ceļojumu kopā ar Ismaēla ģimeni tuksnesī, līdz viņi nonāca pie sava tēva telts.

## 5. NODAĻA

*Lehijs un Ismaēls turpina savu ceļojumu tuksnesī. Lehijs turpina saņemt vīzijas un atklāsmes. Tas Kungs sagatavo kompasu, kas tos vadītu tuksnesī. Viņu ciešanas un pārbaudījumi tuksnesī. Lamans un Lemuēls turpina sacelties.*

UN notika, ka Lehijs un Ismaēls kopā devās teltī, lai lūgtu To Kungu un saņemtu iedvesmu no Gara par to, kurp viņiem doties un kā viņiem jāvada savas ģimenes, kamēr viņi ceļo tuksnesī uz zemi, ko Tas Kungs viņiem ir apsolījis.

**2** Un Tā Kunga Gars runāja uz Ismaēlu, ka Lehijam jāvada viņu ģimenes tuksnesī līdz jūras malai, un šī zeme ir sagatavota ar daudz uztura, kas tiem būtu vajadzīgs. Un Lehijs tika iecelts par vadītāju gan savai ģimenei, gan Ismaēla ģimenei, kad tie ceļoja tuksnesī.

**3** Un Ismaēls sapulcināja savu ģimeni un pavēlēja tiem sekot Lehijam un turēt pavēles, ko viņi saņems no Tā Kunga attiecībā uz tiem. Un viņš runāja arī par Nefija taisnīgumu un to, ka arī Nefijs bija Tā Kunga izraudzīts vadīt šos ļaudis pēc Lehija nāves. Un Ismaēls pārliecināja savu ģimeni, ka, ja viņi turēs Tā Kunga pavēles visās lietās, viņi iemantos apsolīto zemi, kas bija atvēlēta viņu pēcnācējiem.

**4** Un Ismaēls darīja šīs lietas, jo viņš zināja, ka viņš drīz mirs un atgriezīsies pie Dieva, kas deva viņam dzīvību. Un viņš svētīja katru no saviem bērniem un pamācīja viņus būt uzticīgiem Lehijam un arī Nefijam. Un notika, ka Ismaēla bērni noslēdza derību ar savu tēvu, ka viņi turēs Tā Kunga pavēles un sekos Lehijam un Nefijam, kur vien viņi vadīs tos.

**5** Un Lehijs redzēja daudzus sapņus un vīzijas. Un daudzi no tiem bija vareni un brīnumaini. Tomēr es, Mormons, nerakstu šajā pierakstā visus Lehija sapņus un vīzijas, jo to ir daudz. Taču par

vienu sapni es rakstu šajā saīsinājumā. Un es rakstu par šo sapni, jo tas ir skaudri skaists un simboliski attēlo Dieva mīlestības labestību un lielumu. Un arī tā pravietiskās nozīmes dēļ attiecībā uz visiem cilvēku bērniem kopš laika sākuma līdz tā galam.

**6** Jo lūk, Lehijs vīzijā redzēja lielu un plašu lauku, kas attēlo pasauli un tās plašumu. Un Lehijs klejoja tumšā un drūmā vietā, kas viņam šķita, ka ilga daudz stundu garumā, — tas attēlo Lehija dzīves sākumu un viņa pārkāpumu un neziņu kā augstajam priesterim, ko iecēlusi baznīca Jeruzālemē.

**7** Un Lehijs savā vīzijā lūdza piedošanu, patiesi lai Tas Kungs viņam piedotu viņa daudzos grēkus un pārkāpumus. Un notika, ka Lehijs nonāca lielā un plašā laukā.

**8** Un šī lauka vidū Lehijs ieraudzīja koku, kura skaistums un brīnums pārspēja jebko, ko viņš iepriekš bija redzējis. Un koka auglis bija garšīgs un iekārojams, lai padarītu cilvēku laimīgu, — tas norādīja uz Jēzus Kristus evaņģēliju un lielo prieku, ko tas dod tam cilvēkam, kas to pieņem. Un Lehijs raksturoja augli kā saldu un pašu kārojamāko no visa, ko viņš jebkad ir garšojis. Un tā baltums jeb tīrība pārsniedz jebko, ko viņš iepriekš bija redzējis.

**9** Un, kad viņš nobaudīja tā koka augli, tas sniedza viņam lielu prieku, pat tik lielu, ka viņš aicināja savu ģimeni, lai arī viņi varētu baudīt no garšīgajiem un kārojamiem augļiem. Un viņa ģimene stāvēja lielas ūdens upes galā, kas simbolizēja pasaules kārdinājumus un ļaundarības. Un Lehijs bija spiests skaļi saukt savu ģimeni, lai viņi sadzirdētu viņu pār varenās upes skaņu, kas tecēja tuvu kokam, par kuru viņš runāja.

**10** Un notika, ka viņa ģimene nāca uz priekšu un baudīja koka augli, un priecājās kopā ar viņu par tā garšu. Bet Lamans un Lemuēls neklausīja viņa balsij, nedz arī viņi varēja sadzirdēt viņu mutuļojošā ūdens rūkoņā.

**11** Un notika, ka Lehijs ieraudzīja margu no dzelzs, kas stiepās visas upes garumā un veda līdz kokam. Un gar dzelzs margu bija taisna un šaura taka, kas arī veda uz koku, par ko viņš runāja, — tas norādīja uz Dieva vārdu un taisno un šauro ceļu, pa kuru cilvēkam jāiet, turot Viņa baušļus.

**12** Un Lehijs redzēja daudzus citus cilvēkus, kas spiedās uz priekšu pa taku, un dzelzs margu, kas veda līdz kokam, kura auglis bija iekārojams, lai padarītu cilvēku laimīgu. Un daudzi cilvēki satvēra dzelzs margu un spiedās uz priekšu koka

virzienā. Bet, kamēr viņi spiedās uz priekšu, izcēlās tumsības migla un lika daudziem nobīties un pazaudēt savu ceļu.

**13** Taču citus viņš redzēja nelokāmi spiežamies uz priekšu, līdz viņi nonāca pie koka un nobaudīja tā augli. Tomēr pēc tam, kad viņi bija nobaudījuši koka augli, viņi pacēla savas acis pāri upei un nolieca savas galvas kaunā.

**14** Un Lehijs redzēja viņu kauna iemeslu. Jo lūk, Lehijs ieraudzīja, ka pāri upei bija liela un plaša ēka, kura bija pilna ar visādiem ļaudīm — kā jauniem, tā veciem, kā vīriem, tā sievietēm. Un šie ļaudis bija ģērbusies smalkos apģērbos un aksesuāros, un rādīja ar saviem pirkstiem un izsmēja katru, kas nobaudīja koka augli.

**15** Un tie, kas bija nobaudījuši augli un kaunā noliekuši savas galvas, aizsvieda projām augli, ko tie bija ēduši, un atkrita uz aizliegtajām takām, un pazuda no redzeslauka.

**16** Un Lehijs redzēja daudzus cilvēkus spiežamies uz priekšu, lai iekļūtu lielajā un plašajā ēkā, — kas ir pasaules lepniecības un goda, un slavas, un prestiža attēlojums. Un daudzi citi nāca uz priekšu un sāka doties pa taisno un šauro taku, taču drīz vien pazuda no redzeslauka tumsības dēļ, ko radīja migla, kas izcēlās no lielās upes. Un daudzi pazuda upes dziļumos un arī lielajā avotā, ko pildīja upe.

**17** Un tur bija citi, kas nāca uz priekšu un cieši turējās pie dzelzs margas un nepievērsa vērību daudzo cilvēku izsmieklam un nicinājumam, kas bija lielajā un plašajā ēkā. Un viņi izgāja cauri tumšajai miglai, kas cēlās no upes un arī no avota. Un viņi nāca uz priekšu un nobaudīja koka augli, un bija laimīgi, tomēr viņu skaits bija ļoti neliels.

**18** Un tagad es, Mormons, rakstu to, ko es esmu mācījis no Lehija vīzijas un arī no Gara, kas dod izpratni visiem tiem, kas paklausa Dieva baušļiem un godā Viņu. Un Tas Kungs ir pavēlējis man rakstīt nedaudz par pasaules galu un par pasaules stāvokli, kā tas tika parādīts Lehimam šajā diženajā vīzijā.

**19** Jo lūk, es esmu redzējis pasaules sākumu un galu, tiekot parādītām šīm lietām un izprotot šīs lietas ar Svētā Gara dāvanu un spēku. Un daudzas lietas man ir aizliegts rakstīt, jo Tas Kungs pārbaudījis cilvēku ticību un sniegs izpratni vienīgi tiem, kas tur Viņa baušļus un tic Viņam.

**20** Lūk, ir skumji ziņot par cilvēku bērnu stāvokli un par viņu pastāvīgo sacelšanos pret Dieva baušļiem un Viņa Dēla evaņģēliju, un šie baušļi ir doti Viņa bērnu laimei. Taču, tā kā

pasaules lepnība un bagātības vilina daudzus no cilvēku bērniem neņemt vērā Dieva baušļus un noliegt Svēto Garu, visa pasaules guļ grēkā un nopūšas zem ļaundarību un nelaimīguma nastas.

**21** Lūk, es esmu redzējis lielās ļaundarības pēdējās dienās, kurās Tas Kungs atkal uzstādīs dzelzs margu un izveidos taisnīguma taku, kas vedīs Viņa bērnus uz laimi. Es esmu redzējis, ka vairākums no cilvēku bērniem vairāk dzenas pēc pasaules bagātības un lepnības, nekā tie meklē To Kungu un Viņa taisnīgumu.

**22** Un Sātana un viņa eņģeļu blēdību dēļ cilvēku bērni nezina, ka viņi nepaklausa Dieva baušļiem un klejo aizliegtajās takās. Tumsības migla ir liela un liek vairākumam no cilvēku bērniem pazaudēt savu ceļu. Un tie, kas nāk pie dzīvības koka un nobauda tā augli, tiek cilvēku norādījumu un lepnības maldināti, pat tiktāl, ka tie izmet augli, kas tiem nodrošinātu viņu laimi.

**23** Lūk, pasaules Glābējs nāca pie jūdiem un arī pie maniem tēviem, nefījiešiem, un deva viņiem dzelzs margu un šo taisno un šauro taku, pa kuru tiem jāiet, kas ir Viņa evaņģēlijs. Un šis evaņģēlijs tiks visiem tiem, kas no tā ēd, ārkārtīgi priecāties. Tomēr Dieva baznīca pēdējās dienās ir kļuvusi samaitāta; jā, tās vadītāji un tās stāvoklis ir līdzīgs kā baznīcai Jeruzālemē tolaik, kad mūsu tēvam Lehijam tika pavēlēts pamest to lielo pilsētu un doties tuksnesī.

**24** Un līdzīgi senatnes jūdiem, Dieva baznīcas locekļi paļaujas uz cilvēkiem un noliedz īsteno Jēzus Kristus evaņģēliju, kuru Viņš tiem deva līdzīgā veidā, kā Viņš to deva jūdiem un arī nefījiešiem. Īsāk sakot, baznīcas locekļi domā, ka viņi ir taisnīgi, jo viņi seko savu vadītāju padomiem un izpilda baznīcas priekšrakstus un pavēles.

**25** Ak, mani mīļotie brāļi un māsas, vai jūs nesaprotat, kas tas ir jūsu ļaundarības dēļ, ka jums ir priekšraksti un pavēles, ko jums dod baznīca? Vai jūs nesaredzat nemieru un nesaskaņas savā dzīvē, jo jūs nesekojat Jēzus Kristus evaņģēlijam? Kādēļ jūs ģērbjaties dārgās drānās un izsmejat un nicināt tos, kas patiešām ir pazemīgi Kristus sekotāji? Kādēļ jūs domājat, ka nauda un dzīšanās pēc tās ir svarīgāka par lēnprātīgajām pavēlēm, kuras Glābējs ir jums devis ar Savu evaņģēliju?

**26** Mana dvēsele pašlaik ir nomākta, jo es zinu jūsu likteni. Es esmu redzējis vilšanos un nemieru jūsu sirdīs, kad jūs cenšaties dzīvot pēc Dieva pavēlēm, kas jums ir dotas, un šīs pavēles ir nevis no Dieva, bet no jūsu baznīcas, jeb, citiem

vārdiem, no jūsu baznīcas vadītājiem.

**27** Lūk, jums ir jūdu pieraksts, un jums būs arī šis pieraksts, ko Tas Kungs ir pavēlējis uzrakstīt kā otru liecību par Viņa evaņģēliju. Un tagad, kad jums ir šīs abas liecības par Kristus vārdiem, kādēļ jūs esat tik akli, ka jūs neredzat? Jā, kas tie bija par vārdiem, ko Tas Kungs teica maniem tēviem, nefījiešiem? Vai tie nebija tie paši vārdi, ko Viņš teica jūdiem Jeruzālemē?

**28** Ak, mani mīļotie brāļi un māsas, lasiet Viņa vārdus. Apdomājiet Viņa evaņģēliju un lūdziet pēc izpratnes. Jūsu baznīcas sanāksmes, jūsu priekšraksti, jūsu ciltsraksti, jūsu desmitās tiesas, jūsu ziedojumi, jūsu tempļi, jūsu baznīcas, jūsu rituāli un jūsu lūgšanas nav Tā Kunga vai Viņa Gara sankcionētas, jo visas šīs lietas liek jums noraidīt un noliegt patieso Jēzus Kristus evaņģēliju. Lasiet Jesajas vārdus, ko pravietis Zēnoks runāja uz jūdiem Jeruzālemē, un pielīdziniet tos sev, jo jūsu stāvoklis daudz ļaunāks nekā viņu.

**29** Un tagad es, Mormons, pravietoju jums Tā Kunga, patiesi Jēzus Kristus, vārdā, ka tas, ko es šobrīd rakstu, netiks izpausts jums, līdz būs daži, kas būs pietiekami taisnīgi, lai to lasītu un saprastu.

**30** Jo lūk, Tas Kungs ir parādījis man, ka šīs lietas tiks aizturētas cilvēku bērniem ļaundarības dēļ. Tomēr daudz no mana saīsinājuma no Nefija plāksnēm tiks pārtulkots un dots pasaulei. Taču šie pravietojuma vārdi tiks izņemti ļaundarības dēļ un netiks doti cilvēku bērniem, līdz Dieva baznīca būs kļuvusi kā lielā un plašā ēka, par ko Lehijš ir runājis savā vīzijā.

**31** Un tajā laikā šīs lietas nāks klajā kā liecība pret Dieva baznīcu un tās ļaundarībām. Un tad, kad šīs lietas, kas tika aizturētas, nāks klajā, baznīcas taisnīgie lasīs šīs lietas un pametīs lielo un plašo ēku, un pietversies dzelzs margai, kas tos vadīs pie laimes koka augļa.

**32** Lūk, man tika parādīts, ka Dieva baznīcā ir daudzi, kas noliegs šīs lietas un apgalvos, ka tie ir nevis Dieva vārdi, bet velna vārdi, lai pieviltu baznīcas ļaudis. Un to viņi teiks, jo šīs lietas nenāks klajā caur pēdējo dienu baznīcu, bet nāks klajā kādā citā veidā, ko Tas Kungs sagatavos.

**33** Un, kad jūs saņemsit šīs lietas, es gribu lūgt jūs rūpīgi tās apdomāt un lūgt, lai Gars sniegtu liecību par to patiesumu. Salīdziniet šos vārdus ar Jēzus Kristus vārdiem, patiesi tiem, kurus Viņš deva jūdiem Jeruzālemē un arī nefījiešiem, kas ir mani priekšteči un kas arī noliedza tos un atmeta tos, izraisot savu pašu iznīcināšanu.

**34** Jā, salīdziniet Jēzus Kristus evaņģēliju ar jūsu baznīcas evaņģēliju. Uz ko ir vērstas jūsu sirds vēlmes, mani brāļi un māsas? Vai jūsu baznīca neliek daudziem ciest jūsu lepnības un jūsu augstprātības dēļ? Vai jūs, sekojot baznīcas pavēlēm, patiesi esat nobaudījuši laimes augli, par ko runāja Lehijs? Es saku jums, ka jūs nevarat būt laimīgi.

**35** Jā, daudziem no jums ir bagātības un pasaules spēks un gods, un vēl daudz vairāk no jums dzenas pēc šīm lietām. Bet vai šīs lietas jums sniedz Jēzus Kristus evaņģēlija augļa saldumu? Un atkal es saku jums, ka šīs lietas nav svētības no Dieva. Lūk, Tas Kungs nesvēta kādu no Saviem bērniem, lai šis bērns varētu paaugstināt sevi virs kāda cita — vai nu bagātības, vai varas, vai goda ziņā. Bet visi ir vienlīdz vienādi Jēzus Kristus evaņģēlijā.

**36** Jēzus Kristus baznīcai būtu jā māca Viņa evaņģēlijs un vienīgi tas, ko Viņš mācīja, kad Viņš kalpoja ļaudīm. Viss pārējais ir nevis no Viņa evaņģēlija, bet gan no cilvēku norādījumiem un pavēlēm.

**37** Un tagad es, Mormons, turpināšu ar pierakstu par Lehiju un viņa ģimeni tuksnesī. Lūk, tā ir mana vēlme — turpināt sludināt grēku nožēlošanu visiem tiem, kas saņems šo pierakstu un lasīs manis rakstīto. Tomēr es zinu, ka Tas Kungs ir sagatavojis citus līdzekļus, ar ko Viņš sagatavos taisnīgos Viņa atnākšanai, jā, patiesi Viņa atnākšanai visā Tēva spēkā un godībā. Un man tika pavēlēts saīsināt nefijiešu pierakstu, un tādēļ es turpinu.

**38** Un notika, ka tad, kad Lehijs no rīta piecēlās, viņš atrada ļoti smalka darba lodi ārpus savas telts durvīm. Un Lehijs paņēma lodi savās rokās un apbrīvoja tās radīšanu un arī tās izsmalcināto skaistumu un meistarību, kādu viņš nekad iepriekš nebija redzējis.

**39** Un lodei bija divi rādītāji, kas rādīja noteiktā virzienā, saskaņā ar kompasa uzbūvi. Un vēl uz lodes parādījās vārdi, kas sniedza konkrētus norādījumus personai, kas turēja lodi. Un, kad mans tēvs Lehijs paņēma lodi savās rokās, rādītāji sāka kustēties, līdz tie apstājās. Un Tā Kunga Gars nāca pār Lehiju un pavēlēja viņam turpināt tuksnesī tā, kā to norādīja lodes rādītāji.

**40** Un Lamans izrādīja interesi par smalko lodi un paņēma to savās rokās, lai aplūkotu tās skaistumu un smalko meistarību. Un tūlīt pat rādītāji sāka griezties un neapstājās nevienā virzienā. Un, kad Lamans iedeva lodi atpakaļ Lehijam, rādītāji atkal nelokāmi norādīja

virzienā, kurp tiem jādodas.

**41** Un notika, ka Lehijs veda savu grupu tuksnesī atbilstoši lodes sniegtajiem norādījumiem. Un viņi nesa visāda veida sēklas, lai viņi varētu iedēstīt sēklas, kad viņi ieradīsies zemē, kurp Tas Kungs viņus vadīs. Tomēr viņi nevarēja palikt vienā vietā pietiekami ilgi, lai iedēstītu sēklas un novāktu ražu.

**42** Un Tas Kungs pavēlēja Lehijam nekurt nekādu uguni tuksnesī; jo viņš bija Tā Kunga brīdināts, ka no Jeruzālemes tika izsūtīts vīru karapulks, lai meklētu Zoram un misiņa plāksnes, un jebkāds uguns varētu vadīt karapulku pie tiem. Un Lehijs un viņa ģimene, un Ismaēls un viņa ģimene ēda savu gaļu jēlu tuksnesī. Un Tas Kungs svētīja viņu gaļu un padarīja tās garšu saldu.

**43** Un notika, ka Sārija dzemdēja dēlu. Un viņi nosauca to vārdā Jēkabs. Un Sārija dzemdēja vēl vienu dēlu tuksnesī, un viņi nosauca to vārdā Jāzeps. Un Sārija dzemdēja šos divus dēlus Lehijam tuksnesī, esot bez ērtībām, pie kurām viņa bija pieradusi savās mājās Jeruzālemē. Un Tas Kungs svētīja Sāriju un viņas meitas, un arī Ismaēla sievu un viņas meitas ar lielu spēku un izturību, pat tik lielu, ka viņas bija tik stipras kā vīri, ar kuriem viņas kopā ceļoja, un tas bija pateicoties jēlajai gaļai, ko viņas ēda.

**44** Un Nefijs un viņa brāļi ņēma Ismaēla meitas sev par sievietēm. Un Zorams arī bija precējies ar Ismaēla meitu. Tādējādi Lehija un Ismaēla ģimenes sadalījās. Tomēr tiem viss bija kopīgs, saskaņā ar Tā Kunga baušļiem. Un tie arī ievēroja pavēles un norādījumus, ko Lehijs saņēma no Gara un arī no lodes, kas tos vadīja uz visauglīgākajām tuksneša daļām, kur tie varēja pārpilnībā atrast uzturu.

**45** Un notika, ka tie ceļoja daudzas dienas tuksnesī, pirms tie uzslēja savas teltis un atpūtās dažu dienu garumā. Tomēr Tas Kungs pavēlēja Lehijam turpināt ceļojumu, līdz viņi nonāca līdz zemei jūras malā, ko tie nodēvēja par Pārpilnību.

**46** Un bija daudz reižu, kad pārtikas pietrūka. Un šajās reizēs Lamans un Lemuēls, un daži no Ismaēla bērniem sāka kurnēt viņu ceļošanas grūtību un viņu ciešanu tuksnesī dēļ.

**47** Un Ismaēls kļuva vecs un nomira tuksnesī. Un Ismaēla bērni sāka žēloties pret Lehiju sava tēva zaudējuma dēļ.

**48** Un arī Lehijs sāka kurnēt pret To Kungu. Un, kad Lehijs šaubījās par To Kungu, lodes rādītāji pārstāja darboties un nebija redzams kāds noteikts virziens. Un ģimenes bezmērķīgi klejoja



tuksnesī daudzas dienas.

**49** Un notika, ka viņi bija apēduši visu savu uzturu, kas tiem bija līdzī, un arī vīriem neveicās viņu mēģinājumos nomedīt savvaļas medījumu.

**50** Un viņu kurnēšana ārkārtīgi pieauga. Un Lehija kurnēšana Tā Kunga priekšā kļuva biežāka. Un Nefijs palika uzticīgs un pilns pašāvēības uz To Kungu. Un viņš piecēlās un norāja savu tēvu ar maigumu un cieņu, ko viņam bija pavēlēts izrādīt pret savu tēvu. Un Nefijs lūdza savam tēvam nožēlot viņa kurnēšanu un atkal paņemt lodi savās rokās, un lūgt Tam Kungam, lai rādītāji norādītu, kurp viņam ir jādodas, lai nomedītu barību.

**51** Un notika, ka Lehijš pazemojās Tā Kunga priekšā un nožēloja savu kurnēšanu. Un Lehijš paņēma lodi savās rokās, un rādītāji sāka darboties un norādīja noteiktā virzienā, kurp Nefijam bija jādodas meklēt barību.

**52** Un notika, ka Nefijam sekmējās, iegūstot pietiekami daudz barības visiem. Un tas sniedza lielāku ticību un prieku Lehija un Ismaēla ģimenēm.

**53** Un Tas Kungs stingri norāja Lehiju par viņa kurnēšanu un pavēlēja viņam vienmēr raudzīties uz lodes norādījumiem. Un Tas Kungs pavēlēja Lehijam vienmēr palikt uzticīgam un turēt Viņa pavēles visās lietās, un, ja viņš to darīs, viņa ģimenei nekad nekā netrūks.

**54** Un uz lodes laiku pa laikam parādījās uzraksti. Un šie uzraksti deva Lehijam norādījumus par Tā Kunga ceļiem. Tomēr radītāji vai rakstiskie norādījumi nedarbojās bez ticības un Tā Kunga pavēļu ievērošanas.

**55** Un notika, ka Lamans un Lemuēls, un viņu sievas un viens no Ismaēla dēliem sacēlās un ārkārtīgi kurnēja pret Lehiju un Nefiju viņu ciešanu dēļ tuksnesī. Un viņi vēlējās atgriezties Jeruzālemes zemē. Bet Nefijs mēģināja pārrunāt ar viņiem, taču tas bija velti. Un Lamans un Lemuēls sāka uzkūdit citu sirdis pret Nefiju un viņu tēvu, pat tiktāl, ka viņi atkal centās atņemt Nefija dzīvību un arī sava tēva Lehija dzīvību.

**56** Un Tas Kungs zināja par Lamana un Lemuēla sirds cietību. Un Tas Kungs arī zināja, ka bez Viņa dievišķās palīdzības Lamans un Lemuēls varētu īstenot savu nodomu un nogalināt savu tēvu un savu brāli.

**57** Un Tas Kungs runāja no debesīm un lika zemei trīcēt vietā, kur stāvēja Lamans un Lemuēls. Un viņi nokrita pie zemes, arī daudzi citi, kas stāvēja tiem līdzās.

**58** Un Tas Kungs runāja uz tiem, sacīdams:

Laman un Lemuēl, kādēļ jūs esat nolādējuši savu brāli un savu tēvu un centušies atņemt viņu dzīvības? Vai jūs nezināt, ka Es izraudzīju viņus? Un Es esmu izraudzījis viņus vadīt šos ļaudis uz apsolīto zemi, ko Es esmu paslēpis no pārējo Savu bērnu apziņas, lai tā varētu būt apsolītā zeme tiem, kas kalpo Man un tur Manus baušļus.

**59** Lūk, Es esmu sūtījis eņģeli pie jums abiem, un jūs esat dzirdējuši eņģeli runājam uz jums. Lūk, jūs esat sajutuši Mana Gara spēku, kas ir jūsu jaunākajam brālim. Tomēr jūs aizvien šaubāties par Manām pavēlēm, un jūs cenšaties atņemt viņa dzīvību. Jā, Es esmu izraudzījis viņu vadīt pār jums, un tas ir viņa taisnīguma dēļ.

**60** Un tagad Es saku jums: ja jūs izstiepsit savu roku, lai nogalinātu Manus kalpus, Es jūs sitīšu pat līdz zemei, no kuras jūs esat veidoti, un jūsu vairs nebūs.

**61** Un tagad jūs esat dzirdējuši Manu balsi, un Es dodu jums pavēli, ka jums jāievēro sava tēva un arī sava jaunākā brāļa padoms, un jūs tiksiet izglābti. Taču, ja jūs turpināsiet noliegt Mani un Manu spēku, kas viņiem abiem ir pārpilnībā no Manis, jūs tiksiet iznīcināti; un, ja jūsu pēcnācēji noliegs Mani, tie tiks nolādēti cauri visām laika paaudzēm un cauri visai mūžībai. Un tā Es esmu pavēlējis to.

**62** Un notika, ka tad, kad Lamans un Lemuēls atkal atguva spēku, lai viņi varētu nostāties uz kājām, viņi nožēloja to, ko viņi bija nodarījuši, un arī to, kas bija viņu sirdīs. Taču viņi turpināja noliegt Tā Kunga Garu un ticēt, ka Nefijam bija kāds ļauns spēks, ko viņi nevarēja izprast. Tomēr viņi bijās no Nefija un arī no sava tēva. Un viņu bailes bija par savām pašu dzīvībām un nevis par savu dvēseļu glābšanu.

**63** Un tagad es, Mormons, saņēmis pavēli no Gara, sniedzu skaidrojumu par kompasu, kas tika iedots Lehijam un viņa ģimenei, lai tos vadītu tuksnesī.

**64** Jo lūk, visi dievišķības noslēpumi tiek doti tiem, kas pielūdz Viņu un paklausa Viņa baušļiem. Taču citiem tiek dotas zīmes un simboli, un attēlojumi, ko nav viegli izprast; un to Tas Kungs ir darījis viņu cietsirdības un viņu ticības trūkuma dēļ Svētā Gara pamudinājumu izpratnē, kas tiek doti visiem Viņa bērniem vienlīdz vienādi.

**65** Un šo zīmju un simbolu, un attēlojumu dēļ daudzi no Viņa bērniem paklūp un krīt, un daudzi tiek aizvesti prom ar vilinājumiem un pamudinājumiem no velna, kura vienīgā vēlme ir apmulsināt un pievilt visus, kas pievērsīs vērību

viņam.

**66** Jo lūk, kompass, kas tika dots Lehijam, ir kā Dieva Gars, kurš dod norādījumus tiem, kas ir uzticīgi un uzklausa Viņa pavēles un brīdinājumus. Un tie, kas neuzklausa Dieva pavēles, vai nu tās būtu rakstiskas pavēles, kuras var izlasīt, vai pavēles, kas tiem tiek dotas ar Viņa Gara spēku, nesaņems Gara norādījumus savas dzīves laikā.

**67** Tādējādi kompass ir kā Svētais Gars, kas vada uzticīgos visas to dzīves laikā. Un šis Gars ir vienmēr ar viņiem, kamēr vien viņi pievērš vērību pavēlēm un brīdinājumiem, ko tas dod viņiem.

**68** Un tie, kas nepievērš vērību Svētā Gara pamudinājumiem, tiks atstāti vieni. Un tie klejos visu savu dzīvi, kā Lehiji un viņa ģimene klejoja — bezmērķīgi un bezpalīdzīgi —, kad viņiem nebija Tā Kunga kompasas, kas tos vadītu.

**69** Un tagad es, Mormons, dodu visiem tiem, kas lasīs šīs lietas, padomu un brīdinājumu attiecībā uz šīm lietām, kas tiek saņemtas ar Svētā Gara dāvanu, līdzīgi tām lietām, kas tika rakstītas uz kompasas, ko Tas Kungs sagatavoja Lehijam un viņa ģimenei.

**70** Lūk, Tas Kungs ir licis, lai Viņa evaņģēlijs tiktu pierakstīts, lai ļaužu starpā nebūtu nekādu neskaidrību par tā nozīmi. Tomēr būs daudzi, kas, būdami velna pievilti, pravietos un pavēlēs tās lietas, kas nav atklāsmes no Dieva, it kā tās tādas būtu.

**71** Tādēļ Tas Kungs ir pavēlējis man un citiem, kas bija Viņa dzīves un kalpošanas aculiecinieki, pierakstīt tikai tās lietas, kas visvairāk attiecas uz Viņa evaņģēliju.

**72** Un šis evaņģēlijs tiks pierakstīts šajā pierakstā tāpat, kā tas ir rakstīts tajā pierakstā, kas nāks klajā no jūdiem.

**73** Un ar šiem abiem pierakstiem tiks satriektas visas ķecerības un maldu mācības. Lūk, neviena atklāsmē, kas nāk no Dieva mutes ar Viņa Gara spēku, nebūs pretrunā un nepieliks tiem vārdiem, ko Jēzus teica gan jūdiem Jeruzālemē, gan arī nefijiešiem un lamaniešiem, kas tika atstāti dzīvi Pārpilnības zemē.

**75** Un atkal es saku jums: meklējiet šos vārdus un dzīvojiet pēc tiem. Jo lūk, vienīgi tajos būs atrodami patiesie Dieva baušļi un padomi.

## 6. NODAĻA

*Nefijam tiek pavēlēts būvēt kuģi, lai šķērsotu jūru u nonāktu apsolītajā zemē. Sacelšanās jūrā.*

*Viņu ierašanās apsolītajā zemē.*

UN notika, ka Lehiji un viņa ģimene nonāca pie plašajiem ūdeņiem, kas nošķīra lielās zemes, ko Tas Kungs ir sagatavojis pasaules iedzīvotājiem, kur dzīvot cilvēka dēliem un meitām.

**2** Un tagad ir nepieciešams, lai es paskaidrotu, ka tur bija daudzas lietas rakstītas ar Nefija roku uz plāksnēm no rūdas attiecībā uz viņa tēva Lehija un viņa ģimenes grūtībām un ciešanām tuksnesī. Tomēr plāksnes, ko es esmu izgatavojis, lai saīsinātu Nefija pierakstu, ir nedaudzas, un tādēļ es varu rakstīt tikai nelielu daļu no viņu pieredzēm tuksnesī.

**3** Un notika, ka Nefijam tika pavēlēts uzbūvēt kuģi, lai pārvestu Lehiju un viņa bērnus, un arī Ismaēla bērnus, pāri plašajiem ūdeņiem uz apsolīto zemi.

**4** Un notika, ka Lamans un Lemuēls, un viens no Ismaēla dēliem, un dažas no Ismaēla meitām atkal sāka izsmiet Nefiju, un viņi vēlējās atgriezties savā mantojuma zemē.

**5** Un viņi atkal vēlējās atņemt Nefija un viņu tēva Lehija dzīvību un paņemt savas sievas un savus bērnus, un atgriezties Jeruzālemes zemē.

**6** Un notika, ka Zorams piecēlās un .pacēla savu nūju pret Nefija ienaidniekiem. Jo lūk, Lehiji bija liels un uzticīgs Nefija draugs, un Tā Kunga Gars bija ar viņu, tāpat kā tas bija ar Nefiju.

**7** Un Zorams cīnījās ar lielu spēku un izveicību pret Lamanu un Lemuēlu un vienu no Ismaēla dēliem, un Barnahass tobrīd nebija klāt.

**8** Un nolika, ka šie Nefija ienaidnieki bija pārsteigti un izbrīnīti par Zorama spēku, kurš ar savas nūjas galu aizsargāja katru sītienu, ko tie veica pret Nefiju.

**9** Un notika, ka Zorams nogāza zemē Ismaēla dēlu un grasījās nogāzt zemē Lamanu un Lemuēlu, bet Nefijs piecēlās un apskāva savu draugu, un lūdzās pēc drošības no saviem brāļiem.

**10** Lūk, nekad neviens cilvēks nav bijis uzticīgāks kā draugs, kā Zorams bija pret Nefiju. Un Nefijs mīlēja Zoramu kā savu paša brāli. Un viņš mīlēja arī Samu, kurš arī nostājās pret viņa ienaidniekiem viņa aizsardzībai.

**11** Un notika, ka Nefijs sāka būvēt kuģi saskaņā ar Gara pamudinājumiem.

**12** Un notika, ka tad, kad kuģis sāka iegūt savu veidolu, patiesi visneparastāko veidolu, kas nekad iepriekš nebija redzēts cilvēku vidū, Lamans un Lemuēls bija ārkārtīgi pārsteigti un atmeta savus

plānus nodarīt ļaunu savam brālim, pat tiktāl, ka viņi piedāvāja savas rokas, lai strādātu pie tā būvēšanas.

**13** Un, kad kuģis bija pabeigts, viņi bija izbrīnīti par tā uzbūves meistarību un rūpīgumu, un viņi slavēja savu jaunāko brāli par to, ko viņš bija paveicis.

**14** Un Lehijš bija priecīgs, ka viņa vecāki dēli atkal bija vienoti ar Nefiju, un viņam bija liela cerība, ka Tas Kungs pasargās viņus no turpmākām ļaundarbībām.

**15** Taču šajā ziņā Lehijš stipri vilās. Jo lūk, viņa dēli atkal sacēlās pret savu brāli un centās atņemt viņa dzīvību, kad viņi bija devušies plašajos ūdeņos un ceļoja virzienā uz apsolīto zemi.

**16** Jo notika, ka viņi devās plašajos ūdeņos, iepriekš nezinādami, kurp tiem ir jādodas, ticot Tam Kungam, ka Viņš tos drošībā vadīs uz apsolīto zemi.

**17** Un Nefijš bija uzbūvējis platformu, kas bija piestiprināta kuģa priekšgalā. Un Gars pavēlēja Nefijam novietot tur kompasu un piestiprināt to, lai to nevarētu noņemt, līdz viņi atkal sasniegs sauszemi.

**18** Un Nefijš darīja to, ko Gars bija norādījis viņam darīt.

**19** Un notika, ka Lamans un Lemuēls un viens no Ismaēla dēliem, un dažas no viņa meitām atkal sacēlās pret Lehiju un Nefiju un vēlējās nogalināt viņu, un pārņemt vadību pār kuģi.

**20** Un viņi ieslodzīja Samu un Barnahasu, un Zoramu zem kuģa klāja, lai viņi nevarētu nākt palīgā Nefijam. Un viņi sasēja Nefiju un turēja viņu sagūstītu vairākas dienas.

**21** Un viņu ļaundarbības dēļ kompass pārstāja darboties. Un notika, ka Tas Kungs lika sacelties ārkārtīgi lielai vētrai, kas draudēja iznīcināt kuģi un visus, kas uz tā bija.

**22** Un Lamans un Lemuēls vēlējās iemest Nefiju plašajos ūdeņos, uzskatot, ka viņš bija visu viņu problēmu iemesls.

**23** Un notika, ka tad, ka Lamans un Lemuēls grasījās iemest Nefiju ūdens dziļumos, Lehijš piecēlās uz kuģa klāja un cieši satvēra sava dēla Nefija svārkus.

**24** Un skaļā balsī viņš sauca caur skarbo vēju, ka viņš nebūs liecinieks sava mīļotā dēla nāvei un ka, ja Lamans un Lemuēls iemetīs Nefiju plašo ūdeņu dziļumos, tad viņš dosies tam līdz.

**25** Un notika, ka Lamans un Lemuēls neklausījās savā tēvā, bet satvēra viņu, lai tie arī viņu varētu iemest ūdenī.

**26** Un Sira. Lehija meita un Lamana un Lemuēla jaunākā māsa, izlauzās uz kuģa klāju no vietas, kur viņu turēja un apsargāja Ismaēla dēls. Un viņa pieķērās savam tēvam un turēja viņu. Un viņa draudēja, ka pati metīsies ūdenī, ja Lamans un Lemuēls nelaidīs vaļā viņas tēvu un viņas brāli.

**27** Un Sira bija Barnahasa, viena no Ismaēla dēliem, sieva. Un viņa bija ārkārtīgi skaista, tik ļoti, ka viņas vīrs mīlēja viņu no visas savas dvēseles, un viņa arī bija Nefija draugs.

**28** Un notika, ka, izdzirdot savas sievas izmisīgos lūgumus, Barhanass izlauzās no vietas, kur viņš bija ieslodzīts, un satvēra Lamanu un Lemuēlu un grasījās tos iemest okeāna dziļumos.

**29** Un Lamana un Lemuēla sirdis piepildīja bailes, un viņi lūdzās par savām dzīvībām. Bet Nefijš bija sasiets un nevarēja apturēt Barhanasu no tā nodarīšanas viņiem, ko tie bija vēlējušies nodarīt viņam. Tomēr Sira lūdzās savam vīram par savu brāļu dzīvībām. Un Barhanass uzklausa savas sievas lūgumus un atbrīvoja Lamanu un Lemuēlu.

**30** Un Sira pacēla savu tēvu no kuģa klāja un apkopa viņa nobrāzumus, kas bija lieli Lamana un Lemuēla skarbās izturēšanās dēļ un arī viņa lielā vecuma dēļ.

**31** Un Barhanass sarāva saites, kas turēja Nefiju. Un, tiklīdz Nefijš bija atbrīvots no savām saitēm, kompass atkal sāka darboties. Un notika, ka Nefijš lūdza, lai Tas Kungs piedotu viņa brāļu rīcību un lai viņi drošībā sasniegtu apsolīto zemi.

**32** Un notika, ka Tas Kungs izrādīja žēlastību pār Nefija brāļiem, taču nevis viņu taisnīguma dēļ, bet Viņa mīlestības pret Nefiju dēļ. Un arī, lai varētu piepildīties Viņa vārdi, kas tika apsolīti Lehijam, ka visi viņa bērni iemantos apsolīto zemi.

**33** Un notika, ka pēc daudzām ciešanām un lielām ciešanām jūrā Lamana un Lemuēla ļaundarbību dēļ, viņi nonāca apsolītajā zemē.

**34** Un tagad es, Mormons, nevaru vārdos aprakstīt ārkārtīgi lielo prieku, ko Lehijš un viņa ģimene izjuta, kad viņi sasniedza apsolīto zemi. Jo tā bija skaista zeme, pilna ar daudziem augiem, un tur ir bija daudz dzīvnieku mežā, kas bija ļoti noderīgi Lehijam un tiem, kas bija kopā ar viņu.

**35** Un notika, ka viņi atrada zeltu un sudrabu un visāda veida dārgakmeņus un rūdas, kas tiem bija noderīgas.

**36** Un uz zemes nebija atrodama neviena cita zeme, ko varētu salīdzināt ar šo brīnumaino

skaistumu un ārkārtīgo pārtikas un citu lietu pārpilnību, kas bija atrodamā tai zemē, ko Tas Kungs bija pataupījis tiem, kas uzklausi Viņu un paklausīja Viņa baušļiem.

## 7. NODAĻA

*Lehija nāve. Lamans un Lemuēls turpina savu sacelšanos pret Nefiju. Divu ļaužu grupu veidošanās: nefijieši un lamanieši. To starpā sākas kari un strīdi. Nefijam tiek pavēlēts nodot savu ļaužu pierakstu viņa brālim Jēkabam. Tiek noteikta plākšņu pēctecība.*

UN notika, ka Nefijs un viņa brāļi sāka dēstīt sēklas, ko viņi bija paņēmuši sev līdzi no Jeruzālemes zemes. Un viņi sāka apstrādāt zemi un ievākt tās augļus, tā ka tur sāka rasties visu lietu pārpilnība visā zemē.

2 Un Lehijš sāka kļūt vājš; un pirms savas nāves viņš sasauca kopā visus savus bērnus, un pat tie Ismaēla bērni sapulcējās, lai dzirdētu Lehija vārdus, kuru tēvs, Ismaēls, nomira viņu ceļojumu laikā tuksnesī.

3 Lūk, Ismaēls bija uzticīgs Lehija draugs līdz pat savai pēdējai dienai. Un Lehijam bija daudz vīziju attiecībā uz Ismaēlu, kas brīdināja viņu par sekām, ja viņš un viņa bērni nesekotu Lehija un viņa dēla, Nefija, padomam un vadībai.

4 Un Sārija bija ņēmusi Habašu, Ismaēla sievu, un devusi viņu Lehijam, lai viņš varētu rūpēties par viņu visas viņas atlikušās dienas.

5 Tādējādi Lehijš tika uzskatīts kā Ismaēla dēlu un meitu tēvs, sevišķi no tiem, kas nebija sacēlušies pret Nefiju viņu ceļojumu laikā tuksnesī.

6 Un Nefijs paņēma Raheli, Habašas un Ismaēla meitu, sev par sievu; un viņa dzemdēja viņam četras meitas. Un viņas visas bija skaistas līdzīgi savai mātei, un gudras līdzīgi savam tēvam. Un daudzi no Lamana, Lemuēla dēliem un arī no Ismaēla mazdēliem ļoti vēlējās Nefija meitas. Tomēr viņas bija ļoti gudras savā jaunībā un nevēlējās nevienu vīru, līdz viņas bija pietiekami vecas, lai pašas izvēlētos pēc savas gudrības.

7 Un notika, ka Nefija meitas izvēlējās Zorama dēlus un arī vienu no Barhanasa dēliem. Un to viņas darīja savas lielās mīlestības un cieņas pret savu tēvu dēļ — Zorams un Barhanass bija viņu tēva Nefija draugi un aizsargi mūža garumā.

8 Un notika, ka Lamana un Lemuēla dēli bija dusmīgi uz Nefija meitām, jo viņi ārkārtīgi

vēlējās viņas sev par sievām. Un Lamans un Lemuēls žēlojās pret Nefiju, ka viņš ir nostādījis sevi augstāk par tiem, tā ka viņa meitas domāja, ka ir augstākas par to dēliem.

9 Un tas bija liela strīda iemesls Lehija beidzamajās dienās, viņam esot ļoti vājam un tuvu savai nāvei.

10 Un notika, ka Lehijš pasauca visus savus bērnus, lai tie nāktu viņa priekšā; un, kad tie bija atnākuši viņa priekšā, viņš runāja uz katru no tiem un pravietoja daudzas lietas attiecībā uz tiem.

11 Un notika, ka Lehijš deva savu svētību Nefijam, ka viņam jābūt ļaužu vadītājam un ka Lamanam un Lemuēlam un Ismaēla dēliem ir jāgodā viņš un jāpaklausā viņam visās lietās, ko vien Tas Kungs viņam pavēlēs.

12 Un notika, ka pēc Lehija nāves Lamans un Lemuēls sacēlās pret savu brāli pēdējo reizi. Jo lūk, Tas Kungs ļaus, lai ļaunie dzīvotu taisnīgo vidū, lai taisnīgie varētu būt paraugs un ietekme uz tiem. Tomēr Viņš neļaus, lai taisnīgie tiktu pilnībā iznīcināti ļauno rīcības dēļ.

13 Un notika, ka Lamans un Lemuēls sāka nošķirties no Nefija ļaudīm, un viņi sauca sevi par lamaniešiem. Un Nefija ļaudis tika saukti par nefijiešiem.

14 Un nefijieši bija strādīgi ļaudis, kas iesaistījās visu veidu tirdzniecībā un darbos, kas deva labumu visiem cilvēkiem.

15 Un lamanieši kļuva laiski un laulības pārkāpēji un nevalkāja apģērbu, ar ko apsegt savus kailos ķermeņus, tādējādi ļaujot saulei padarīt viņu ādu tumšu, kas tika nodota tālāk viņu bērniem. Un līdz ar katru paaudzi lamaniešu un viņu bērnu āda kļuva aizvien tumšāka, tā ka sāka rasties liela atšķirība starp nefijiešiem un lamaniešiem.

16 Jo lūk, nefijieši apģērba un pasargāja savus ķermeņus no saules gaismas, tādēļ viņi bija balti un pievilcīgi ļaudis.

17 Taču savas ļaundarbības dēļ lamaniešiem izveidojās izturība pret saules gaismu, un šādā veidā viņu ķermeņi palika tumšāki. Un tā viņi piepildīja vārdus, ko Lehijš bija pravietojis uz tiem, sacīdams: Ak, manas sāpes ir lielas to vīziju dēļ, kas man bijušas attiecībā uz Lamanu un Lemuēlu. Jo Tas Kungs ir man parādījis lāstu, kas nāks pār viņiem, patiesi, ka viņi kļūs tumši un pretīgi ļaudis, izņemot, ja tie nožēlos grēkus un paklausīs Tā Kunga baušļiem.

18 Un notika, ka nefijieši sāka algot sargus, lai uzraudzītu lamaniešus un neļautu tiem zagt viņu

strādīguma un darba augļus.

**19** Un Nefijs lūdās saviem brāļiem nožēlot grēkus un no jauna pievērsties Tam Kungam, lai Viņš apžēlotos par tiem un izglābtu tos no savas pašu iznīcības.

**20** Bet Lamans un Lemuēls atteicās uzklaut savu jaunāko brāli un nevēlējās ar viņu vairs neko kopīgu. Un lamanieši cēlās pret Nefiju un viņa tautu un sāka nokaut sargus, kas bija nolikti, lai neļautu lamaniešiem zagt no nefijiešiem.

**21** Un Nefijs zināja savā sirdī, ka viņa brāļi bija nejūtīgi un ka Tā Kunga Gars vairs nemājoja viņu vidū. Un savās ciešanās Nefijs sauca uz To Kungu:

**22** Ak, mans Mūžīgais Tēvs, kā gan es varu izvēlēties atņemt manu brāļu dzīvības, lai es varētu pasargāt savu paša dzīvību un savu bērnu dzīvības? Kā gan velnam var būt tik liela vara pār cilvēku bērnu sirdīm, ka tie nevar censties dzīvot mierā un saskaņā cits ar citu? Kādēļ man ir tāda nasta — atņemt ļauno dzīvības, lai tiktu pasargātas taisnīgo dzīvības? Cik gan reižu Tavai lielajai žēlastībai jātiec dāvātai maniem brāļiem, lai viņi nožēlotu grēkus un rīkotos taisnīgi Tavā priekšā? Lūdzu, mans Tēvs, dod man spēku darīt to, ko es zinu, kam jātiec darītam.

**23** Un notika, ka Nefijs pavēlēja saviem vislabākajiem vīriem un saviem spēcīgākajiem sargiem paņemt Lābana zobenu un izveidot citus zobenus līdzīgus tam, lai viņi varētu aizsargāties pret lamaniešiem.

**24** Un nefijieši apbruņojās un sāka nogalināt ikvienu lamanieti, kas mēģināja laupīt un zagt no tiem.

**25** Un lamanieši ļoti baidījās no nefijiešu ieročiem, un viņi bēga tuksnesī.

**26** Tad nu es, Mormons, nezinu, kas notika lamaniešu starpā kopš laika, kad viņi aizbēga no nefijiešiem un devās tuksnesī, līdz laikam, kad Amons ceļoja to starpā Lehija–Nefija zemē. Jo lūk, viņi neveda pierakstus saskaņā ar pavēlēm, ko Nefijs bija saņēmis no Tā Kunga.

**27** Tomēr es zinu, ka viņi kļuva par mežonīgu un nežēlīgu tautu un nicināja nefijiešus, un daudzas reizes mēģināja karot pret tiem, lai tiktu tikai atdzīti atpakaļ un nogalināti. Un viņu tēvi tiem mācīja, ka Nefijs bija nozadzis viņu pilnvaras un izdzinis tos no viņu mantojuma zemes, kas bija visizredzētākā zeme uz visas zemes un tika apsolīta viņu tēviem, Nefija vecākajiem brāļiem. Un tā viņi turēja ārkārtīgu naidu pret nefijiešiem.

**28** Un tā vietā, lai kļūtu par čaklu, strādīgu

tautu, lamanieši medija savvaļas zvērus tuksnesī un bija atkarīgi no laupīšanas, kas nodrošināja viņu vajadzības.

**29** Un notika, ka nefijieši sāka ārkārtīgi plaukt visā zemē. Un viņi sāka veidot mehānismus un visāda veida ierīces, lai palīdzētu viņiem ražot pārtiku un izgatavot apģērbu, un nodrošināt viņiem daudzas vērtīgas lietas. Un viņu karapulki pieauga un kļuvi spēcīgi ar saviem ieročiem, tā ka no lamaniešiem vairs nebija nekādu draudu.

**30** Un Nefijs norādīja savai tautai uzcelt Dievam namu, līdzīgu senatnes tempļiem. Un to viņš darīja, lai tauta saglabātu piemiņā Mozus likumu, ko viņi bija noslēguši derību — godāt un paklausīt.

**31** Un Nefijs bija augstais priesteris, būdams sava tēva Lehija ordinēts, kurš bija saņēmis savas pilnvaras no baznīcas Jeruzālemē tolaik, kad viņš bija augstās priesterības loceklis. Un saskaņā ar Mozus likumu, šī priesterība tika nodota no paaudzes uz paaudzi ar svētu iesvaidījumu, kas bija ordinācija, ko Lehijš saņēma no sava tēva Ješrona.

**32** Un saskaņā ar Mozus likumu, vienīgi Tas Kungs var dot vai atņemt šīs priesterības pilnvaras; pilnvaras, kas var tikt piešķirtas vīriem, vai tie būtu taisnīgi, vai ļauni. Tomēr šis spēks var tikt pārvaldīts un dāvāts tās saņēmējam tikai uz taisnīguma principiem. Lūk, kaut arī ir daudz ļaunu cilvēku, kuriem ir piešķirtas priesterības pilnvaras, nevienam no viņiem nav spēka, kas saistīts ar šīm pilnvarām, šis spēks var nākt vienīgi no Dieva.

**33** Un tikai pēc pilnvaru tradīcijas jeb, citiem vārdiem, pēc priesterības izcelsmes, Mozus likumi var tikt izpildīti un Dieva baznīcas atļauti.

**34** Tomēr daudzos gadījumos Tas Kungs aicinās praviešus un ordinēs viņus ar Savu paša roku. Un šiem praviešiem ir visas pilnvaras rīkoties ar Dieva spēku, nebūdami saņēmuši atļauju no baznīcas un Mozus likuma, bet būdami Svētā Gara iesvētīti, un šīs iesvētīšana ir saistoša visiem tiem, kas sauc sevi par Dieva bērniem.

**35** Jo lūk, Dieva baznīca ne vienmēr būs taisnīga. Jā, tā ne vienmēr ievēros Dieva baušļus un pieļaus, ka kļūs samaitāta cilvēku viltības un ļaundarbības dēļ.

**36** Šī iemesla dēļ Tas Kungs aicina praviešus, kas nav Dieva baznīcas locekļi, kas tiek sūtīti sludināt grēku nožēlošanu baznīcai. Tomēr šiem praviešiem nav nekādu Dieva pilnvaru vadīt baznīcu, kas tikusi izveidota saskaņā ar zemāko Mozus likumu, ko Jēzus Kristus piepildīja Savas

laicīgās kalpošanas laikā starp jūdiem.

**37** Jā, šis zemākais likums ir nepieciešams Dieva bērnu pilnveidošanai, lai tiem mācītu to, kas tiem ir jāzina, lai sagatavotos saņemt augstākus likumus, kas ir debesu likumi.

**38** Un Mozus mācīja Israēla bērniem augstāku Dieva likumu, bet tie nespēja dzīvot pēc tā; un tādēļ tiem tika dots zemāks likums, ko tie varēja ievērot, līdz viņi būtu gatavi pieņemt augstākus glābšanas likumus.

**39** Un Dieva labvēlībā tika piepildīts zemākais likums un cilvēku bērniem tika dots augstākais likums.

**40** Tomēr ļaudis noraidīja augstāko likumu; un zemākie likumi atkal tika noteikti Dieva bērnu pamācīšanai un šķīstīšanai, līdz tie būtu pietiekami cienīgi pieņemt un dzīvot pēc augstākiem debesu likumiem.

**41** Un tagad es, Mormons, gribu, lai jūs zinātu visu likumu un citus noslēpumus, kas ar to saistīti. Bet lūk, Gars man neļauj rakstīt vairāk par to, ko es esmu nupat uzrakstījis. Un, ja cilvēku bērniem ir vēlme zināt noslēpumus, kas attiecas uz priesterību un augstākiem debesu likumiem, tad es jūs lūdzu vaicāt Dievam ticībā, dzīvojot atbilstoši katram vārdam un bauslim, ko Viņš ir devis jums caur Savu Dēlu, Jēzu Kristu.

**42** Un notika, ka Nefijam nebija ļauts mācīt ļaudīm augstākos debesu likumus. Jā, viņam tika pavēlēts būvēt tempļus un baznīcas to vidū, lai ļaudis varētu doties un nest upurus, un veikt priekšrakstus, kas attiecas uz zemāko Mozus likumu.

**43** Un notika, ka ļaudis vēlējās, lai Nefijs būtu viņu ķēniņš un likumu devējs, un tas bija milzīgās mīlestības dēļ, kas tiem bija pret Nefiju. Un tas kļuva ierasti viņu vidū padarīt savu ķēniņu arī par augsto priesteri. Un tā Nefijs bija viņu ķēniņš un viņu augstais priesteris.

**44** Un Nefijs mācīja daudzas lietas savai tautai un nodibināja taisnīgus likumus, kas sniedza vienlīdzību ikvienam vīram un sievietei visā viņa valstībā.

**45** Un Nefijam bija daudz vīziju un sapņu, līdzīgi kā viņa tēvam, Lehijam, un viņš daudz pravietoja par jūdiem un nefijiešiem, un arī par lamaniešiem.

**46** Un atkal es, Mormons, esmu Gara spiests nerakstīt visus Nefija pravietojumus, vēlēdamies saglabāt šīs plāksnes laicīgākajai daļai no Lehija bērnu vēstures, mēģinot parādīt, cik viegli Dieva bērni tiek vesti uz iznīcību, jo tie neuzklausa Dieva padomu un pavēles.

**47** Jo notika, ka Nefijs kļuva vecs un bija tuvu nāvei, un, būdams bez neviena dēla, kam piešķirt ķēniņvalsti, viņš vēlējās piešķirt ķēniņvalsti savam brālim Jēkabam.

**48** Taču Jēkabs atteicās kļūt par ķēniņu nefijiešu vidū; jo lūk, Jēkabs sāka redzēt lielu ļaundarbību briestam nefijiešu sirdīs viņu ārkārtīgi lielo bagātību un labklājības dēļ, un tādēļ viņš vēlējās veltīt savu laiku bagātīgo garīgo svētību saglabāšanai, kas bija dāvātas nefijiešu tautai. Un Jēkabs zināja, ka vienīgais veids, lai cilvēkiem būtu pastāvīgs miers un labklājība, ir tāds, ka tiem jātur Dieva baušļi visās lietās.

**49** Un tā bija Jēkaba vēlme — pavadīt savu atlikušo dzīvi, darbojoties baznīcā kā augstais priesteris, pastāvīgi atgādinot ļaudīm viņu grēkus un nekrietnības, lai tie varētu nožēlot grēkus un tikt izglābti.

**50** Un notika, ka gan Jēkabs, gan Jāzeps tika iesvaidīti un iesvētīti ar Nefija roku par augstajiem priesteriem un skolotājiem ļaudīm.

**51** Un tauta izvēlēja citu vadītāju par savu ķēniņu. Un arī šo ķēniņu sauca Nefijs, godinot viņu iemīļoto pirmo ķēniņu, kurš bija Nefijs, Lehija dēls. Un kopš tā laika nefijiešu ķēniņi tika saukti Nefija vārdā.

## 8. NODAĻA

*Nefijiešu ķēniņi ved tautas pierakstu. Nefijieši kļūst samaitāti, un pieaug kari ar lamaniešiem. Daudzi pravieši tiek sūtīti sludināt ļaudīm grēku nožēlošanu — viņi tiek nefijiešu noraidīti. Lamanieši sāk ieņemt nefijiešu īpašumus un zemes.*

UN notika, ka Nefija tautas pieraksti un viņu vēsture tika uzticēta nefijiešu ķēniņu rokās, kuri to nodeva tālāk nākamajam ķēniņam, kas ar tautas balsi tika aicināts valdīt. Un tur bija daudz pierakstu, kas bija rakstīti uz plāksnēm no rūdas. Un man, Mormonam, ir tikuši uzticēti šie pieraksti, kurus man devis Amarons.

**2** Un es esmu tos visus izlasījis un veicis savu saīsinājumu no tiem. Tomēr mans saīsinājums ir ļoti maza daļa no nefijiešu pierakstiem. Un Gara vadībā un ar Tā iedvesmu es zinu tās lietas, kas man jāraksta uz šīm plāksnēm, kuras es esmu izgatavojis ar savām paša rokām. Un šīs plāksnes ir izgatavotas no zelta, kas sajaukts ar citu rūdu, ko mēs zinām, un tādēļ šīs plāksnes ir ļoti vērtīgas. Tomēr es izvēlējos šīs rūdas nevis to vērtības dēļ, bet gan tādēļ, ka tās ir vieglas un uz

tām ir viegli rakstīt, un arī lai tās varētu mūžīgi saglabāties.

**3** Lūk, es esmu vecs vīrs un nevaru pārvietot visas Nefija plāksnes, kurp vien es dotos, lai slēptos no lamaniešiem, kas nemitīgi vajā mani.

**4** Un es esmu paslēpis plāksnes lielā klints gravā, un šajā gravā es rakstu šo saīsinājumu. Un es esmu pavadījis daudzas dienas, pētot visas Nefija plāksnes un citas plāksnes, kas nonākušas manās rokās, lai es varētu zināt, kas man ir un kas nav jāsaīsina.

**5** Un es nedodos prom no šīs klints, izņemot, kad es esmu izsalcis vai izslāpis, un man vajadzīga pārtika. Tomēr Moronijs, mans dēls, zina, kur es slēpjos, un viņš apmeklē mani laiku pa laikam, atnesot man ēdienu un ziņas par karu ar lamaniešiem.

**6** Un tagad es turpināšu saīsinājumu no Nefija tautas vēstures: Jo lūk, daudzi gadi pagāja mierā un laimē nefijiešu vidū. Un visi viņu ienaidnieki tika aizslaucīti no to vidus.

**7** Un notika, ka ļaudis sāka pavadīt savas dienas, meklējot zeltu un sudrabu, un citas vērtīgas rūdas, kad nedeļa nekādu uzturu viņu dzīvībām, kā vien viņu lepņībai un augstprātībai.

**8** Jo lūk, ļaudis sāka ticēt, ka viņu zelts un viņu sudrabs, un viņu vērtīgās lietas ir dāvanas no Dieva viņu taisnīguma dēļ. Un Dieva baznīca kļuva līdzīga tai baznīcai, kas bija Jeruzālemē, kad Lehimam tika pavēlēts doties projām.

**9** Un notika, ka ļaudis sāka nošķirties grupās atbilstoši zelta un sudraba, un vērtīgo lietu daudzumam, ko tie bija uzkrājuši.

**10** Tad nu tas nebūtu tik smags grēks Tā Kunga acīs, ja šis uzkrājums tiktu veikts ar viņu pašu strādīgumu un smago darbu. Taču viņu bagātību uzkrājums bija no citu cilvēku sviedriem un darba, kuriem bija mazāk veicies un kuri nespēja uzkrāt bagātību, jo zelts un sudrabs, un vērtīgās rūdas bija retums; un arī tādēļ, ka viņi bija nezinošāka tautas daļa. Tomēr šie nezinošākie ļaudis bija taisnīgāki Dieva baušļu turēšanā — viņu neziņa attiecās vienīgi uz pasaulīgām lietām.

**11** Un notika, ka neliela nefijiešu grupa bija uzkrājusi visvairāk bagātību to vidū, un citi nefijieši bija spiesti pastāvīgi strādāt šī mazākuma labā, kam piederēja mehānismi un instrumenti, un uzņēmumi, un arodi, no kuriem tie visi bija atkarīgi, lai varētu izdzīvot.

**12** Un tā nefijieši nodalījās bagātnieku šķirā un nabago šķirā, tādējādi noliedzot Dieva baušļus, kuros tiem bija pavēlēts būt vienlīdzīgiem visās lietās.

**13** Un bagātnieku šķira atteicās veikt fizisku darbu, bet nolīga visāda veida darbiem, kas prasīja sviedrus, tos, kas bija nabadzīgi un kam vajadzēja to, ko bagātie deva tiem.

**14** Un bagātie pārvaldīja sargus, kas uzraudzīja pilsētas robežas. Un tautas vadītāji sāka kļūt bagāti, vedinot ļaudis ticēt, ka tādēļ, ka tie bija vadītāji, tiem bija vajadzīgs vairāk uztura nekā citiem.

**15** Un notika, ka sargi sāka izrādīt varu pār nefijiešiem bagāto vadībā. Un ikviens nefijietis, kas žēlojās pret bagātajiem, tika sargu apcietināts un atvests, lai tiktu tiesāts saskaņā ar nefijiešu tiesu sistēmu, ko izveidoja un pārvaldīja bagātie.

**16** Tomēr sargiem nebija nekādu pilnvaru pār baznīcu, nedz arī tiem bija pilnvaras pār augstajiem priesteriem, kuri arī bija paaugstinājuši sevi par tautas vadītājiem un pārliecinājuši tautu, ka tie ir pelnījuši vairāk uztura nekā parastais nefijietis, līdzīgi bagātnieku šķirai. Un šādā veidā Dieva baznīcas vadītāji sāka nošķirt sevi no tautas.

**17** Un šādā veidā lepņība un skaudība ienāca nefijiešu sirdīs. Un šī lepņība sāka apdraudēt un iznīcināt pašu patiesības un taisnīguma pamatu, šo pamatu sākumā izveidoja Nefijs un viņa brāļi, Jēkabs un Jāzeps, un tas bija balstīts uz Dieva baušļiem.

**18** Jo lūk, tā kā baznīca nebija atbildīga par tiesas likumiem, ko izveidoja nefijieši un īstenoja sargi, baznīcas vadītāji sāka kļūt par vislaunākajiem no visiem tautas vadītājiem. Jā, tādēļ, ka šie vadītāji nebija atbildīgi tautas priekšā, tie varēja darīt, ko vien vēlējās savās sirdīs. Un baznīca kļuva ļaunāka nekā baznīca Jeruzālemē Lehija un viņa kalpošanas jūdiem laikā.

**19** Un notika, ka Tas Kungs sūtīja praviešus nefijiešu tautā, lai sludinātu tiem grēku nožēlošanu un pievērstu ļaužu sirdis atpakaļ taisnīgumā.

**20** Un pravieši tika noraidīti un izdzīti no ļaužu vidus. Un tie pravieši, kas nepārstāja savu sludināšanu, tika apcietināti un aizvesti zemes soģu priekšā. Un soģi nevarēja atrast nevienu taisnīgu imeslu, lai aizmurtu praviešus, tomēr šie soģi turēja praviešus saistītus un pavēlēja saviem sargiem vest tos baznīcas augsto priesteru priekšā, lai redzētu, ko baznīca darīs ar tiem.

**21** Un notika, ka baznīcas vadītāji izsmēja praviešus un šie vadītāji pavēlēja tiem nožēlot savus grēkus, — augstie priesteri uzskatīja, ka pravieši ir grēkojuši, sludinot pret baznīcu, un ka

viņi uzdevās par Dieva praviešiem, lai sakūdītu tautu uz dūsmām. Un augstie priesteri izsmēja praviešus par to, ka tie nosodīja ļaudis par dzīvošanu grēkā, ja ļaudis baudīja daudzus gadā mierā un laimē.

**22** Un notika, ka ļaudis noraidīja praviešus un nevēlējās klausīties viņu vārdos. Un nefījieši nocietināja savas sirdis pret praviešiem, jo vadītāji teica, lai tie nepievērstu vērību nevienam, kas nav baznīcas ordinēts un atbalstīts.

**23** Un šādā veidā velns ieguva varu pār nefījiešu sirdīm un padarīja aklus viņu prātus pret patiesību; citiem vārdiem, ļaudis tika cilvēku norādījumu vadīti, kas noliedza Dieva Dēla priesterības spēku, ko var pārvaldīt tikai uz taisnīguma principiem.

**24** Un viņi visi tika pievilti, izņemot tikai dažus, kas pazemīgi ievēroja Mozus likumu un turēja Dieva baušļus. Tomēr daudzi no šiem pazemīgajiem tika vadīti tā, ka tie maldījās, jo tie klausījās cilvēku norādījumos un sekoja baznīcas vadītāju priekšrakstiem, kas bija pārliecinājuši viņus, ka tie ir taisnīgi, nevis ieklausījās mierpilnajos vārdos, ko šiem pazemīgajiem sniedza Dieva Gars.

**25** Un notika, ka nefījiešu vidū dzīvoja kāds vīrs, un viņa vārds bija Mosija. Un Mosija bija tiešs pēctecis Zoramam, Lābana kalpam, kurš iedeva misiņa plāksnes Nefijam un viņa brāļiem.

**26** Un Mosija uzklausa praviešu balsi un apzinājās lepnības ļaunumu un savu ļaužu skaudību dēļ viņu ārkārtīgi lielajiem īpašumiem un viņu zelta, un viņu sudraba, un šķirām, kurās viņi sevi bija nodalījuši.

**27** Un notika, ka Tas Kungs sūtīja eņģeli uz Mosijas namu, lai runātu ar viņu sapnī. Un Mosija kļuva nospiests sirdī un viņa vaigs izmainījās to lietu dēļ, ko viņš redzēja un dzirdēja sapnī.

**28** Jo lūk, Mosija redzēja nefījiešu tautas pagrimumu un gūstu no lāmaniešiem, kas dzīvoja tuvu līdzās nefījiešu zemes robežām un gatavoja savus karapulku, lai nāktu ar saviem lielajiem pulkiem iznīcināt nefījiešus.

**29** Un nefījieši neapzinājās to, ka lāmanieši pulcināja spēkus netālu no viņu zemes robežām. Jo lūk, viņi pavadīja savu laiku, nemitīgi dzenoties pēc bagātībām. Jā, pat katru dienu nefījieši skaitīja savas bagātības un lielāko daļu sava laika pavadīja, gudrojot veidus un līdzekļus, kā viņi varētu iegūt vēl vairāk bagātību. Un tā viņi bija aizņēmti, kamēr viņu ienaidnieki plānoja viņu iznīcināšanu.

**30** Un notika, ka Mosija devās starp tiem no savas ģimenes, ticēdams, ka viņš varētu pārliecināt tos par viņu ļaundarbām Tā Kunga priekšā. Un viņa ģimene noraidīja Mosijas vārdus un izsmēja un norāja viņu, sakot:

**31** Lūk, tev skauž mūsu bagātības un panākumi, kas mums ir bijuši, jo tavas bagātības tev nav nākušas tā kā mūsējās. Jo lūk, tavas grūtības un centieni ir tikko pietiekami, lai sniegtu pārtiku tavai ģimenei un tavai sievai, kura pat šobrīd vēlas atrast citu vīru, kurš var nodrošināt viņu ar skaistajām lietām, ar kurām Tas Kungs ir svētījis mūs.

**32** Un vai tā nav svētība no Tā Kunga, ka mēs esam ieguvuši šīs lietas? Vai nav tā, ka mēs esam maksājuši ziedojumus un desmito tiesu baznīcai, ka Tas Kungs ir apsolījis mums šīs bagātības? Un tu esi nabags pēc savas pašas gribas un izvēles; jo lūk, tu pavadi savu laiku tajā, ko tu uztver kā citu cilvēku problēmas, kamēr tavas pašas problēmas tiek atstātas novārtā. Vai tas nav iemesls, kādēļ tava sieva vēlas pamest tevi? Vai viņa nemaksā savas desmitās tiesas un ziedojumus baznīcai, ticot, ka Tas Kungs svētīs viņu ar tām lietām, ar kurām mēs esam svētīti?

**33** Un notika, ka Mosija nepievērsa vērību ļaužu vārdiem, jo viņš zināja, ka tie bija pievilti savas pašu lepnības dēļ un arī dēļ viņu biedrošanās ar baznīcu un tās vadītājiem.

**34** Un notika, ka Mosija devās tuksnesī, paņemot sev līdzī visus tos, kas bija pazemīgi un nožēlas pilni, jā, patiesi visus tos, kas ticēja praviešu vārdiem un bija pārliecināti par baznīcas grēkiem un arī par saviem pašu grēkiem.

**35** Un notika, ka Mosija un viņa sekotāji ceļoja dziļi tuksnesī, nezinādami, kurp tiem jādodas, būdami Dieva Gara vadīti, kas bija pastāvīgs Mosijas pavadonis, viņš būdams taisnīgs Dieva vīrs.

**36** Un vēl viens pieraksts par Nefija ļaudīm tika rakstīts uz plāksnēm no rūdas, un šis pieraksts ir manā īpašumā. Un tieši šis pieraksts tika izgatavots ar Nefiju roku un nodots tālāk no tēva dēlam, saskaņā ar Nefija pavēli, ko viņš bija saņēmis no Tā Kunga. Tomēr lielākā daļa no nefījiešu tautas vēstures tika sarakstīta uz citām plāksnēm no rūdas un nodotas tālāk caur nefījiešu ķēniņu izcelsmi, kas šo pavēli saņēma no Nefija.

**37** Un Abinadoms, kurš tika nosaukts sava tēva vārdā un kurš bija tiešs Lehija pēctecis, paņēma savu ģimeni un bēga tuksnesī kopā ar Mosiju. Un Abinadoma īpašumā bija daudzi nefījiešu pieraksti.



**38** Lūk, Abinadoms bija viens no sargu pavēlniekiem, un viņam bija liela vara starp nefījiešiem. Tomēr viņš bija pazemīgs vīrs, kurš daudz deva nabadzīgajiem un trūcīgajiem cilvēkiem, un viņš neatrada vietu bagātnieku šķīrā, kurai piederēja tie, kam bija līdzīgi varas amati.

**39** Un notika, ka nefījiešu ķēniņš bija uzdevis Abinadomam gādāt par nefījiešu pierakstiem, lai viņš tos pasargātu. Un Abinadoms paņēma sev līdzī tuksnesī arī šos pierakstus.

**40** Un notika, ka Abinadoms izveidoja nelielu sargu karapulku no tiem, kas bija aizbēguši kopā ar Mosiju, lai aizsargātu tos viņu ceļojumos tuksnesī.

**41** Un notika, ka Mosijas tauta, jo tā viņi nodēvēja sevi, lai nodalītu sevi no nefījiešiem, kas palika Nefīja zemē, ceļoja daudzas dienas tuksnesī.

## 9. NODAĻA

*Mosija atklāj Zarahemlas tautu. Viņš māca tos un atklāj, ka tie ir Cedekijas, pēdējā Jūdas ķēniņa, pēcnācēji. Mosija tiek iecelts par ķēniņu pār tautu un piešķir ķēniņvalsti savam dēlam Benjamīnam.*

UN notika, ka pēc daudzu dienu klejošanas tuksnesī Mosijas tauta nonāca zemē, ko apdzīvoja citi ļaudis, kas tiem bija svešinieki.

**2** Jo lūk, lamanieši, kas bija atdalījušies no nefījiešiem, bija kļuvuši tumšas ādas krāsas ļaudis — saules ietekmes uz viņu kailumu dēļ. Taču šie zemes ziemeļos savādie iedzīvotāji bija balti un pievilcīgi, līdzīgi nefījiešiem.

**3** Un notika, ka Mosija sūtīja Abinadomu ar bruņotu sargu grupu ļaužu vidū, lai mēģinātu runāt ar viņu vadītāju un noskaidrotu, vai viņi ir mierā, un arī, vai viņi ir draudzīgi pret tiem.

**4** Un notika, ka Abinadoms atgriezās pie Mosijas un ziņoja, ka viņš un viņa sargi nevarēja saprast šīs tautas valodu un ka tās vidū bija vadītājs, kuru sauca Zarahemla, un ka viņi bija ļoti draudzīgi ļaudis.

**5** Un notika, ka Zarahemlas tauta ārkārtīgi priecājās par Mosijas tautas ierašanos, kaut arī viņi nevarēja sazināties cits ar citu. Un viņu prieka iemels bija fiziskās līdzības, kas tiem bija kopīgas, — abas grupas bija balti un pievilcīgi ļaudis.

**6** Un notika, ka Mosija mācīja Zarahemlu un viņa tautu nefījiešu valodā, un kopš tā laika viņi

sāka saprast cits citu.

**7** Un Mosija uzzināja, ka Zarahemla ir pēctecis Mulekam, vienam no Cedekijas, Jūdas ķēniņa, dēliem, ko aizveda viņa brāļadēls, Bābeles ķēniņš, neilgi pēc tam, kad Lehījs bija pametis Jeruzālemes pilsētu.

**8** Lūk, Cedekija sacēlās pret Bābeles ķēniņu un sāka ticēt radītājam un tam, ko pravieši sludināja jūdiem Jeruzālemē. Un Cedekija iežēlojās par jūdiem un sāka aizsargāt tos no Bābeles ķēniņa.

**9** Un viņa taisnīguma dēļ, Tas Kungs atnāca pie viņa sapnī un parādīja viņam Jeruzālemes izpostīšanu un arī to, ka visi viņa dēli tiktu nokauti, ja viņš būtu palicis Jeruzālemes zemē.

**10** Un notika, ka Muleks, Cedekijas dēls, paklausīja sava tēva vārdiem un paņēma daudzas no savām bagātībām, un sapulcināja visus tos, kas klausītu viņam, un bēga tuksnesī, pirms Bābeles ķēniņš varēja viņu iznīcināt.

**11** Un notika, ka Dieva Gars vadīja Muleku uz tiem pašiem ūdeņiem, ko bija šķērsojis Lehījs un viņa ģimene. Un Muleks uzbūvēja kuģus, kas pārveda viņa ļaudis pāri daudzajiem ūdeņiem, līdz tie nonāca apsolītājā zemē.

**12** Un Mulekam bija dēls, un nosauca viņu vārdā Matanja pēc sava tēva vārda. Un Matanja dzemdināja Timrahu.

**13** Un Timrahs dzemdināja Sandešu, un Sandešs dzemdināja Helekiju. Un Helekijam bija dēls, kuru viņš nosauca par Jozuu, kurš bija Jerošama tēvs. Un Jerošams bija Zarahemlas tēvs.

**14** Un lūk, tā bija Tā Kunga gudrība, ka Viņam jāsūta Muleks prom no Jeruzālemes. Jo lūk, Mosijas ļaudis uzzināja no Muleka pēcnācējiem, ka visi pravietojumi, kas bija pravietoti par Jeruzālemes izpostīšanu, bija piepildījušies.

**15** Un Zarahemla ārkārtīgi priecājās, jo viņam līdzī nebija neviena pieraksta par saviem priekštečiem. Un tādēļ, ka viņam nebija neviena rakstiska pieraksta, Zarahemlas tauta nemācēja ne lasīt, ne rakstīt. Un šādā veidā viņu valoda kļuva samaitāta.

**16** Un notika, ka Zarahemlas tauta apvienojās ar Mosijas tautu, un viņi iecēla Mosiju par savu ķēniņu un valdnieku pār viņiem.

**17** Un notika, ka Zarahemlas ļaudis atnesa dažus senus pierakstus, kas bija rakstīti uz akmens, un iedeva tos Mosijam, ka viņš varētu zināt to nozīmi.

**18** Un notika, ka Mosijam tika dota tulkošanas dāvana ar Svētā Gara spēku, kas bija ar viņu.

**19** Un pieraksts saturēja vēsturi par dažiem citiem apsolītās zemes iedzīvotājiem, kas bija

šķērsojuši lielos ūdeņus daudzus gadus pirms Muleka ļaudīm, vai pirms Lehijs sasniedza apsolīto zemi.

**20** Un šo pierakstu Zarahemlas tautai iedeva Koriantumrs, kurš bija pēdējais zināmais tautas pēctecis, kurus iznīcināja kari un sērgas un kuru kauli atrodas zemē uz ziemeļiem.

**21** Un šis Koriantumrs nomira Zarahemlas tautas vidū tolaik, kad Matanja, Muleka dēls, bija tautas vadītājs.

**22** Un Matajna nespēja saprast Koriantumra vārdus, bet viņš saņēma Koriantumra tautas pierakstu, kas bija iegravēts uz akmens. Un tas bija tas pats akmens, ko Zarahemla iedeva Mosijam.

**23** Un notika, ka tur bija citi pieraksti, kas arī tika atklāti starp drupām zemē ziemeļos, kas vēlāk tika iedoti ķēniņam Mosijam, kurš bija Mosijas, pirmā Zarahemlas ķēniņa, mazdēls, lai viņš varētu pārtulkot tos. Un pierakstu par šiem citiem pierakstiem es sniegšu citā šī saīsinājuma daļā.

**24** Jo lūk, es, Mormons, iepriekš nezinu, ko es rakstīšu saīsinājumā, ko es iegravēju uz šīm plāksnēm no rūdas. Tomēr šo es zinu: Dieva Gars ir ar mani, un es rakstu to, ko Dievs vēlas saglabāt tiem, kas atradīs šīs plāksnes un nesīs klajā vārdus, ko es esmu rakstījis.

**25** Lūk, šī iemesla dēļ izskaidrotāji ir tikuši nodoti no paaudzes paaudzē, līdz tie nonākuši manās rokās. Un es aizzīmogošu šo pierakstu kopā ar šiem izskaidrotājiem, kad es būšu pabeidzis to, ko Tas Kungs vēlas, lai es rakstītu šajā saīsinājumā. Un šie ir tie paši izskaidrotāji, kas piederēja ķēniņam Mosijam viņa valdīšanas un kalpošanas laikā, ko viņam iedeva Limhija ļaudis, kas bija gājuši bojā zemē ziemeļos, un pierakstu par to es sniegšu kādā citā sava saīsinājuma daļā.

**26** Un notika, ka Zarahemlas tautai bija mācīts Mozus likums un Dieva Dēla nākšanas pasaulē evaņģēlijs, lai izglābtu Viņa ļaudis.

**27** Un Zarahemlas tauta sāka saprast Mosijas, sava ķēniņa, vārdus. Un viņi nožēloja savus grēkus un sāka dzīvot taisnīgi.

**28** Un notika, ka ķēniņš Mosija bija savas tautas mīlēts, un viņš pavadīja visu savu dzīves laiku, mācot tiem dzīvot mierā un mīlestībā citam pret citu.

**29** Un viņš mācīja tautai par Kristus nākšanu pasaulē. Un viņš izklāstīja Rakstus, kas bija to vidū, izkaidrojot tos ļaudīm, lai viņi varētu saprast to nozīmi.

**30** Un notika, ka ļaudis Zarahemlas zemē sāka ārkārtīgi vairoties. Tomēr tiem pastāvīgi tika mācīts Kristus evaņģēlijs un Mozus likums, kas vērsa tos uz Dieva Dēla un Viņa evaņģēlija vēsts pieņemšanu.

**31** Un tur izcēlās daži strīdi tautas vidū par to, kādēļ tiem neatgriezties Nefija zemē un neatgūt sava mantojuma zemi. Un daudzi vīri savā lepņībā devās atpakaļ tuksnesī pretēji ķēniņa Mosijas padomam, kurš bija brīdinājis viņus, ka nebija īstais laiks, lai viņi to darītu.

**32** Un notika, ka ķēniņš Mosija sapulcināja kopā tautu, lai runātu ar tiem pēdējo reizi pirms savas nāves.

**33** Un, kad tauta bija sapulcējusies, lai dzirdētu savu vadītāju, Mosija sūtīja savu dēlu Benjamīnu to priekšā, un iesvētīja un iesvaidīja viņu, lai valdītu viņa vietā.

**35** Un ķēniņš Mosija piecēlās uz uzrunāja savu tautu, sacīdams: Mani mīļotie brāļi un māsas; lūk, jūs visi patiešām esat mani brāļi un māsas, jo Dievā, mūsu Tēvā, mums ir piederība.

**36** Jūs esat iecēluši mani par savu ķēniņu un devuši man iespēju kalpot jums visas manas mūža dienas. Un par šo kalpošanu es neesmu no jums neko ņēmis, izņemot, lai uzturētu savu dzīvību un manas sievas un manu bērnu dzīvības.

**37** Pirms daudziem gadiem es uzklaustīju Svētā Gara pamudinājumus, kas ir bijis man pastāvīgs pavadoņi visu manu dzīves laiku. Lūk, tas bija tas pats Gars, kas izveda mani no mūsu tēvu zemes un veda tuksnesī.

**38** Un tas ir tas pats Gars, ka vadīja daudzus no jūsu tēviem sekot man un atstāt Nefija zemi, lai mēs netiktu pakļauti tiem pašiem sodiem kā mūsu brāļi, kas palika Nefija zemē.

**39** Lūk, mums nebūtu jāatstāj mūsu mantojuma zeme, ja mēs nebūtu krituši grēkā un samaitātībā. Jā, pat Dieva baznīca, ko izveidoja mūsu tēvs Nefijs, kļuva samaitāta Tā Kunga acīs.

**40** Un vai jūs zināt mūsu tautas samaitātības iemeslu? Vai jūs sākat saskatīt to, kas rada tik lielu postu jebkurā Dieva bērnu sabiedrībā, kas atsakās dzīvot pēc Viņa baušļiem? Pat ja es runāju uz jums ar Dieva Gara spēku, kas šobrīd ieskauj manu dvēseli un sniedz man lielu spēku, pat manā lielajā vecumā, vai jūs sapratīsiet?

**41** Ak, mani mīļotie brāļi un māsas, vai jūs nezināt, ka velns ir krāpnieks un ka tam piemīt viltus, lai liktu mums domāt, ka grēks ir taisnīgums un ka taisnīgums ir grēks? Vai jūs nezināt, ka viņš var pasniegt sevi kā Dievu un pasaules glābēju un tad pasniegt patieso Dievu un

Viņa Dēlu kā velnu? Vai jūs nezināt, ka tad, kad jūs to vismazāk sagaidāt, velns iegūs varu pār jums un pavērsīs jūsu prātus un jūsu sirdis pret patiesību?

**42** Es zinu, ka tā ir patiesība, jo lūk, tas ir noticis Jeruzālemē; tas ir noticis Nefija zemē; un tas notiks jums, ja jūs rūpīgi neuzraudzīsiet sevi un nedzīvosit pēc patiesības un taisnīguma norādījumiem.

**43** Lūk, kā jūs zināsiet, vai norādījumi, ko jums māca jūsu vadītāji, ir patiesības un taisnīguma norādījumi? Jā, kā jūs zināsiet, vai tas Dievs, kam jūs sekojat, ir patiesais Dievs, nevis nomaskējies velns? Kā jūs zināsiet, vai jūs netiekat savu vadītāju maldināti, kuriem jūs uzticiaties, lai jums mācītu šos patiesības un taisnīguma norādījumus?

**44** Ak vai, kā jūs atturēsiet šo postu un nelaimi no nākšanas pār jums, līdzīgi kā tā nākusi pār mūsu brāļiem un māsām, kas palika Jeruzālemē un pašlaik ir Nefija zemē?

**45** Atbilde ir vienkārša. Ak, kaut jūs atvērtu savas sirdis šīs atbildes vienkāršībai. Ak, kaut jūs nelūkoties aiz noliktās zīmes, un šī zīme ir nolikta kopš laiku iesākuma, lai mācītu Dieva bērniem visu, ko tiem nepieciešams zināt, lai mūžam iegūtu mieru un laimi.

**46** Lūk, tas ir Dieva standarts un vienīgais veids, kā var iegūt laimi un mieru. Jā, to jums ir mācījuši visi svētie pravieši, kas jums ir sludinājuši. Lūk, tas tiks mācīts jūdiem Jeruzālemē, kad Dieva Dēls nāks pie tiem miesā un tiem mācīs to.

**47** Jā, tas tiks mācīts mūsu pēcnācējiem, kuri būs liecinieki augšāmceltajam pasaules Glābējam, kurš nonāks to vidū pēc Savas augšāmcelšanās.

**48** Un mana dvēsele raud ārkārtīgā priekā, zinot, ka tas tiks mācīts, kad Tas Kungs nāks visā Savā spēkā un godībā, lai izveidotu Savu valstību pēdējo reizi uz šīs zemes. Un šī valstība pastāvēs mūžīgi.

**49** Lūk, manu dvēseli šobrīd ir pārņēmis Gars, pat tiktāl, ka es vēlos gaviļēs paust šī Dieva standarta brīnišķo vēsti jums, lai jūs to atcerētos un vienmēr pēc tās dzīvotu; lai jums vienmēr būtu miers un laime jūsu vidū, un lai Tā Kunga Gars varētu mūžīgi palikt ar jums.

**50** Un šie ir Dieva baušļi, jā, patiesi vienīgais ceļš uz glābšanu:

**51** Mīli savu tuvāko kā sevi pašu. Un dari citiem to, ko tu vēlies, lai citi tev darītu, — šī ir tā zīme, mani brāļi un māsas, pēc kuras jūs tiksiet tiesāti un pēc kuras jūs dzīvosiet mūžībā.

**52** Tas ir Dieva likuma un pavēļu pamats. Cita pamata nav. Visām pavēlēm un likumiem, un priekšrakstiem, un upuriem, un vakarēdieniem, un dāvinājumiem, un pienākumiem būtu jāvada Dieva bērni uz šo mūžīgo standartu.

**53** Un, ja jūs nedzīvosit pēc šī standarta, jūs tiksiet iznīcināti. Jūs nonāksit jūgā un cietīsiet, esot bez miera un bez laimes.

**54** Neļaujiet, lai lepnība un pasaules bagātības atturētu jūs no šīs vienkāršās zīmes aizsniegšanas. Neļaujiet, lai velns pieviltu jūs ar domām, ka ir taisnīgi, ka jums pieder vairāk nekā citiem, vai ka jūs esat pelnījuši vairāk nekā jūsu tuvākie. Nedomājiet, ka jūs tiekat attaisnoti, paaugstinot sevi pār citu ļaužu šķiru.

**55** Jo lūk, kad Tas Kungs nāks Savā godībā un noteiks šo standartu kā vienīgo standartu, kas būs jāievēro, garā nabagie līksmos un tie, kas bēdājas, tiks mierināti, un lēnprātīgie tiks paaugstināti, un žēlsirdīgie iegūs žēlastību, un tur nebūs nedz bagāto, nedz nabago Tā Kunga tautas vidū.

**56** Uzklusiet mana dēla vārdus, jo viņš ir taisnīgs vīrs, ar kuru ir Tā Kunga Gars.

**57** Dzīvojiet mierā cits ar citu un necentieties iznīcināt savus ienaidniekus, bet māciet viņiem Dieva baušļus un rādiet viņiem ar savu paraugu to standartu, pēc kura arī viņi var rast mieru un laimi.

**58** Lai Dievs ir ar jums visiem, mani mīļotie brāļi un māsas.

**59** Un notika, ka Zarahemlas tautu saviļņoja ķēniņa Mosijas vārdi, un viņi ārkārtīgi raudāja par savu ķēniņu. Un ķēniņš Mosija nomira un tika apglabāts netālu no viņa drauga Zarahemlas apbedījuma vietas.

**60** Un notika, ka, lai gan Zarahemlas zemes ļaudis mīlēja savu ķēniņu, viņi mīlēja savas bagātības un savu lepnību, un savas mājas, un savas vērtīgās lietas vairāk, nekā viņi mīlēja savus līdzcilvēkus.

**61** Un notika, ka lamanieši ienāca Zarahemlas zemē un sāka nogalināt nefijiešus un atņemt viņu īpašumus. Un nefijieši cīnījās pretī ar ārkārtīgu spēku un izdzina lamaniešus no savām zemēm.

**62** Un izcēlās daudz strīdu visā Zarahemlas zemē. Jā, ikviens vainoja citus par kariem ar lamaniešiem. Jā, ikviens cilvēks apsūdzēja savu tuvāko par grēkošanu pret Dievu un Dieva dusmu izsaukšanu uz tiem, tādējādi noliedzot savu paša ļaundarību.

**63** Un notika, ka ķēniņš Benjamīns lūdzās tautai nožēlot savus grēkus un atcerēties to, ko viņa tēvs bija runājis uz tiem.

